Anul XIV nr. 50 (679) 14-20 decembrie 2004
32 pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CĂTĂVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

G(e)oana după putere, varianta pripită:

Ambasada română la Paris a ales președintele din timp

Parte a procesului de integrare europeană, integrarea României în Euronews este un fapt împlinit. De aceea, un interviu cu cîștigătorul alegerilor la prezidențiale din țara noastră nu avea cum să lipsească. De producția interviului s-a ocupat Ambasada României din Franța, care încă de săptămîna trecută a aranjat întîlnirea dintre Euronews și cîștigătorul alegerilor. Fiindcă nu se aștepta la glume proaste din partea electoratului, Ambasada l-a declarat pe Năstase învingător încă de atunci.

Pagina 19

Binefacerile ședерii cu șaua-n două luntri

Marko Bela: „Cei puternici sînt la mîna noastră“

Este evident că UDMR-ul pe altă cale decît participarea la guvernare alături de oricine n-o mai poate lua. Ce să facă? Să se retragă smerit în munți? Ar trebui să aducă pădurile înapoi ca să se poată ascunde undeva. Să stea cuminte în opoziție? Nici asta nu-i posibil, că trebuie să mănînce și gura la UDMR-iști un gulaș. Și-atunci, rămîne la putere, indiferent cine îi este alături. Altfel ar însemna să-și taie singur craca de sub picioare. Ar fi una dintre puținele tăieri de cracă din care Verestoy Attila, bunăoară, n-ar avea nici un cîștig. Vedeți interviul din

Pagina 4

La Palatul Cotroceni cîntă pescărușul, Iliescu și Năstase și-au oprit urcușul

Măi Adriene, noi doi avem o problemă: de ani de zile, pe unde v-am prins, pe tine şi partidul tău, v-am spart! Ce zici? Asta DA continuitate!
PÎC!
DUM!

Conform cu sondajul CURS, / Cică a pierdut un urs. / Da' conform cu INSOMAR, / S-a ales un marinar!
(Iar dulăii de la PUR / Au făcut stînga-mprejur)

Porunca de bază a bibliei PSD: să juri!

Uite, dom'le, scriem textul ăsta în ciuda celor care spun că PSD-ul a corupt electoratul de la țară doar cu mititei și bere. Este o minciună pentru care acuzatorilor ar trebui să le crape obrazul, iar acuzaților, buzunarul. Iată ce vești mari primim dinspre comuna suceveană Cîrlibaba: aici, în ziua de duminică, președintele organizației locale a PSD, Ioan Șandru, a aruncat în electorat nu cu mici, nu cu bere, ci cu spirit! Adică a umblat din poartă-n poartă cu Biblia după el și i-a pus pe localnici să jure că-l vor vota pe Adi. Bravo, domnule Șandru, da' să știți că se putea și mai bine. Dacă ați fi mers la oameni nu cu Biblia, ci cu Abecedarul, ați fi câștigat și mai multe voturi pentru Adi. Că electoratul lui, vă spun, se teme de Abecedar chiar mai mult decît de Biblie. De tabla înmulțirii nu mai spun, vă ieșea unanimitate.

Cîrlibaba și pistolul

Așezământul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-șef adj.: Marius BORȚEA
Redactor-șef: Doru BUȘCU
Trebi juridice: Doru COSTEA
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: Marius DRĂGHICI
Secretar general de redacție: Gabriel DROGEANU
Consilier tehnic: Florin IARU
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: Cornel IVANCIUC
Augustin JULEA
Redactor artistic: Octav MARDALE
Redactor-șef adj.: Liviu MIHAIU
Șef Birou Externe: Ioan T. MORAR
Șef Birou Distracții-Amuzament: Viorel MOTOC
Dragoș MUȘAT
Grafician: Bogdan PETRY
Secretar de redacție: Dan STANCIU
Birou Investigații: Iulian TĂNASE
Șef Birou Social-Politic: Mircea TOMA
Mihai BURCEA (documentarist)
Reporteri: Alexandru CĂUTIȘ, Alexandru DUȚU, Daniel GOACĂ, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU
Șef Secție Moravuri Ușoare: Dragoș VASILE
General Manager: Sorin VULPE
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Marketing Director: Sorin AXINTE
axu@catavencu.ro
PR&Events Manager: Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ
laura@catavencu.ro
Promotion Manager: Roxana BODEA
roxana.bodea@catavencu.ro
Traffic: Ioana Ingrid WEINERICH
ioana@catavencu.ro
Coordonator distribuție: Cristian DOMNIȚEANU
cristi@catavencu.ro

Design: © 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU
Tehnoredactare: Corina MIȚĂ

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin SC Compress Group,
Tel./Fax: 021.222.67.37;
0742.071.448; 0788.352.239
0788.352.244
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 3, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58
ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT Biroul Român de Audit al Tirajelor a eliberat Certificatul de Audit pentru revista *Academia Cațavencu* în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, șușan

DEMNITARII SPUN PĂSNILE

Încîntat de cunoştinţă, domnu' ambasador SUA Dyer Crouch al Treilea! Ce se-ntîmplă... Io beau de 30 de ani aici, la „Ambasador", da' matale eşti primul Crouch cu care stau la masă. Sau, hai, treacă de la mine, dacă mai dai un rînd, sînteţi cel mult primii doi... Deci, ce se-ntîmplă, de ce te dai dumneata al treilea? Părerea mea.

John Dyer Crouch III, ambasadorul SUA, aici urmărit de Nicolae Văcăroiu, un simplu cetățean român ce încă are damfuri de al doilea om în stat

Mai mult decât determinant pentru aceste alegeri prezidențiale a fost arbitrajul discret, dar ferm, și mai ales corect, al Statelor Unite prin reprezentanții săi oficiali, cei care au fluierat în seara de duminică un „jos ștampilele" și „jos mâinile de pe autobuze". Trebuie să vă spunem că surse de încredere ne-au relatat că la balotajul neașteptat care s-a întâmplat, Cozmâncă și compania aveau motoarele autobuzelor pornite cu direcția secțiilor de vot, unde probabil s-ar fi produs „nereguli" asemănătoare primului tur, astfel încât câștigătorul ar fi fost „cel previzibil": Adrian Năstase. Pe arbitru credem că îl cheamă Crouch, dar nu suntem foarte siguri că îl mai cheamă și J.D.

După aflarea veștii că Traian Băsescu, poreclit de către presa internațională Popeye, a câștigat alegerile, cineva, îngrijorat de inedita reprezentativitate a noului președinte, a întrebat dacă primarul general știe engleză. Răspunsul este: din fericire, mult mai bine decât Ion Iliescu.

Unul dintre satrapii pesediști care vor avea mari probleme în următoarea perioadă este șeful Romsilva, ajuns la adăpostul imunității parlamentare, Ion Dumitru, cel care a dat sute de mii de metri cubi de lemne ajutor social-democrat electoral sau, cum se mai spune, pomană electorală. Dar, pe lângă asta, maestrul de vânătoare și orgii forestiere are atât de multe nereguli în gestiune încât omul are spaime de fugitiv penal.

Alianța D.A. aproape că a rămas fără bani pe ultima sută de metri a campaniei electorale. Ba mai mult, Dinu Patriciu n-a fost unul dintre cei mai fericiți contribuabili ai ultimei părți a campaniei. Acum, că Băsescu a ajuns președinte, se vor găsi din plin sponsori de-ai PSD-ului care să treacă în conturile Alianței. Dar despre asta vom mai vorbi foarte curând.

Alegerile parlamentare au fost câștigate de Regia Romsilva, în favoarea PSD. Regia Romsilva a făcut pomeni cu lemn de foc în toată țara, câte un metru cub de familie. Șapte directori de direcții silvice județene au intrat în Parlament, inclusiv Ion Dumitru, directorul general al regiei, grație acestei politici falimentare a statului pomanagiu și hoț, care administrează discreționar avutul public, în scopuri pur demagogice. Agenții electorali ai Romsilva au fost pădurarii din teritoriu, care au primit ordin de la starostele Dumitru să livreze la domiciliul votanților sutele de mii de metri cubi de pomană lemnoasă.

Absolut toate încadrările și promovările din Ministerul Administrației și Internelor sunt operate de cadristul Pielmuș, chestor cu doi bolovani pe umăr. Echivalentul gradului în Armată este de general de divizie. După ce sunt stoarse de Pielmuș, de lapte, ouă, icre, carne, lână și brânză, propunerile de avansare aterizează pe biroul miliționianului suprem în stat, Toma Zaharia. Care milițist le aprobă cum numai el știe. Tariful, în cazul unei avansări la gradul de chestor, adică general, ajunge la cincizeci de mii de euro.

Părintele Constituției predă un curs de Drept administrativ la „Nicolae Titulescu", universitatea șefului său Adi N. Spre sfârșitul campaniei electorale, s-a întâmplat un fenomen ciudat cu dizertațiile pesedistului. Porțiile cu laude de sine pe care le servea studenților au fost înlocuite în ultima vreme cu stropi de venin țintiți fix către freza opoziției. Iată aici cam cum suna, recent, o frântură din zoaiele deversate de marele jurist: „Aveți exemplul celui care se uită cu un ochi la făină și cu unu' la slănină, adulatul imbecilității din această urbe!".

Acciduzzu

Legendă

?	*bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
??	*bârfă cu parfum de credibilitate*
???	*bârfă-beton*

Bula demnitarului

CATEGORIA ETICHETA ETICĂ

Dinu Patriciu (lider PNL): „…sîntem cîțiva în PNL deasupra binelui și răului."

CATEGORIA TRUISMELE AMĂRĂCIUNII

Adrian Năstase (prim-ministru): „Nu este suficient să intrăm în Uniunea Europeană. E necesar să intrăm așa cum trebuie."

„Eu cred că locurile de muncă bune și salariile bune sînt cea mai bună armă cu care poți să lupți contra sărăciei."

„Senzația mea este că, dacă ajunge Băsescu președinte, România va ieși de pe drumul cel bun."

CATEGORIA CREȘTINISM CU FAȚĂ UMANĂ

Ion Iliescu (încă președintele României): „De ce a rămas Christos simbol al creștinătății? Pentru că a spus că toți oamenii trebuie să fie egali în fața lui Dumnezeu."

CATEGORIA URSUL PĂCĂLIT DE CULPE

Adrian Năstase (prim-ministru): „Nu am mai fost de multă vreme la vînătoare și mă gîndesc foarte serios dacă o să mai merg de-acum înainte."

„Mi-ar trebui mai mult timp să spun că vînătoarea nu înseamnă, în primul rînd, să tragi cu pușca."

CATEGORIA EMIL BOMBO

Ion Iliescu (încă președintele României): „L-am susținut și-l susțin pe domnul Adrian Năstase la funcția de președinte al României pentru că are experiența sa."

CATEGORIA EMIL BOBU

Patriarhul Teoctist (preafericit): „Trăim o zi foarte importantă, aceea de a participa la viitorul țării noastre în care Biserica Ortodoxă a avut un rol extraordinar de mare în cei 2.000 de ani de creștinism."

Ion Iliescu (președintele României): „Asta era la vremea respectivă o idee care s-a născut."

CATEGORIA GÎNDIRE CU PREMEDITARE

Traian Băsescu (încă primarul Capitalei): „Aparent, Dinu Patriciu e al PNL, dar, de fapt…"

CATEGORIA ȘI ANIMALELE SÎNT OAMENI

Ion Vasile (senator PSD): „Iată cu cine va trebui să stăm în Parlament: cu toți țiganii, cu toți analfabeții, cu toți agramații. Niște idioți. Și vor ca noi să ne purtăm cu ei cu mănuși. Sînt niște porci, pentru care nu o să am niciodată respect, pentru că eu nu pot să respect niște maimuțe. Nu am cum."

CATEGORIA PROSTIA STRICĂ MODESTIA

Corneliu Vadim Tudor (președinte PRM): „Oi fi eu modest, dar prost nu sînt."

Întunericitul

Doamne, luminează-mă! Pe care să pun ştampila? Pe ăl de-a vrut să legalizeze căsătoriile între homosexuali după rînduiala creştină sau pe ăla care vrea relaţii libere între dînşii, fără de nici măcar o logodnă?

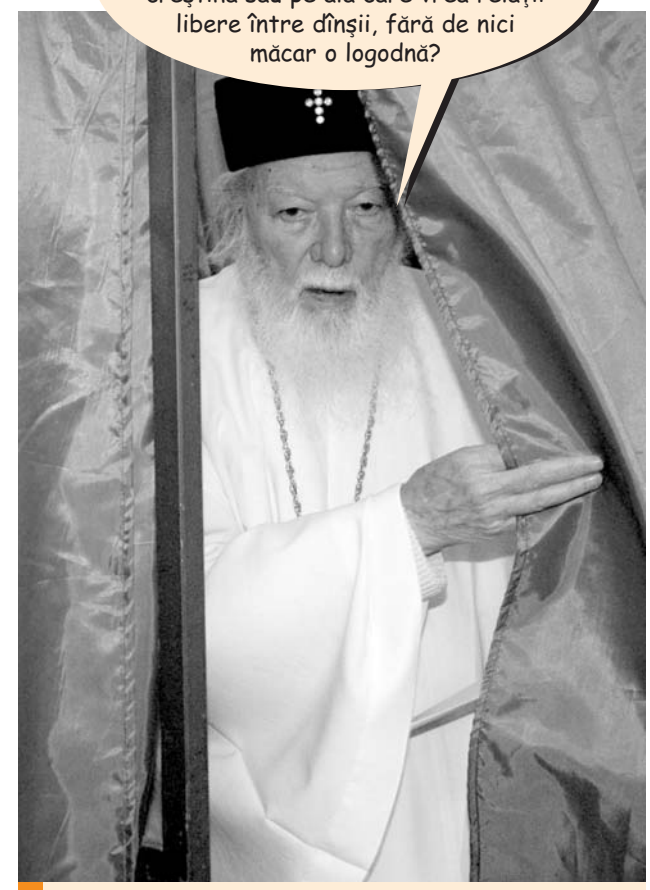

Înalt Prea Echidistantul Teoctist, Patriarhul care a botezat, cădelnițat și îngropat cinci regimuri, pregătindu-se pentru intrarea în cel de-al șaselea și poate, cu voia lui Dumnezeu, nu ultimul

Adrian Năstase ne lasă moștenire două procese internaționale de peste 500 de milioane de dolari

Guvernul Năstase va pleca în curînd într-o direcție necunoscută,

însă facturile pe care statul român le are de plătit de pe urma guvernării PSD rămîn, și rămîn precum niște bolovani agățați de gîtul bugetului de stat. Două firme străine, Noble Ventures și EDF, au venit în România și-au cerut profit și apă, însă PSD a cerut și el niște profit de la ele, că apă avea deja și apa se afla, sub formă de gheață, în pahare transparente de whisky. Din confruntarea investitorilor cu PSD nu a cîștigat nimeni, însă de pierdut a pierdut doar statul, fiindcă statul are toate șansele să piardă atunci cînd PSD își pune în cap să cîștige. E vorba, desigur, de bani, de foarte mulți bani, mai exact de 543 de milioane de dolari, o sumă pe care nici măcar Năstase nu a reușit, poate, să o strîngă în patru ani de guvernare. La această sumă se ridică daunele pe care Noble Ventures și EDF le solicită în instanță. Și nu e vorba despre vreo instanță din România, ci despre ICSID, Curtea de Arbitraj de pe lîngă Banca Mondială, al cărei sediu se află la Washington. Pentru lez-business, Noble Ventures a solicitat statului român 343 de milioane de dolari, iar EDF tocmai se pregătește să ceară daune de 200 de milioane.

Procesul Noble Ventures vs. România se află deja pe rol la ICSID

În perioada 4-9 octombrie a.c., la Washington au avut loc audieri. Fiecare dintre părți a venit cu cîte o armată de avocați și martori. Ovidiu Muşetescu, fost șef al Privatizării, a venit, în calitate de martor, cu amanta, mai exact cu consiliera personală, poate prea personală, pe nume Ioana Pantazescu. Cei trei arbitri internaționali au ascultat cu atenție declarațiile celor două tabere. Partea română a trebuit să explice pe ce s-a bazat atunci cînd, în anul 2001, a (re)naționalizat pur și simplu Combinatul Siderurgic Reșița, cu proprietari americani, privatizat de FPS-ul lui Radu Sârbu în iunie 2000. Noble Ventures a trebuit să dea explicații de ce nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale și așa mai departe. Reparațiile cerute de americani se ridică la 343 de milioane de dolari, ceea ce e nu e de colo nici măcar pentru un stat corupt, așa cum este cel condus încă de Năstase S.A. Sentința se va da în februarie 2005 și, mai mult ca sigur, statul român va fi condamnat. O singură necunoscută mai rămîne în această ecuație a privatizării naționalizate: suma pe care statul o va plăti. Specialiștii spun că este foarte probabil ca aceasta să fie undeva între 50 și 100 de milioane de euro.

Adrian Năstase era ministru de Externe în 1992,

cînd și-a pus semnătura pe Tratatul bilateral româno-american de protejare a investițiilor. În 2001, cînd era deja prim-ministru, Adrian Năstase aproape că uitase cum arată propria semnătură. De fapt, nu uitase, dar îi convenea să se poarte astfel, ca și cum ar fi uitat cum îl cheamă, cu o privatizare făcută de regimul trecut. Cel care vînduse CS Reșița fusese FPS-ul lui Radu Sârbu, iar pentru PSD ar fi fost îngrozitor ca această privatizare să fie una reușită. În contractul dintre FPS și Noble Ventures a existat o clauză privind reeșalonarea datoriilor CSR către creditori/furnizori, iar americanii condiționaseră viitoarele investiții pe care le-ar fi făcut de acordarea acestor reeșalonări. Aceste reeșalonări nu au mai avut loc niciodată pentru americani. Mai mult decît atît, statul pesedist român a hotărît, în 2001, transformarea datoriilor în acțiuni, fără ca proprietarul american să aibă vreun drept de preferință în cumpărarea acestora. Așa s-a scris naționalizarea CS Reșița, spre bucuria sindicaliștilor, care au ieșit în stradă strigînd: „Olé, olé, americanii nu mai e!“.

Guvernul Năstase a înțeles abia în 2004,

într-un an mult mai electoral decît alții, că dificila situație a Combinatului Siderurgic Reșița este una extraordinară și de mare impact pentru alegerile din noiembrie. Și ce faci, ca guvern, atunci cînd ai o mare problemă? Dai o lege, bineînțeles, mai exact o ordonanță de urgență. Ordonanța nr. 16/2004 este numele acestei cenușărese de urgență cu accent rusesc. Pentru rușii de la Holding TMK a fost o problemă, probabil, să cumpere CSR cu numai 1 euro, de vreme ce rușii arareori umblă cu mărunțiș la ei. Pentru Guvernul Năstase, însă, Ordonanța 16/2004 sigur este o problemă cu multe probleme. Să le numărăm, așadar! Art. 2 zice că la prețul de 1 euro se vînd: I) acțiunile deținute inițial de stat (și care au format obiectul contractului de privatizare cu Nobel Ventures); II) acțiunile emise în baza OUG 172/2001 (act normativ emis special pentru N.V. care, cu acea ocazie, a fost recunoscută ca investitor strategic) și HG 1280/2001; III) acțiunile emise prin includerea în capitalul social a terenurilor – scuzați expresia! – aferente capacităților de producție. La art. 3, noul investitor beneficiază direct de scutirea de la plată, și nu de eșalonare cu perioadă de grație, atît pentru sumele principale datorate, cît și pentru penalități și majorări de întîrziere. La art. 4-7, guvernul bagă pumnul în gura entităților care aveau datorii comerciale private de recuperat de la CSR, dispunînd conversia creanțelor în acțiuni, acțiuni care urmează a fi transferate la un preț ce urmează a fi negociat (un preț mult mai mic decît valoarea nominală a creanțelor). Art. 11 aprobă contractul de privatizare prin derogare de la legislația privatizării. Art.12 suspendă toate acțiunile și executările silite împotriva CSR fără să facă distincție între creditorii bugetari și cei privați. Art. 15 abrogă pe șest dreptul de preempțiune al Noble Ventures asupra acțiunilor emise în baza OUG 172/2001, ceea ce reprezintă o violare a dreptului de proprietate, deoarece guvernul nu putea dispune de dreptul acordat lui N.V. decît cu acordul americanilor de la N.V.

A zis Băsescu că ne trage în țeapă, dar n-a zis nimic de alifie. Normal, dacă știam că e serios și cîștigă alegerile, veneam noi cu vaselina dintr-un ultim contract al ministerului meu și-mi mai scoteam, dracului, un comision pe final de mandat.

Manechinul politic Miron Mitrea prezentînd o țeapă la lansarea colecției Băsescu „iarnă-iarnă 2004-2014“

Pe 15 iunie a.c., casa internațională de avocatură Appleton & Associates,

consilier juridic al lui Henrique Weil, cetățean german și israelian, patron al firmei EDF, i-a trimis lui Adrian Năstase o scrisoare prin care îl invita să încerce să rezolve pe cale amiabilă diferendul dintre EDF și statul român. Termenul în care Năstase ar fi putut da un răspuns expiră pe 15 decembrie, adică exact în momentele cînd s-ar putea să citiți aceste rînduri. Arogant și european cum îl știm, Năstase n-a catadicsit să dea vreun răspuns – nici favorabil, nici nefavorabil. Surse cu mai multe rînduri de urechi beton ne-au declarat că, în această situație, procesul dintre EDF și statul român este inevitabil și el se va derula tot la Curtea de Arbitraj Internațional de la Washington. În scrisoarea către Năstase, Appleton & Associates îl informează pe premier despre diferendul dintre EDF și statul român, reamintindu-i arogantului existența art. 11 din Tratatul bilateral dintre România și Republica Federală Germania, dar și art. 7 al Tratatului bilateral dintre România și Israel, ambele încălcate.

În urmă cu doi ani, *Academia Cațavencu* v-a relatat pe larg cazul EDF

și o scurtă recapitulare vă va ajuta să înțelegeți mai bine de ce *România lor* este tîrîtă *pe banii noștri* prin tot felul de procese. EDF a intrat pe piața din România în 1992. ASRO, prima societate mixtă înființată de EDF împreună cu Aeroportul Internațional București Otopeni, s-a ocupat cu administrarea magazinelor duty-free din Aeroportul Otopeni. În 1996, EDF și SC Tarom SA înființează societatea SKY care furniza servicii duty-free pe zborurile internaționale ale Tarom. Sărim peste episodul Dorin Marian-Dragoș Constantinescu-GFS-Petrovici-Bittner-ETC, cetățeni care în '98-'99 au pus ochii pe magazinele duty-free, și ajungem rapid în anul 2002 cînd, într-un interviu acordat unei publicații străine, H. Weil povestește următoarea întîmplare: „Anul trecut, șeful de cabinet al prim-ministrului, un domn pe nume Sorin Țeșu, m-a sunat la Londra și mi-a cerut să vin urgent pentru a ne întîlni în București deoarece are un mesaj important din partea prim-ministrului. Slugă obedientă cum sînt, în ziua următoare eram în avion și m-am dus direct la biroul lui. El m-a repezit și mi-a șoptit să aștept telefonul lui în hol la Hotel Hilton. Așa că am ajuns acolo, am fost sunat și el mi-a cerut să ne întîlnim în parcarea hotelului. El mi-a zis atunci: «Acum eu nu pot să spun cu exactitate dacă prim-ministrul este șeful meu, însă șeful meu mi-a cerut să vin aici și atîta vreme cît eu primesc **2,5 milioane de dolari,** vom considera că vă putem permite să vă continuați activitatea (…)».“ Weil a refuzat propunerea, așa că afacerile i-au fost date afară din țară. La această acțiune au mai pus umărul și Miron Mitrea, și Rodica Odobescu, șefa Tarom, și cumnata lui Năstase.

În aceste două cazuri, Noble Ventures și EDF,

România lor a încălcat scurt trei tratate bilaterale: cu SUA, cu Germania și cu Israel. Or asta se plătește! Fondul Monetar Internațional cunoaște foarte bine aceste cazuri, de aceea i-a și cerut Guvernului Năstase să menționeze clar din ce cont se vor plăti aceste daune. Cererea FMI este cu atît mai imperioasă cu cît este prima oară cînd statul român va trebui să plătească acest gen de daune. Deocamdată, guvernul știe doar din ce cont va plăti cele 12 milioane de dolari, onorariul avocaților (Mușat & Asociații, respectiv White & Case) angajați să apere România în procesul cu Noble. Restul, Băsescu & Alianța cu mila!

Biroul de Investigații

finca

Afrăsinei în diplomație

Titlul de mai sus ar trebui să vă facă să rîdeți ca la o poantă bună. Tovarășa deputat Afrăsinei (PSD) este un fel de Zăroni al lui Petru Groza despre care circulă diverse povești. Una zice că, pe cînd a fost într-o delegație parlamentară în SUA, familia Afrăsinei, temătoare să nu moară de foame, și-a luat bucate la pachet, trecute cu greu de poliția sanitară americană, numai la intervenție oficială. Și mai zice povestea că bucatele au ajuns, pînă la urmă, „într-un frijidier micuț, cu șifru“. Sau, pentru publicul educat, chiar în seiful camerei! Ei, doamna asta pleacă la Institutul Cultural Român din Istanbul, că la parlament n-a mai prins loc. Încă un merit al lui Mircea Geoană care a făcut din diplomație groapa de gunoi a politicii.

Cabinetul medical a scăpat de un scandal

Să sperăm că marea ticăloșie pregătită pentru cabinetele medicilor de familie nu va mai avea loc, odată cu victoria neprevăzută de pesediști a lui Băsescu. O firmă off-shore, care urma să fie prezentată drept o multinațională onorabilă, urma să-și facă apariția în România. Și apoi, cu presiuni bine dozate și dirijate, firma asta era pregătită să cumpere majoritatea cabinetelor medicale ale doctorilor de familie. Și, din această poziție, putea face toate mișmașurile cu medicamente, case de sănătate și altele. Că, o fi sănătatea bolnavă, dar sumele care circulă pe acolo sînt cam sănătoase!

Procentajul și șantajul

Cu o jumătate de oră înainte de difuzarea exit-poll-urilor, cineva de la CURS l-a sunat pe patronul din umbră al Metromedia Transilvania, Vasile Dâncu, pentru a se sfătui cu el asupra oportunității transmiterii unui mesaj „comun“ pentru ora 21, adicătelea să dea ambele instituții același scor – fifty-fifty – pentru a nu mînca rahat în fața opiniei publice. Dâncu a acceptat tîrgul și a difuzat 50-50, dar, spre surprinderea sa, CURS (în urma unor presiuni nasoale) i-a tras țeapă, anunțînd un avantaj minim pentru Bombo. Vă dați seama că la ora 21,05, Năstase îl urechea la greu pe Dâncu, acuzîndu-l că a schimbat barca. Se înșela amarnic. Dâncu nu trădase pentru Alianță, ci acționase la îndemnul unui binevoitor din PSD.

Platon și Aristotel, cam sătui de Bombonel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

Ne-au enervat o săptămînă: GHERGUŢ şi MARKO

Gherguţ este şeful Biroului Electoral Central şi a fost făcut muci de ziarişti, dar şi de propriile bîlbe. Marko Bela este şeful UDMR şi şi-a vîndut maghiarimea preşedintelui PSD Năstase.

Am auzit şi eu, desigur, că a existat o fraudă provocată de softul de la BEC. Dom'le, dar eu sînt magistrat vechi, judec numai în funcţie de probe. Deci, mai întîi să-l ia Poliţia, să-l ancheteze cum trebuie, pe urmă să-l instrumenteze Procuratura, ei, şi de-abia pe urmă, vă asigur că-l condamn pe softul ăsta de nu se vede!

Emil Gherguţ, un robot al Puterii dintr-o generaţie complet depăşită, incapabil să ruleze programul democratic „Alegeri 2004"

Gherguţ: „Cînd sare crocodilul din baltă şi i-o trage, aş lua măsuri!"

Armăsar din ţîntar

Emil Gherguţ: Nu mai vreau să vorbesc cu ziariştii. Toate problemele sînt publicate în declaraţiile BEC. Eu, ca judecător, mă puteţi cunoaşte în deciziile mele judecătoreşti.

Reporter: Dar omul Gherguţ a rămas necunoscut.

E.G.: Dumneavoastră, presa, m-aţi creat. Mă faceţi în stînga şi dreapta. Ce are, domnule, cum vă cheamă, C.T. Popescu cu mine? Eu citeam *Adevărul,* ca un ziar echidistant, obiectiv, acum, de cînd m-a făcut „sinistrul Gherguţ", îmi dau seama că nu e drac de obiectivitate. Mi-au scos cazul Ţundrea… dar nu era AND pe vremea aceea. Nu era AND, apoi, eu am judecat pe nişte dovezi… De ce mă fac ziariştii armăsar din ţînţar?

Rep.: Sînteţi sinistru.

E.G.: Să zică ce-o vrea.

Numiţii CTP şi Băsescu

Rep.: Sînteţi prost-prost.

E.G.: M-au făcut de nu mă recunosc. Eu nu sînt decît apărătorul şefilor celor 17.000 de secţii de votare. De ce numitul C.T. Popescu crede altfel? De ce numitul Băsescu cere să mă dea jos?

Rep.: De ce îi faceţi „numiţi"?

E.G.: Domnule, tu ştii ce am făcut eu? Eu am pornit de la munca de jos. Mergeam la crime, la cadavre, dimineaţa, noaptea, nu mă întreba criminalul: nea Gherguţ, ai chef de o crimă? Mă sculam şi treci la treabă! Deci, nu sînt de ieri, de alaltăieri pe aici. Or, noi aşa îi numeam pe bănuiţi, cu „numitul".

Rep.: Domnule judecător, nu puneţi prea multă pasiune?

E.G.: Cum să nu pun? Păi, a ajuns o colegă din CSM să mă înjure? Colega aceea de ce nu mă înjură cînd ne vedem între noi? Noi nu facem politică la BEC, păi, ne-a făcut bandiţi, chiar aşa vor, să nu fim oameni? Nu am timp să dau în judecată, dar nu aşa te porţi cu un judecător al Republicii.

Momente lejere cu Gilda

Rep.: Dar cum sînteţi cu adevărat, domnule Gherguţ?

E.G.: De ce vreţi voi să ştiţi? Gilda Lazăr m-a lovit cinci ani de zile fără să mă vadă. De ce? Să vină la birou s-o cunosc. Sînt momente lejere. Sînt şi eu om, cred că am şi eu slăbiciunile mele, momentele mele de repaus în care pot admira o femeie. Nu sînt închistat deloc. Îmi plac filmele de dragoste, cele care descriu natura. Voi admiraţi numai filmele astea sexy, ce exprimă poziţii. Or mie îmi plac poziţiile filosofice, intelectuale în filme. Eu la 12 noaptea mă uit la ştiri.

Pozat ca pe mort

Rep.: Trăiţi emoţii.

E.G.: Domnule, cum te cheamă, pe mine ziariştii mă pozează ca pe mort. Mă pozează de sub masă, de la duşumea în sus. De ce? Să ies monstruos. De ce să mă dea afară din BEC? Unde sînt normele de drept?

Rep.: V-aţi bîlbîit.

E.G.: Eram tracasat în ziua aceea. Dar ce a fost mai bine? Cum ne-a vorbit coerent Băsescu şi a făcut un scandal internaţional?

Rep.: Sînteţi patriot?

E.G.: Domnule, mie îmi place Alecsandri, *Pe malul Siretului,* poezia, muzica liniştită. Eu ascult Radio Romantic şi mi-au plăcut manelele cînd erau bune. Eu în clasa a douăspea ştiam Eminescu, poeţii francezi şi citisem toată literatura universală.

Nu sînt cine ştie ce maimuţă

Rep.: Ce înseamnă natura?

E.G.: Să mă plimb, să văd cerul. Ştiţi concertele alea de Anul Nou de la Viena? Nu pierd unul!

Rep.: Sînteţi om.

E.G.: Oho, da! Nu cine ştie ce maimuţă.

Rep.: Vă uitaţi la Animal Planet?

E.G.: Domnule, eu cînd văd un tigru ce-şi înfige colţii în căprioară aş vrea să iau nişte măsuri. Sau cînd sare crocodilul din baltă şi i-o trage!

Marko Bela: „HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA!"

HAAAAAHA

Rep.: De ce v-aţi vîndut?

Marko Bela: HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA!

Rep.: De ce rîdeţi?

M.B.: Nu ne-am vîndut.

Rep.: Cum nu? PSD-ului!

M.B.: Am crezut că sîntem vînduţi comunităţii maghiare din România.

Rep.: V-aţi vîndut celor puternici.

M.B.: Am răspuns serios.

Rep.: Îi daţi voturile lui Năstase şi colaboraţi după alegeri.

M.B.: Bineînţeles, am convenit să facem o coaliţie. Nu am făcut-o, am început discuţiile. Nu cred că există alternative viabile în afara coaliţiei preconizate. Nici din considerente matematice nu e o posibilă o altă formulă viabilă. Unii au sugerat şi altfel, eu cred că nu, dacă nu vrea cineva PRM în guvern. Noi nu numai că nu vrem, dar ne împotrivim prin toate mijloacele. Eu nu zic că cele două chestiuni sînt legate, majoritatea guvernamentală şi preşedinţia, dar totuşi, o coabitare, cunoscînd şi persoanele, şi împrejurările, ar fi o beznă foarte mare.

Aventura A.D.A.

Rep.: Nu vreţi aventura cu A.D.A.

M.B.: Pot să subscriu la aşa ceva, nu eu am spus-o. Între '96 şi 2000, ceea ce s-a făcut în acea coaliţie a avut un caracter de aventură.

Rep.: Nu vă simţiţi prost să fiţi la mîna celor puternici?

M.B.: După unii, cei puternici sînt la mîna noastră.

Rep.: Ştiţi bine că e invers, vă vor folosi să le faceţi pantofii, să preluaţi nişte ministere neimportante, să vă dea şi dumneavoastră un post de vicepremier, mizilicuri din astea…

M.B.: Nu cred aşa ceva. Cred că e nevoie de noi.

Nu ne place să riscăm

Rep.: Nu vă mai gîndiţi la filosofia vieţii.

M.B.: Noi ne-am gîndit la filosofia societăţii româneşti şi asta a fost concluzia. Aveţi dreptate, noi sîntem prea serioşi şi nu ne place să riscăm. Noi nu riscăm instabilitatea din România, o instabilitate de acest tip ne-ar leza pe noi, maghiarii.

Rep.: Ce să facem noi cu vicepremierul Bela?

M.B.: Nu avem nici o decizie în acest sens.

Rep.: De ce-i nevoie de udemerişti în guvern?

M.B.: E nevoie de o schimbare de mentalitate. Aveţi nevoie de unguri şi ardeleni.

HAHAAAAA

Rep.: Ce aduceţi nou, în afară de trădare?

M.B.: Ha, ha, HA, HA, HA… disciplină, rigoare, raţiune, cam astea… pricepere.

Rep.: Şi faptul că afacerile unor udemerişti au mers mai bine în timpul lui Năstase.

M.B.: Eu nu ştiu. Eu nu mă pricep la afaceri.

Rep.: Verestoy şi ceilalţi v-au lăsat să le semnaţi condica la partid.

M.B.: Nu cred. Punctul nostru slab a fost că nu am reuşit să avem o influenţă asupra economiei. Şi ar fi nevoie de asta în secuime, în Ardeal.

Rep.: Sînteţi diplomat, dar puteţi fi sincer, puteţi vorbi lucid despre situaţia UDMR?

M.B.: UDMR în acest moment a primit o şansă. Noi vrem să ne folosim de aceasta spre binele maghiarilor şi al României. Să impunem continuarea schimbării de mentalitate, să reuşim data de 2007.

Năstase

Rep.: De ce cu Năstase?

M.B.: Cu Năstase am colaborat 4 ani. Am avut litigii, dar am apreciat capacitatea dumnealui de a căuta o soluţie. Pe de altă parte, nu vrem o coabitare cu PRM. Guvernul minoritar al lui Băsescu este un lucru extrem de periculos.

Rep.: Ştiţi ce este cu adevărat periculos? Prin vînzarea UDMR-ului la Năstase credem cu adevărat că politica e o curvă.

M.B.: Eu nu cred.

Rep.: Certitudinea vine de la un partid european, civilizat.

M.B.: Noi avem o pistă bine definită. Întrebarea este cine face lucrurile ceva mai bine.

Rep.: Ce fel de om sînteţi, domnule Marko? De ce vă e frică, preluaţi fricile istorice ale comunităţii, alea cu românii păguboşi?

M.B.: Nu mi-e frică de maghiari, nu mi-e frică de români. Mi-e frică de greşelile personale.

Penultima oră:

Mediafax: Liderul UDMR Marko Bela a declarat, luni, că Uniunea îşi menţine deocamdată poziţia în legătură cu colaborarea cu PSD, avînd în vedere că nu există acum o altă majoritate guvernamentală, însă a precizat că, în cazul în care PSD va rămîne fără sprijinul PUR, formaţiunea sa va analiza situaţia.

Eugen ISTODOR

RMDSZ
Markó Béla
erdélyi elnök
Servus, Traian-bàcsi! Ce faci, măi băiatule? Hai, tată, că de cînd te-aşteptam! Crezi că ne-a fost uşor cu nenorociţii de la PSD? Habar n-ai ce zgîrciţi sînt! Pentru cîteva regii autonome şi nişte judeţe cu cherestea ne-au scos ochii un mandat întreg... Dă-i în gura mă-sii, n-am trăit rău cu ei! Da' cu tine o să trăim bine, aşa ai zis!

Marko Bela, combinatorul unei uniuni de moravuri mai lejere, larg deschisă pentru orice client care o plăteşte spre binele ţării şi păstrarea echilibrului democratic

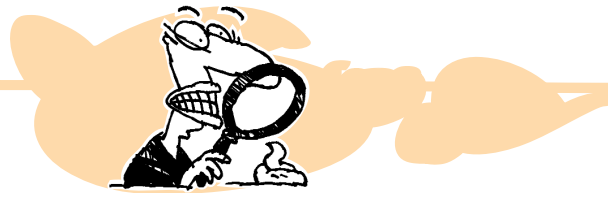

Cuvîntul care

omoară la nivel *Național* extratereștrii

Nu știu cum de s-a nimerit ca în această săptămînă să fiu eu ăla care să facă analiza jurnalelor. Pentru că îmi pare rău că m-am băgat. Sincer să fiu, perspectiva redactării acestui articol într-o zi de luni 13 mă îngrozește în contextul în care toate ziarele pe care le-am citit în această săptămînă vorbesc despre moarte. Părerea mea este că moartea există, da' zău dacă țin neapărat să mi se reamintească în fiecare zi. Să citești presa românească zilnic e ca și cum ai locui într-un bloc cu vedere la cimitir.

● Spre exemplu, ultimul ziar pe care am avut proasta inspirație să pun mîna a fost ***Adevărul*** de sîmbătă. Era 11 decembrie, țin minte ca ieri, și mă lovise astenia de iarnă fără zăpadă. Pe ultima pagină, titlu mare: *„Nici o zi de la Dumnezeu fără omor“*. Ochii îmi cad fără să vreau: *„Într-un singur an s-au înregistrat aproape 2.100 acte săvîrșite cu mare violență, respectiv omoruri în familie, tentative de omor, lovituri cauzatoare de moarte sau tîlhării urmate de moartea victimelor“*. Înțeleg că peste asta nu avem cum să trecem din moment ce *„Studiile de specialitate arată că la originile criminalității ridicate… stau următoarele cauze: «baza economică specifică epocii de tranziție, sărăcia unei mari părți a populației, efectele crizei economice…»“*. Cu alte cuvinte, nu doar revoluțiile fac victime. După revoluții vin tranzițiile care seceră tot ce-a mai rămas. Și cu toate acestea, nimeni nu oferă nimănui vreun „certificat de tranzitar“, să vadă și strănepoții mei că am luptat și supraviețuit tranziției și că am reducere pe autobuz. Și dacă societatea și tranziția sînt cauzele acestei apocalipse, cum explică studiile de specialitate titluri de genul *„O bătrînă din Victoria – ucisă de un turist german“*, *„Un șofer grec a ucis un bătrîn la Buzău“* și alte evenimente nefericite care implică o jumătate străină, că doar Germania, Grecia și America nu mai sînt în tranziție decît cînd vin la noi în România?

● Ce-mi place mie la ***Național,*** acest fund sponsorizat de pe ultima pagină a presei românești, este că a intrat pe o linie de plutire sigură. Două lucruri fac *Naționalul* național: Băsescu de pe prima pagină și fundul fetei de pe ultima. Nu trece ediție fără ca Băsescu să fie desființat cu o ambiție care te face să te întrebi dacă nu cumva redactorii au adrese de mail pe „@yahoo.com“ pentru că nu mai au spațiu pe alea cu „@psd.ro“. Colegii de la ***România liberă*** chiar au publicat o poză în care megatabloidul e distribuit gratis de fulare PSD. Dar, uneori, criza de inspirație trădează. Joi, de pildă, cînd era 10 seara și tot nu venise titlul de prima pagină din laboratoarele PSD, băieții însărcinați cu campania au zis: „Nu știu, mă, băgați și voi acolo ceva nasol de Băsescu, găsiți voi!“. Și iată ce apare vineri: *Național* îl învinovățește pe candidatul D.A. că era să plîngă din nou la TV și, mai mult decît atît, primarul general *„recunoaște că a vorbit cu el în oglindă“*. Extraordinar! L-au spart pe Băsescu cu chestia asta. Tot e bine că n-au descoperit și chestii mai compromițătoare. L-ar fi scos din campanie dacă ar fi publicat titluri de genul: *„Băsescu cîntă sub duș“*, *„Băsescu rîde“*, *„Băsescu își taie părul din nas“*, *„Băsescu își aprinde țigara cu brichetele prietenilor atunci cînd nu are el una“*, *„Băsescu are două fete cu care vorbește pe mobil“*, *„Băsescu ascultă rareori Hologra în mașină“*.

● Ca să terminăm într-o notă optimistă, am să vă povestesc ce am citit în ***Jurnalul național,*** joi: *„În Gîngiova, Dolj, sătenii aruncă cu pietre după OZN-urile care le sperie vitele“*. Asta nu e nimic. Stați să vedeți mai departe: *„Extratereștrilor le place și se întorc aici în fiecare seară“*. După comportamentul lor, despre care ați mai citit, oricum, și prin *Academia Cațavencu,* e clar că nu sînt niște extratereștri în toată firea, ci mai degrabă un băiat de extraterestru de bani gata, care tocmai și-a luat carnetul și un super-OZN și se dă jmecher cu viteza luminii prin Gîngiova, Dolj. Îl mai las un pic să-și facă damblaua, da' dacă-l prind că iese din discotecă și se suie beat la manetă, vorbesc cu băieții mei de la Măgurele, de la fizică atomică, să punem unda tractoare pe el, să-l coborîm și să-l punem să facă primu' contact cu badea Gheorghe și să experimenteze un pic cu badea Vasile, da' fără eprubete.

Cătălin MATEI

canalul mass-midia năvodari

● În cazul în care ar fi cîștigat Adrian Năstase, pentru poziția de președinte al TVR era în cărți șeful Antenei 1, Sorin Oancea. Astfel, Voiculescu ar fi împușcat doi iepuri dintr-o lovitură: ar fi avut două televiziuni, dintre care cea de stat ar fi trebuit să meargă mult mai prost (devenea o necesitate politică și-atît) decît cea la care era acționar majoritar șeful PUR. Mai ales că banii de publicitate încasați în ultimul timp de TVR erau obraznic de mulți față de necesitățile celorlalte televiziuni private.

● Defectarea din TVR a reporterului Costache de la Departamentul de Știri a avut ecouri și în celelalte două mari televiziuni, unde s-a încercat o mică revoltă, înăbușită mult mai eficient de către clauzele de „confidențialitate“ în valoare de zeci de mii de euro. Adicătelea, dacă ziariștii ar fi ieșit public atunci, chiar dacă ar fi avut dreptate cu denunțul cenzurii, ar fi avut de plătit însă sume pentru care ar fi trebuit să-și vîndă casele.

● Prima TV avea programată sîmbăta trecută pentru înregistrare o emisiune despre libertatea de exprimare în care erau invitați doi ziariști de la *Academia Cațavencu* (o revistă de umor care se ocupă de corupție). Asta pînă cînd au aflat mai-marii televiziunii și au anulat emisiunea, reprogramată după alegeri, cu pretextul că o emisiune despre libertatea *presei scrise (!)* se va înregistra altă dată și va fi difuzată în ianuarie.

Zețarul Ivan

MAMA NATURĂ
TATÀL ALCOOLIC

România.
Mici fragmente de neant.

De la balet o ștergi pe vîrfuri

Deci am fost la balet. La ieșire, nici nu știam ce să le spun prietenilor cu care am mers. Nu le-am zis nimic, eram din altă lume. Chiar, ce s-o zice după un balet? S-or face comentarii ca la filme? Eu n-am putut să mă hotărăsc asupra unei păreri inteligente, dintre: „Mie mi s-a părut cam exagerată faza cînd au intrat pe scenă gușterii ăia și le-au luat pe fetele alea pe sus", „Ăla-n roz, de mergea pe vîrfuri, era ta-su, mă!", „Sînt curios dacă o să se facă și seria a doua și dacă o să-l prindă pe-ăla cu izmene pînă la urmă" și „Cartea e mai mișto".

Trafic de peroane

Au fost asfaltate cîteva peroane din Gara de Nord! Este o veste bună pentru șoferi. Sau măcar pentru cei care merg cu trenul. Ori pentru taximetriștii ăia care sînt în stare să te ia pe sus de la Ciulnița (fază: am impresia că ei își împart potențialii clienți, pe vagoane, în urma unei mici ședințe tehnice ținute la capătul peronului – voi reveni). Oricum, e de așteptat ca de acum să vină băieții de la electricitate sau de la canalizare, care să spargă asfaltul. Dar, în primul rînd, eu cred că de acum trebuie să apară în gară spălătorii de parbrize.

Made in Ronania

Pentru a treia și ultima dată (sper), apare aici onanistul care acționează pe lîngă blocul meu. Tot așa: mergeam noaptea spre casă, iar el își făcea de lucru, sub cerul liber, cu cîteva femei deodată (avea o revistă întreagă, numai pentru el). Pînă acum nu auzisem ce comenta el cînd mă vedea, dar acum am auzit clar, pentru că s-a luat după mine. Mi-a zis că vrea… mă rog, nu știu cum să spun… vrea să facă ce fac actrițele alea din filmele porno cu iubiții lor. A, mi-am adus aminte: ce i-a făcut Monica Lewinsky lui Bill Clinton. Vă dați seama unde s-a ajuns, oameni buni? Ăla nu e normal! Păi, de la a treia întîlnire?!

Adrian cu parfum de femeie

Mergeam eu la un moment dat cu unul din metroaiele țării și lîngă mine s-au așezat doi feciori care și-au desfăcut gențile și au început să scoată de acolo parfumuri contrafăcute, de toate gamele și de toate mărimile. Avînd în vedere faptul că unul din ei avea celebrul fular albastru cu „A.N. Preș.", m-am băgat în seamă și i-am întrebat dacă lucrează pentru Năstase. Știți care a fost răspunsul? „Nu, parfumuri de femei n-avem."

Ethos, Porthos și Aramis

reportaj cu țara de gît

Bombonel nu e votat de bombonei

CURS și INSOMAR zic: 51% dintre femei au votat cu Băsescu. 49% dintre bărbați au votat cu Năstase. 30% dintre unguri nu l-au ascultat pe Marko Bela și au votat în turul 2 cu candidatul Alianței D.A. Pensionarii, la rîndul lor, au fost mai receptivi la pozele în care Iliescu îl ia în brațe pe Adrian și au votat covîrșitor cu arogantul. Dar dintre nenumăratele categorii cercetate în sondaje lipsește cea care a dat sarea și piperul acestei campanii electorale. Homosexualii! Ei cu cine votează? Pe care l-au plăcut? S-ar înfige puțin în Năstase sau l-ar pupa pe chelie pe Băsescu? Ne-am propus să aflăm și am dat o tură prin tîrg să găsim pe cineva dispus să ne lămurească.

Există un site al comunității gay. Pe site a fost un contor privind opțiunile la vot ale gay-lor. 98 de persoane intraseră pînă duminică și votaseră. Conducea Băsescu cu 52,1%. Am lăsat pe forumul site-ului întrebarea și rugămintea de a-mi argumenta opțiunea lor. Deși au intrat să se uite vreo cinci persoane, a răspuns una singură. „Noi vom vota cu Băsescu. Și eu, și prietenul meu sîntem cu Băsescu. Asta este sigur. Motivația noastră este foarte simplă. Băsescu este un om de valoare. Nu spunem că este perfect. Îi putem recunoaște limitele și punctele slabe. Însă noi aveam o părere bună despre el și înainte de alegeri. Pe de altă parte, faptul că, într-un moment în care ar fi putut foarte bine să mintă, a declarat că nu se opune căsătoriilor între persoane de același sex ne-a întărit și mai mult dorința noastră de a-l susține în alegeri."

Responsabilul site-ului îmi spune că există totuși o neseriozitate în rîndul gay-lor în privința subiectelor serioase.

„Nu știu dacă cei din comunitatea noastră sînt pregătiți cu adevărat să se implice. A fost un forum pentru noi pe site-ul lui Andrei Gheorghe. A trebuit să fie închis pentru că, în loc să se discute chestiuni serioase, devenise un loc de agățat."

Să mai întrebăm...

Ajungem la Dan Tomescu, de la trupa Divas.

„Să știi că, în primul rînd, noi nu sîntem homosexuali. Noi sîntem transsexuali. E o diferență mare, ar trebui să știi. Dacă vrei un subiect, uite, îți povestesc despre o persoană de la noi din trupă, care acum e femeie, și-a făcut operație de schimbare a sexului și are probleme cu actele, că nu vor să îi schimbe sexul în ele. Unii dintre noi au, de pildă, prietenă. În fine, ce să spun, eu îl apreciez foarte mult pe Băsescu, pentru că el reprezintă la ora actuală cel mai mult ideea de schimbare."

Noi, minoritățile cu orientare sexuală diferită, sîntem total dezamăgite și foarte triști că domnul Adrian a fost atît de avidă de putere și ne-a lăsat singuri și abandonate doar de dragul cîștigării unor voturi de la sate, unde lumea nu e atît de emancipată și nu practică această boală. De aceea am votat cu Băsescu, deoarece ne-a promis că va fi un președinte activ.

Travestitul vestit care, chiar dacă s-ar da liber la căsătoriile între minorități sexuale, ar accepta totuși cu greu ca bărbată-sa să fie ungur sau rrom. Rog seriozitate!

Luci, travestit din trupa Divas.

„Merg la vot și bineînțeles că votez cu Băsescu. Și știi de ce? Pentru că vreau o continuitate la nume. Adică la terminație. Escu. Ceaușescu, Iliescu, Băsescu. Băsescu mi se pare mai bun, mai direct, așa, cu oamenii. Nu mieros, dulce, ca Năstase. Adică cînd îl vezi pe Năstase îl simți că vrea mai mult, să intre în sufletul tău fără să facă ceva. În ce privește subiectul homosexualității, cei doi au fost mai degrabă domni. Românul nu este pregătit pentru asta. Au vrut să îl denigreze pe Băsescu. Bineînțeles că o căsătorie între 2 homosexuali nu se va putea face prea curînd în România."

Un alt gay care a vrut să îmi răspundă întrebărilor, Iulian, își serba șapte ani de cînd e cu partenerul său. A pus întrebările de mai sus și tuturor celor 19 gay care au participat la party. 12 nu au vrut să răspundă pentru că, au zis ei, le e frică că se poate interpreta politic dacă ei adoptă o atitudine sau alta. Șase îl votează pe Băse pentru că îl apreciază oricum. Unul singur a spus că îl votează pentru că a susținut comunitatea gay.

Și la Accept, cunoscutul ONG care se ocupă cu promovarea gay-lor și combaterea discriminării din România, Florin Buhucianu, conducătorul, mi-a spus că 12 din 15 persoane din fundație votează cu Băsescu, 3 sînt nehotărîte.

În trei zile, nu am reușit să găsesc un homosexual al PSD-ului. Mai caut.

Alexandru VĂRZARU
alexvarzaru@catavencu.ro

Bolnavă + Șpagă = Chioară

Singura lumină pe care o mai vede e șpaga ce a dat-o.

„AUTODENUNȚ

Sînt Laza Frosina din Timișoara. Am dat șpagă și în trei operații mi-au ciomuit ochiul drept. La a treia operație nu a folosit laserul (nu mi se cuvine tehnologia) și mi-a infectat ochiul. La un an de cînd am dat șpagă să văd, ochiul nu vede, doare și se inflamează."

2003, 10 decembrie. Operație de cataractă. „Aveți cataractă senilă. Nu aveți de ales. E simplu: 30 de minute durează. Anestezie. Vă sculați de pe masa de operații, trei zile de internare, acasă. Într-o săptămînă, vedeți!" A stat două ore în blocul operator. Anestezia s-a terminat și durerea a năpădit. A fost închisă pe viu. „Doamnă, ochiul dumneavoastră nu e ca orice ochi. Aveți răbdare." Șpaga – 2.800.000 de lei. Spitalul de Oftalmologie Timișoara. Doctori: Daniel Coș & soția. Operația s-a infectat.

2004, 19 ianuarie. Ecografie oculară: dezlipire de retină. „Doamnă, vă trimit la București." Dar în 2.800.000 de lei nu a intrat costul unui bilet de trimitere.

2004, 22 ianuarie. „Se rezolvă, doamnă." 2.000.000 de lei, doctorului Baltă. Anestezia vine lîngă bolnavă și desface buzunarul. Primește 200.000 de lei. „Omul dă. Voiam să văd. Erau banii mei. Din pensie nu puteam da mai mult." Chinul din București: fără rude, fără bani.

Fotodocument: Laza Frosina din Timișoara, o femeie care a găsit o soluție viabilă de luptă împotriva sărăciei: dai un ban la oftalmolog, dar după aceea știi că n-o mai vezi deloc

2004, 6 aprilie. O nouă operație. „M-o ciomuit!" A fost cusută pe viu. Doctorul Baltă a ezitat între închiderea operației cu ajutorul laserului și cea cu ață. La două milioane nu poate fi decît operație închisă cu sfoară. Ochiul s-a inflamat. Frosina halea antibiotice.

2004, iunie. Doctor Germania: operație neglijentă. Infecție oculară generalizată. Nimic de făcut.

Urmează următoarele arii din operete:

Nu toți doctorii sînt la fel.

Nu toți iau șpagă.

Dacă a fost masochistă, de ce s-a pretat la atîtea operații?

Ca asigurată la Casa Națională de Sănătate atîta merită: ciomuirea.

Ca femeie ce a dat șpagă, să fie arestată de către organele de ordine.

Eugen ISTODOR

Morții cu votanții, rezidenții cu neprezentații

„Morții și rezidenții" este un joc plăcut de alegeri. El este jucat în comisii de la nivel de liste pînă sus, la eminențe precum Gherguț și Cameniță. Se joacă astfel:

Primul pas: pe diferite liste sînt puși morți. Uite, pe lista de la circumscripția electorală din Liceul „Ion Creangă", Maria Marinescu a găsit un mort vechi de cinșpe ani. Maria Marinescu a avut astfel parte de o revedere periculos de vie. Nedelcu Monica, cea de pe listele din 12 decembrie 2004, plecase în Spania în 1965. Prin '85 a murit prin străinătățuri. Dar și mai paranormal este faptul că nu ea figura chiriașă la Marinescu, ci mama ei. Să vă mai spun că mama Monicăi Nedelcu nu figura pe liste? Să vă îmbrîncesc imaginația și să citiți că acum două săptămîni moarta nu era pe liste. Și nici din '89 încoace. Dar nici pe timpul lui Ceaușescu, un dictator, pentru cei care s-au născut mai încoace.

Al doilea pas: rezidenții nu sînt plătiți cînd fac gardă în spital. Nu sînt plătiți, nu există pe listele suplimentare. Rezidenții nu au voie să părăsească garda, deci nu votează. Ba nu, au voie să voteze, a zis nea Petraru de la BEC. Ba nu, nu au voie să voteze, a zis șefa secției 124, cea care a deplasat o urnă mobilă pentru pacienții de la Spitalul de Urgență București. Ba da, au voie, a spus BEM. Ba nu, a zis secția 124. Ești rezident, ce e aia, bă, huo, la muncă! Ba da! – a zis BEC din nou. Ba nu, a zis secția 124 și a fugit cu urna din spital. Uite-așa s-au jucat de-a decizia BEC, BEM și secția 124, avîndu-l la mijloc pe medicul rezident Cornel Nețu. Rezidentul și colegii lui aveau chef de vot. De ce? Nu se știe ce le-a venit. Dacă ar fi învățat mai puțin și nu ar fi devenit doctori, o ardeau pe la vot cînd voiau ei, așa să zacă democrația în ei, mama ei de carte!

Jocul e haios. Se joacă pînă la ora 21. Și, neapărat, morții ies sătui de vot, iar rezidenții rămîn nevotați.

Eugen ISTODOR

Pagubă-n Ciupercă

Prodecanul Facultății de Istorie și Filosofie din Craiova, Ion Deaconescu, originar din Logrești, județul Dolj, ex-șef al Lojii masonice Oltenia, a devenit foarte cunoscut în zonă nu atît datorită performanțelor sale intelectuale, cît mai ales faptului că are un nănaș celebru: Ristea Priboi. Cea mai de preț carte de vizită a sa n-o constituie gradele universitare, ci relația de rudenie cu marele mahăr al Olteniei, în numele căruia a încercat să înșface cît mai multe avantaje. Din data de 9 decembrie, la Judecătoria Craiova se află pe rol dosarul numărul 1.045, care conține o plîngere de înșelăciune și trafic de influență împotriva numitului prodecan. De asemenea, din 10 decembrie, la Parchetul de pe lîngă Curtea de Apel a poposit plîngerea penală nr. 158, împotriva lui Deaconescu. Ambele acțiuni se referă la aceeași faptă comisă în numele și cu ajutorul rudeniei sale cu Priboi. Soții Ștefania și Constantin Stoicheci din Craiova aveau în locație un spațiu comercial în centrul orașului, la Ciupercă. Pentru că nădăjduiau să cumpere la un preț cît mai sfrijit magazinul aflat în patrimoniul SIF Oltenia, cei doi craioveni au intrat într-o combinație aparent profitabilă, dar de fapt mortal de păguboasă cu Ion Deaconescu. Ca să le demonstreze ce bine înfipt este în lumea marilor voinici, i-a cărat pe soții Stoicheci după el la ușa biroului lui Șalapa, directorul SIF Oltenia. Pe ei îi lăsa în hol, iar el intra. Ieșea cu mutra radioasă, promițîndu-le că gata, a aranjat vînzarea preferențială. Dar pentru că după fapta sa a vrut și răsplată, Deaconescu le-a promis că va obține o subevaluare a spațiului, la mai puțin de un miliard de lei, dar a cerut în schimb o vilă aflată în proprietatea celor doi în stațiunea Lemnea. Deaconescu a primit cu acte căsoiul cu două etaje, mansardă și 4.000 de metri pătrați de curte, cu mobilă cu tot, în schimbul sumei de 160 de milioane. În momentul încheierii tranzacției, vila fusese evaluată de un expert la trei miliarde... Apoi a avut loc licitația, spațiul s-a vîndut la sume mult mai babane decît cele promise de Deaconescu, iar soții dornici de chilipiruri comerciale au rămas și fără vilă, și fără magazin. Și după ce așteptaseră atîta amar de vreme ca finul lui Priboi să aranjeze lucrurile, convingîndu-se că nu mai e nimic de așteptat și nici vreo șansă să-și recupereze paguba, au cerut ajutorul Justiției, uitînd că tanti e oarbă și surdă în România.

Jean-Claude Vindeam

Să ne instalăm șpagă la calorifer!

Adevărul este că și instalatorii iau șpagă. Înainte însă de a o lua, ei o cer. Și dacă o primesc – căci sigur o primesc! – este pentru că într-un bloc de oameni există zeci de calorifere și numai un singur instalator. Întîmplarea următoare este ruptă din realitate. Al cincilea element al unui calorifer cedează nervos și începe să curgă. Parchetul începe să se umfle, peretele vecinului de jos începe să se ude, vecinul de jos începe să urle, caloriferul de jos începe să se înfierbînte, telefonul începe să sune, soneria de la intrare începe să sune și ea – totul și toate par să fie ca la început, cînd pămîntul era acoperit de ape și, poate, de țipete. La ușă apar, în ordine: vecinul de jos, administratorul și, în cele din urmă, instalatorul. Nenorocitul este salariat al blocului, dar, pentru a repara deranjul elementar al caloriferului în discuție, lasă totul la o parte și cere 800.000 de lei. Suma aceasta se cheamă șpagă, bineînțeles, o știe pînă și un calorifer de grădiniță.

Inundarea de seamă

Alături de foameni, împreună cu ei

Promisiunea, oferirea sau darea de bani, bunuri ori alte foloase în scopul determinării alegătorului să voteze sau să nu voteze o anumită listă de candidați ori un anumit candidat constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Dacă ați ajuns pînă aici, înseamnă că tocmai v-ați familiarizat cu conținutul articolului 102 din legea electorală. Pasaj cu care este mai mult decît familiarizat și capul PSD Iași, senatorul Ion Solcanu, din moment ce l-a evitat la marea artă a meandrelor concretului cînd a pus la punct o ditamai șpăguirea electoratului slab de înger și pungă. Primul pas a fost mediatizarea masivă în cîteva fițuici locale pro-pesediste a anunțului că PSD acordă „ajutoare sociale" acelora care pot demonstra că au votat și în turul întîi, și în cel de-al doilea. Al doilea pas a fost crearea unei legături afective puternice între ajutorul social și votarea unui anume partid, nu dăm nume, dar foarte social-democrat. Iar al treilea pas a fost votul pe bune.

Cînd vaideeii au dat PSD-ului ce le dă și el de patru ani încoace: țeapă. Păi, vedeți că se respectă legile în România? Năstase a ieșit infractor conform articolului 102 din legea electorală și a fost condamnat la suspendarea dreptului civil de a fi președinte în următorii 5 ani.

Forsyte Șpaga

PSD-kyneghetikos

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

Miercurea trecută, la TVR, ursulețul și iepurașul și-au arătat pentru prima și ultima dată codițele alea mici cu care s-au înhămat la ditamai campania electorală. Iepurașul spera să nu ajungă guleraș la gîtul doamnei Dana, pe cînd ursulețul se temea că după turul 2 rolul său în politică va fi doar acela de ursuleț de pluș în brațele aceleiași. Ce s-o mai dăm pe după pin, amîndurora le bătea inima ca la prepeliță în timpul actului conjugal. Ca să mai cîștige un vot de la pensionarii de la țară care mănîncă ce rămîne de la urși după ce se hrănesc cu scoarța lor de pe copaci, Năstase a încercat la un moment dat să facă promisiunea că se va lăsa de vînătoare. Noi, ca oameni responsabili, ca să fim și cu sufletul împăcat, și cu un viitor în rai, am votat: e bine că Năstase și-a propus să se lase de vînătoare?

E BINE

Alin IONESCU

Eu cred că dl Năstase ar trebui să se lase de viciul ăsta aristocrățesc. Dac-ar fi pe corectelea, ar trebui să împrumute viciile celor care îl votează. Așadar, normal ar fi să strîngă sub fund o șa de Mobră și să iasă la pește sîmbăta pe undeva pe la Țigănești, de exemplu. Și să ia și o sticlă de-o juma' de Unirea, o buca' de brînză într-o pungă de-un euro, s-arunce un graham în traistă și să îmbine iubirea de natură, pe care e evident că o are, cu ceva practic. Să vedeți pe urmă, domnu' Adrian, ce-o să se bucure dna Dana, copiii și electoratul cînd o să veniți acasă cu un pește muncit de dumneavoastră, nu așa ca pînă acum, cu o duzină de ursuleți alergați de alții.

Dragoș MUȘAT

Personal, cred că e bine că Năstase vrea să se lase de vînătoare. Personal, e mai bine pentru el. Personal, acuma, după pierderea alegerilor, cred că Năstase ar fi în stare să vină acasă beat, să se enerveze și s-o-mpuște în testicule pe Dana!

NU E BINE

Alexandru VĂRZARU

Am trăit să o văd și pe asta... mi-e milă de Năstase. Eu aș zice să îi lăsăm totuși bucuria asta, cu vînătoarea. Mi-e frică ca nu cumva, la nervii pe care îi are acum în el, să înceapă să dea în Dana sau în copii, să vină beat acasă, să scuipe, să înjure și să dea în alte alea. Zic, de aceea, să îi mai permitem un fazan din cînd în cînd, să îi treacă deprimarea. Urs nu, că nu merită și pentru că, la banii lui, ar putea să meargă să împuște urșii din alte țări.

Alexandru DUȚU

Sînt sigur că nu este bine ca Năstase să renunțe la vînătoare. În viitorul apropiat, eu iau în calcul o vînătoare de vrăjitoare la care sigur Năstase va participa ca personaj principal. Vrînd-nevrînd, Ursul va fi hăituit de o mulțime de gonaci și cîini. Și pînă la urmă cred că este mai demn pentru un urs să iasă bărbătește în bătaia puștii decît să ajungă să mănînce din tomberoane terorizînd cartierele mărginașe ale Brașovului.

Marius BORȚEA

Eu aș vrea să votez în numele prietenilor mei, animalele, cu care nu m-am mai văzut de cînd am terminat liceul, dar care îmi trimit permanent mesaje de susținere și pentru mine, și pentru prietenul meu Adrian Năstase, cu care nu mă cunosc încă dinainte să termin liceul. Deci, Adriane Năstase, prietenii mei, animalele, te încurajează să vînezi și pe viitor, să împuști din ce în ce mai mult, să faci măcel prin păduri, pe scurt, să fii bărbat, tată, că țara nu de gușteri care leșină și cînd văd un tampon are nevoie. Gîndește-te, zic prietenii mei, animalele, ce s-ar întîmpla dacă n-ai mai vîna: în scurt timp țara s-ar umple de urși și lupi și s-ar goli de pensionari ăia ai tăi fără fuleu. Și-atunci, pentru cine-ai mai mărit pensiile? Este evident că aici e o luptă între pensionarii tăi și prietenii mei, animalele. Cei mai inteligenți, adică prietenii mei, animalele, cedează.

Doru BUȘCU

Vînătoarea e un sport care masculinizează: întărește mușchii, ascute privirea, ușurează pasul, călește voința, îngroașă vocea, îndesește barba – altfel spus, înmulțește ouăle. Dacă Adi ar renunța și la vînătoare după ce a renunțat la fraudă, ar fi amputată o întreagă mitologie veselă: din toată povestea asta cu iepurașul și cu ursul ar mai rămîne doar un morcov și o labă.

Viorel MOȚOC

Ar fi păcat, tocmai acum. Sigur, nu e vînătoarea cel mai nobil sport și nici Năstase cel mai puțin arogant cineget. Dar, înainte de a deveni cineget (din snobism???), Adrian este și el, totuși, om. Or, omul ăsta, acum, suferă. Măcar atîta bucurie să-i rămînă, săracu'!

Dan STANCIU

Ar fi tare păcat (și mare jale-n codrul PSD ar fi) dacă Năstase nu s-ar mai atinge de trăgaci, cînd e știut ce preț pun pe măiastra-i pușcă moale Scufița Roșie cu Tricolor și Bunicuța kaghebistă.

Alexandru CĂUTIȘ

Vînătoarea este un viciu puternic, ca și tabagismul sau alcoolismul, de care nu cred că va fi în stare Năstase să se lase. Cel mult îl văd adoptînd o altă apucătură, în compensație: voyeurismul vînătoricesc. O să meargă la vînătoare doar ca să se uite excitat cum trag alții în fundul mistreților.

LISTE SUPLIMENTARE

Alexandru DUȚU

Mi-am dezlipit timbrul și acum votez a doua oară pe liste suplimentare, că eu sînt din provincie. Aș vrea să dau în gît o neregulă constatată: un coleg de-al meu, care a lătrat toată ziua pentru ca oamenii să vină la vot, nu s-a sinchisit să ajungă el însuși la vot. A spus că nu are timp să plece de la serviciu și să stea două ore la coadă. Rușine! Huo! Pentru felicitări, numărul lui de telefon este 0726.910.283.

VOTURI ANULATE

Cătălin MATEI

Asta e ca și cum m-aș gîndi eu serios să renunț la a răspunde la această întrebare. Totuși, nu pot să o fac fără a o face pentru că dacă n-aș face-o ar însemna că n-am făcut-o pentru că nu vreau să o fac. Așa că am s-o fac totuși chiar dacă n-aș face-o doar pentru că n-am nimic mai bun de făcut. În concluzie, Bruce Lee îl bate pe van Damme. Mergeți la vot!

Radu Ștefan cel Mare și cam nesfînt

La Constanța, nici marea nu mai vorbește cînd are primarul Mazăre ceva de zis. Și Mazăre a avut iarăși ceva de zis. Supărat că municipiul pe care-l conduce a votat după cum l-a tăiat capul, adică mai mult împotriva PSD, primarul a pus mîna pe pix, că pistolul îl uitase în mașină, și s-a apucat de scris mustrări către cei pe care se zice că i-ar sluji, cetățenii. Cum că de ce-au votat cum i-a tăiat capul și nu cum i-a tăiat fundul.

„Dragii mei constănțeni,

Vreau să vă mulțumesc, din nou, pentru cel de-al doilea mandat pe care mi l-ați acordat în 6 iunie 2004 la Primăria orașului și pentru primul mandat la Consiliul Județean acordat echipei mele. Asta înseamnă că munca noastră nu a fost în zadar și reprezintă o dovadă de încredere și speranță pentru viitorul tuturor.

De asemenea, vreau să vă mulțumesc pentru voturile de duminică, 28 noiembrie 2004, însă asupra acestui subiect aș dori să reflectăm împreună.

M-am tot gândit zilele astea cum să vă transmit ceea ce simt și ceea ce doresc, în această perioadă frământată. Am hotărât să vă scriu aceste rânduri pentru a lămuri câteva probleme rămase, cred eu, neclarificate.

Din păcate, către mulți dintre dumneavoastră n-am știut să transmit dorința și nevoia concretă a noastră de a avea oameni capabili care să lupte la București pentru noi, la Guvern și Președinție, pentru continuarea proiectelor începute, cum ar fi: renovarea capitală a Spitalului Județean și a Spitalului Municipal, realizarea noii șosele de centură a municipiului, realizarea falezei din Portul Constanța până la stațiunea Mamaia, reconstruirea zonei peninsulare, continuarea construirii de blocuri ANL, realizarea unei Săli polivalente de 5.000 de locuri, pasarela Cazino, menținerea unei subvenții pentru căldură, transport public și altele.

România a votat continuitatea, mandatul guvernamental 2004-2008 fiind încredințat PSD, un partid vechi și nou în același timp, aflat în plină restructurare atât în Constanța, cât și în întreaga țară. Nu vă întreb pe cine ați votat pe 28 noiembrie 2004 pentru funcția de Președinte, este opinia și dreptul dumneavoastră, dar credeți-mă că, până acum un an, când am intrat în PSD, Constanța a fost sora vitregă a Bucureștiului, vocea noastră nefiind auzită de nimeni, niciodată. Un vot al Constanței în favoarea lui Adrian Năstase m-ar îndreptăți pe mine, în numele vostru, să pot bate cu pumnul în masă la Guvern și Președinție și să cer cu tărie să fim sprijiniți în proiectele locale.

Vă îndemn astfel ca, pe 12 decembrie 2004, să judecați cu mintea, și apoi cu inima, permițându-ne mie și echipei mele să avem un cuvânt greu de spus la București, înscriind Constanța pe linia votului național (Guvern PSD deja ales și un președinte pentru România al aceluiași partid). *Nu poți conduce o căruță cu doi cai, dacă unul trage stânga și celălalt dreapta.*

Fac acest apel pentru ca noi, constănțenii, să ne căpătăm locul pe care îl meritățm în ierarhia națională și să contăm atunci când se iau deciziile importante la București, în ceea ce privește viitorul nostru.

Vă mulțumesc, având încredere în judecata și înțelepciunea dvs.

Sărbători fericite și așa să ne ajute Dumnezeu!

Primarul orașului Constanța
Radu Ștefan Mazăre“

Nema laude cînd nu iese fraude

Marian Oprișan nu prea mai știe pe unde să scoată cămașa, lucru grav dacă ținem cont de gloriosul său trecut de manechin. Cică Mitrea l-a amenințat că-l dă jos între stații din partid fiindcă la alegerile generale n-a adus suma de voturi promisă. Domnu' Mitrea, să știți că greșeala s-a comis la centru, acolo unde s-a decis să se folosească autobuzele alea. Ce vină are săracul Oprișan? V-am avertizat din timp că el nu e specializat pe autobuze; lui trebuia să-i exploatați alte competențe politice, cum ar fi carnetul de tractorist. Trebuia să fi pus la dispoziția filialei din Vrancea niște tractoare cu remorcă, că așa, săracii oameni au trebuit să se descurce tot cu bicicletele Ukraina de pe vremea lui Ceaușescu. Vă dați seama că ăsta nu-i turism electoral: mai mult de o babă pe aripa din spate, una pe ghidon și două pe cadru n-ai cum să iei. Plus că, dacă trece un TIR pe lîngă tine, ți-o zboară imediat pe aia de pe ghidon, și uite cum s-a dus dracului de suflet 25% din electorat. Baba aia nu mai poate să vă aleagă – fiindcă asta-i România, e birocrația mare aici, la noi în țară, nu poți să-i scoți pe loc certificatul de deces ca s-o trimiți înapoi la votare.

Nikki Frauda

La Pitești, s-a pus degetul pe cană

Fata popii, Daciana, s-a ales parlamentar, așa că s-a gîndit să dea o mică petrecere într-o crîșmă din Pitești. Sperăm că nu a făcut cinste doar cu pască și cu o gură de vin. În timpul chefului, la care au participat oameni din staff și alți lăudători de conjunctură, microbuzul de campanie a rămas afară, lucru oarecum normal. Fiind singur în mijlocul orașului, se plictisea. Așa că a fost un pic spart, prilej cu care din interiorul său au dispărut ca măgaru-n ceață două rucsacuri cu materiale electorale, printre care și cănile alea pe care le-ați văzut pe aici prin revistă, fotografiate înainte de a ieși pe poarta fabricii din Sighișoara. Cum hoții nu au fost atît de inspirați încît să intre cu cănile la petrecere, ca să le umple cu niște vinoase, a trebuit să vină poliția și să-i caute. Acționînd după binecunoscutul principiu „primul venit, primul săltat“, gaborii au prins în juvelnic un nevinovat care se plimba sub clar de lună printr-un parc din zonă. Chestia ciudată e că se plimba avînd în dotare niște chiloței roșii, din dantelă. Lucru care, cred eu, e o probă a nevinovăției: vă dați seama că dacă era să fure ceva, nu lua două hardughii de rucsacuri, se băga mai degrabă la poșetă.

Camera Defuraţilor

Anacronica TV
Din dragoste de PSD

A fost în ziarele de săptămîna trecută: emisiunea de mare audienţă la Antena 1, *Din dragoste,* a fost amînată din program şi înlocuită cu un film obscur pentru a nu fi difuzată înaintea *Serii preşedinţilor* unde era invitat Traian Băsescu. Explicaţia: „de pe urma emisiunilor cu rating mare pot profita şi emisiunile următoare". M-a umflat rîsul cînd am aflat faptul că emisiunea lui Mircea Radu a ajuns mijloc de manevră electorală subversivă. Cum ar veni, telespectatorii *Din dragoste,* oameni sensibili, cu înclinaţii artistice, ar fi căzut în ghearele Alianţei. Folosind acelaşi raţionament, înseamnă că la PRO TV de pe urma emisiunii *Moş Crăciun există* profită *Tînăr şi neliniştit,* la Naţional TV, după *Sclava Isaura* de la ora 16,30 profită *Sclava Isaura* de la 17,00, iar erotica *Emmanuelle* de la ora 0,00 atrage audienţă filmului artistic *Ţiganul* (thriller, 1975). Păcat că la Prima TV *Dragoste şi putere* e difuzat prea devreme ca să-l mai înduioşeze pe *Tibanu pescuieşte şi vînează.*

Cătălin MATEI

Ţara arde şi TV-babes se piaptănă

Stimaţi cititori, ia uitaţi-vă la Traian Băsescu cum a cîştigat el alegerile duminică noaptea şi mi-a stricat bunătate de subiect! Toată săptămîna trecută m-am uitat la televizor cu mîna pe pix. Aveam şi eu o teorie pe care voiam să v-o demonstrez aici. Anume că, în prag de tur doi, ţara ardea şi posturile TV se pieptănau făcînd numai pesede+păr pe jos. Abia aşteptam să vă povestesc aici despre ştirile senzaţionale de la TVR, PRO TV şi PUR TV difuzate pe tot parcursul săptămînii trecute: „Cum se fac globurile pentru bradul de Crăciun" – reportaj la fabrica de sticlă, „Fumatul pasiv" – transmisiune în direct din cîrciumă, „Melcii de grădină", „Firimiturile de pe jos", „Hîrtia igienică second-hand" etc. Cel puţin accidentul lui Teo Peter şi execuţia farmacistelor din Braşov au fost mană cerească în campanie pentru posturile aservite PSD. Acuma gata… S-au dus. Năstase a luat-o pe coajă şi nici Uniunea PSD+Antena 1 nu se simte prea bine. Alo… Mîndruţo, Stoiceasco, Fireo, Gîdeo, Esco, Chirieacule, Naşule, teveriştilor, Mihai Voicule, Iosif Bodo… acu' să vă văd pe unde mai scoateţi, bre, cămaşa!

Andreea Turcesca

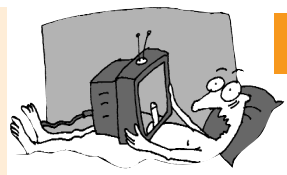

Trampa şi ecranul

★ Duminică seară, la Realitatea TV, pe cînd comenta ineficienţa Biroului Electoral Central, lui Mihai Tatulici i-a ieşit pe gură o constatare tare: „Sînt foarte multe situaţii rarisime de genul acesta".

★ Prima TV a difuzat un thriller erotic intitulat *Crime pasionale,* care a ţinut două ore, de la 0,15 pînă hăt la 2,15. M-aş fi uitat la tot thriller-ul, dar n-am reuşit că era erotic şi eu nu rezist în pat două ore nici cu pauze de publicitate.

★ Nu pot să-mi scot din cap refrenul temei din telenovela românească, aia cu „Numai iubirea ta imensă...". După cum bănuiţi, versurile chiar îi aparţin lui Pepe. Sînt de acord, în principiu, cu iubirea, însă cuvîntul „imensă" (îmi şopteşte şi un coleg poet) parcă nu merge. Dacă ţinea neapărat să descrie nemărginirea iubirii, putea folosi sintagma: „iubirea ta gigantească", „iubirea ta incomprehensibilă" sau, de ce nu, „iubirea ta pantagruelică".

★ La Prima TV, la *Monica,* emisiunea pe care o apreciez personal foarte mult pentru că e răbdătoare, observ că sînt invitate numai personaje conflictuale din mediul sătesc. Eu speram că ăştia, dacă tot sînt aduşi la Bucureşti de nişte luni bune, au văzut şi ei nişte afişe cu Băsescu. Cînd colo, singurul lucru pe care l-au înţeles e că doamna Monica e color în realitate.

★ Mi-a semnalat un fost coleg de liceu că marmota care înveleşte ciocolata în staniol a apărut în episodul III al reclamei. Dom'le, marmota asta e cu adevărat prodigioasă. George Lucas stă de trei ani să facă episodul III din *Star Wars* şi marmota a regizat două numai anul ăsta.

★ Majoritatea transmisiunilor de pe PRO TV de la locul tragicului accident al lui Teo Peter au fost realizate de reporterul de front Cătălin Radu Tănase. De ce, dom'le? Numai pentru că era vorba de un puşcaş marin? Păi, aşa, dacă tot era ştirea cu maşini, de ce n-aţi trimis-o, tată, pe Ruxandra Ciuhulescu de la *ProMotor?*

★ O vărguţă peste creier de la Moş Nicolae, că tot a trecut prin hornurile românilor, ar fi meritat cei care se ocupă de *Ciao, Darwin,* acest monument funerar al bunului gust. Ultima dată cînd m-am uitat – nu din vina mea, eram în vizită la cineva şi m-am supus majorităţii, că nu terminasem friptura – am prins cîteva secvenţe din confruntarea făţişă între stripteuze şi pudice. Una – stripteuză, desigur – şi-a arătat ţîţele goale (că mintea goală n-avea cum să şi-o arate), pe care i le-a acoperit cu haina, părinteşte, ca pe doi bostănei, junele Dan Negru. Bine că Dan Negru nu mai are acvariul ăla cu şerpi prin emisiune. Că băgau invitatele astea mîna înăuntru şi se speriau ca proastele că şerpii lui Dan Negru au doi ochi, şi nu unul singur, aşa cum au cei cu care-s ele obişnuite.

★ Dacă de data aia a găsit de cuviinţă să pună faţă în faţă stripteuzele şi pudicele, oare ce ne mai pregăteşte Negrul Dan? Bătălie între sculeri şi matriţeri, între mozaicari şi faianţari, între frezori şi rabotori? Dane, eşti din ce în ce mai puţin inspirat. Sincer, mie mi-ar plăcea să văd, aşa, ca perversiune, o bătălie între idealişti şi materialişti.

★ „Pasiunile mele sînt modelingul, dansul, ieşitul cu prietenii. Am un cîine pe care îl cheamă Pufi. Dacă voi fi aleasă, voi face o lume mai bună!" A fost un citat din „Miss World – 2004" sau din *Destinaţia Cotroceni,* nici eu nu mai ţin minte, că la ambele am băut la fel de mult, de ciudă.

★ Am prins pe mai multe din posturile noastre o reclamă la Trenurile Zăpezii, care ne aşteaptă să ne ducă sus-sus-sus, la munte, sus, la staţiune, să ne tragem pe derdeluş, eventual cu capacul de la veceul din hotel. Acum, ce vreau să întreb: dacă trenurile astea se cheamă „ale zăpezii", celelalte, care îţi asigură şi un ambient potrivit prin faptul că ninge înăuntru, cum ar trebui să se numească? Nu ştiu, dar eu îi sfătuiesc pe cititori să meargă cu astea din urmă: nici o şansă să ţi se strice cîrnaţii şi caltaboşu' înăuntru, orice întîrziere ar avea trenul.

Tu nu ştii ce nasol era, Popescule, în show-biz-ul utecist! Tu n-aveai treabă, te refugiai în lumile tale paralele, în a patra dimensiune sau fugeai cu OZN-ul în altă galaxie printr-o gaură neagră. Eu nu puteam decît să mă mut de pe TVR1 pe TVR2... Da' aveam şi satisfacţii. De exemplu, ţin minte, la o plenară a CC al UTC cu Nicuşor, săracu', deschisă de Ăl Bătrîn, pe bune, am spart piaţa: făceam şi 50 de puncte de *rating* şi aveam 100% cotă de piaţă, *share* cum se spune acum...

Clubul Român de Presă, o organizaţie a patronilor din presă menită să lupte împotriva angajaţilor care îşi fac de cap la adăpostul deontologiei profesionale şi al salariilor mici

★ Pe micul ecran, concurenţa între detergenţi e sîngeroasă: cum apare un produs care curăţă uleiul de motor, cum vine altul, care curăţă şi ciorba de burtă. Cum se lansează pe piaţă un produs care elimină petele de cireşe, cum se inventează altul, care curăţă şi petele de vişine. Totuşi, din cîte am remarcat urmărind reclamele de la televizor, absolut toţi detergenţii curăţă petele de ciocolată. Cîtă ciocolată mănîncă românii, să se păteze în halul ăla? Oare nu cumva cuvîntul „ciocolată" din spoturile publicitare e un fel de eufemism? În reclamele la tampoane şi scutece ni se arată un lichid albastru, de parcă am fi o ţară de aristocrate şi de sugari care beau cerneală; bănuim că gospodina care are copii mici acasă, eventual şi un bunel în etate, cu sfincterele ruginite, nu tocmai ciocolată găseşte pe pantalonaşii lor puşi la spălat.

★ O nedumerire mă cuprinde cînd văd unele reclame din categoria „Acum, şi mai performant!". Cazul aparatelor de ras cu multe lame, de exemplu: cînd erau doar două lame, ni se arăta că prima lamă taie firicelul de păr din barbă ca un aparat obişnuit, dar vine din spate cea de-a doua, care retează pînă şi rădăcina părului. La modă sînt acum aparatele de ras cu trei lame, iar în spoturile publicitare vedem că primele două lame (care, în reclamele vechi, erau perfecte şi extrem de eficiente) nu fac nici o brînză dacă nu vine a treia din urmă. Eu oricum nu m-am mai ras de o grămadă de timp şi mă gîndesc că bine am făcut. Oricum, pînă n-apare şi a patra lamă, e limpede că lumea se rade degeaba.

★ Am prins la televizor un material despre ritualul bătrînesc al căluşarilor din Nădăştie, menit să alunge din comunitate spectrul impotenţei. Cu acest prilej ni s-a arătat mai întîi un „dans de putut", care se pare că l-a salvat imediat pe un cetăţean de anumite disfuncţii erectile. A urmat un alt dans, cu scopul de a-l scăpa pe baciul local de mai vechile sale dureri de dinţi. Se pare că şi în cazul acesta tratamentul a dat roade. Mă întreb cît de mare trebuie să fie precizia căluşarilor şi cum de nu se încurcă nimeni; gîndiţi-vă ce s-ar fi întîmplat dacă – să zicem, pe fondul consumului de băuturi alcoolice – respectivii ar fi confundat între ele jocurile din bătrîni şi i-ar fi făcut baciului Achim un dans de putut în loc de unul stomatologic; brrrr, n-am mintea suficient de bolnavă ca să-mi imaginez ce i-ar fi răsărit printre măselele lipsă.

★ Pentru obsedatul de televiziune, săptămîna începe vineri, din cauza revistelor cu programe TV. Pe lîngă programe defecte, aceste ghiduri TV mai conţin şi informaţii de interes edilitar-gospodăresc, cum ar fi că „Brad Pitt poartă pantaloni" ori „Tom Jones declară în exclusivitate că n-a stat niciodată în cap mîncînd borş de peşte". Visez la o revistă cu programe care să prezinte în avanpremieră ştirile săptămînii, la modul: „Incendiu devastator! Două căpiţe de paie vor lua foc marţi, în direct, doar la *Ştirile PRO TV* de la ora 17,00!" sau „Inspectorul Piedone va găsi, joi, salam expirat încă de miercuri, numai la *Focus".*

Tupeu 2004

Azi la BEC un vot depui, mîine ia-l de unde nu-i!

E țara toată-n sărbătoare, zîmbește dictatura, un falnic soare peste țară, dă Doamne să nu iasă știu eu care. Cu cine să votezi mai întîi? Cu Pro Democrația sau Pro Dictatura? Cu hoții sau vardiștii? Cu nesătuii sau nesimțiții? Cîte mandate prinde un om într-o viață? Cîți de patru ani trebuie să-ți pierzi ca să dai peste unul care nu fură, care nu minte și nu se ușurează pe ea de democrație, decedații mă-sii de treabă?! De ce atîta democrație? De ce trebuie să fie aleși cei care vor fura patru ani de acum înainte? Nu e un pic exagerată democrația: chiar trebuie să cîștige cel mai bun în ale furgăsitului? De ce nu găsesc ei pe jos un combinat, de ce nu văd un miliard de dolari pe trotuar, de ce nu le intră lor în pantofi, ca o pietricică, un comision de un milion de dolari, ca să ne lase în pace cu furatul lor cu tot? Pentru că au mult tupeu, foarte mult tupeu și de aia le plătim aici tot ce au furat și au mințit. Bucurați-vă, aici n-avem milă.

Mega-tupeu 2004 (3 puncte): **Biroul Electoral Central**. Sluga perfectă de alegeri, adică exact atunci cînd ai nevoie de ea, BEC-ul își depune icrele mai mereu în poala Puterii. Considerați cu atît mai subversivi cu cît sînt mai aproape de liceu, tinerii din România nu pot vota decît dacă așa vrea BEC-ul, acest CNA care dansează cum îi cîntă Puterea. BEC-ul a decis: tinerii care fac 18 ani între cele două tururi nu mai pot vota cu Băsescu, pentru că așa vrea partea întunecată a forței. Rușine, bă: v-a fost frică și de umbra Iepurașului!

Măgăreu 2004 (2 puncte): **PSD**. Partidul Sexual-Democrat a continuat cu măscările pînă în ultima zi a campaniei electorale. Umblînd în zona fină a umorului dintre picioare, PSD a ridicat nivelul discuției politice pînă la nivelul comunei primitive, așa cum îi place clasei muncitoare care votează cu partidul domnilor Iliescu și Năstase. Băsescu-homosexual, Băsescu-popo de pedofili, iată cele două idei politice de mare anvergură cu care s-a prezentat partidul în fața electoratului. Păi, de aia te-ai chinuit să furi atît și să deranjezi tocmai din America niște reputați consilieri americani – ca să-l îmbraci pe Băsescu în femeie?

Tîmpeu 2004 (1 punct): **Opoziția maghiară din Ungaria.** Dacă nu le-a ieșit schema cu legitimația de maghiar – că pînă și maghiarii din Ungaria s-au plictisit de politica duplicitară a UDMR-ului – ungurii lui Viktor Orban vor să blocheze aderarea României la UE. Acuma, nu știm cum e mai bine: să blochezi accesul unor comuniști la Europa sau al unor maghiari la putere? Vorba ceea: voi vă certați, voi vă-mpăcați. Important e să fure în continuare alături de cine trebuie. Domnilor maghiari, lăsați-i pe unguri să fure!

Bursucul drastic

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	37 puncte
2. Adrian Năstase	23 puncte
3. PSD	16 puncte

Sigur că au fost fraude: și autocare electorale, și cu softul, și cu anulări de voturi... N-am putut să ies în public pentru că ne politizase odioasa guvernare a lui Năstase și a sinistrei lui camarile. Acum, că ne-a eliberat domnul Traian Băsescu, pot să afirm echidistant și răspicat în fața națiunii: să ne trăiți întru mulți ani, mult iubite și stimate domnule președinte!

Pașca Cameniță de la BEC, o cacofonie a Justiției române

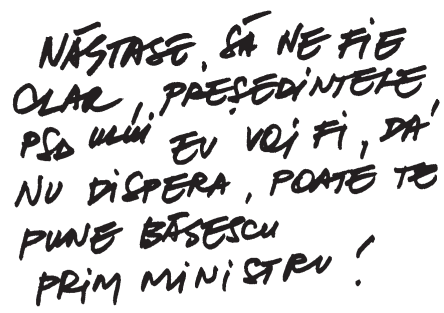

Baronul se face de maron

Baronul Marian Oprișan a dovedit din nou că a terminat degeaba o școală agricolă, fiindcă la atîția ani de la absolvire încă mai are spaime cînd aude de o carte. Iată ce se întîmplă în Focșani, orașul pe care Oprișan îl conduce prin coclaurii unei provincii europene avînd asupra-i doar un banal carnet de tractorist: scriitorul Florin Agafiței este refuzat de toate instituțiile de cultură vrîncene cărora le-a propus să-i găzduiască lansarea noului său roman. De ce? De ce, mă, de ce? Fiindcă, deși nu a scris un roman politic, scriitorul a avut proasta inspirație să-i pună cărții titlul *Baronul*. Cum ziceam, fără nici o legătură cu personajul local. Fiindcă, hai să fim cinstiți, de la *Ion* încoace nu știm cine a mai avut atîta sînge să-și dea la cărți nume ori porecle de neșcoliți. Păcat, mare păcat de baronii ăștia ai noștri că, în loc să-și vadă de treabă și să se pună cu burta lor mare pe carte, se pun tocmai cu subburta aia mică ce-i umple de complexe.

La Révolution Vrançaise

Constituția se află pe urnele lui Iliescu

Bună ziua! Sîntem un grup numeros de doi patrioți care toată ziua de duminică am votat încontinuu cu gîndul la Ion Iliescu. Ne-am gîndit că ne pare rău, deși nu foarte rău, că, pentru prima oară în ultimii 15 ani, Ion Iliescu nu a mai candidat la președinția României. Cum e posibil așa ceva? A fost adevărat? Cum s-o fi simțit bătrînul? Mizerabil? Dar Constituția? Ușurată? Pînă cînd? La ce oră? S-a terminat? Terminat!

PUR-ul 2

Pentru brăileni: dacă vrei, pot!

Am aflat că marele pot la Loto a fost umflat de 3 brăileni care au jucat toți pe același bilet. Eu cred că cei trei sînt Dragoș Mușat, fratele lui mai mic, Bogdan Mușat, și Alexandru Duțu, toți trei brăileni ce poartă cu cinste numele orașului lor prin cîrciumile și alimentarele bucureștene. De ce cred asta? În primul rînd, Bogdan Mușat a venit pe la noi prin redacție cu un palton nou, deci nu cu unul care-i rămăsese mic lui Dragoș. În al doilea rînd, Dragoș Mușat era pe punctul să mă amîne cu o datorie de 3 milioane și numai la insistențele mele a luat banii. În al treilea rînd, pe Alex Duțu nu l-am mai văzut de cîteva zile. Și, cu cît îi văd mai mult pe cei doi Mușați, cu atît îmi fac mai multe griji pentru el. Duțule, Bărbosule, dacă mai ești în viață, dă un semn, promit că nu-ți cer bani!

Alfabetul Brăille

La 6 din 49 au cîștigat, în sfîrșit, băieții noștri

Bună ziua. Sîntem și noi trei băieți din Brăila aici în redacție. Eu sînt Matei, colegul meu Dragoș și colegul lui, Bărbosu', și am aflat că premiul ăl mare de la 6/49 a ajuns la trei persoane din Brăila. Fraților, colegilor, colocatarilor! Pentru că am aflat cu durere că cei trei nu sînt nici Dragoș, nici Matei, am vrea să vă întrebăm dacă nu cumva ați vrea să sponsorizați trei burse de serviciu aici, la *Cațavencu,* că doar trebuie să ne ajutăm între noi. Fraților, poate ne-am jucat împreună pe scara blocului, poate ne-am plimbat împreună pe Călărași. Uite, eu, spre exemplu, aș avea mare nevoie de un computer, că am un jaf de IMac cu procesor de 300 Mhz, mi s-a stricat și broasca de la sertarul biroului și nu se mai închide, de mi-a furat unu' vaccinul antigripal, nu mai am penar, nu mai am pixuri și scriu direct pe calculator. Dragoș ar avea nevoie de un maus, niște blugi cu care să vină la serviciu îmbrăcat decent și un celular cu ecran color, iar Bărbosu' nu are nevoie de nimic pentru că îl suspectez că e unul din cei care a cîștigat. Nu prea a mai dat prin redacție de la extragere, așa că, dacă l-ați văzut, anunțați cea mai apropiată circă de poliție că nu vrea să ne sponsorizeze. Asta dacă n-a fugit deja în Elveția să-i bea. Semnalmente: tuns scurt, bărbierit, ochelari, statură osoasă, sprîncene mari, la data dispariției era îmbrăcat cu geacă roșie, pantaloni reiați de trening bej și adidași vechi negri, dar cum să vă zic, la un milion de parai te îmbraci și-n ziare și tot ești elegant ca Natalia Oreiro.

Cătălin MATEI

Topul excelenței în prefaceri

Vecinătatea cu cucuveaua a lăsat urme adînci pe chipul lui Ion Iliescu. Așa l-am surprins noi în data de 10 decembrie 2004, ora 12,00, la Palatul Cotroceni, unde nea Nelu a fost gazda a ceea ce, habar n-avem pe ce motive, s-a numit „Topul excelenței în afaceri – 2004“. „Buhu-hu“ (traducerea în limba română de lemn a lui „Harașo!“) a fost vorba de bine cu care gazda i-a primit pe afaceriști, acești exponenți ai burghezo-moșierismului de modă nouă, care, prin exploatarea celor mulți, au concentrat avuția națională în mîinile lor. Mîini cu care, mîine-poimîine vor pune botniță contabilelor, femeilor de serviciu (la gură) și secretarelor (în alte locuri intime).

Stalin și Bralin

Lecția de votare

BEC nu a trecut examenul scris și electoral

Sun duminică seară, pe la 8 și un sfert, la BEC. Dar nu ca să pun niște muzică și să închid, ci ca să cer o lămurire privind secțiile unde pot vota cei care nu se află, în ziua votării, în localitatea de domiciliu. Mă pusese pe jar un coleg din provincie căruia un președinte de Birou Electoral Județean îi spusese așa: că BEC-ul știe bine că, dacă cineva ar fi contestat limitarea numărului de secții la care se poate vota pe liste speciale, ar fi cîștigat lejer. Cum ar veni, ar fi fost un 1 solist, un fel de Brazilia – FC Brăila.

Explicații. BEC a emis între cele două tururi hotărîrea 105, care spunea – stați să-mi scot notițele – cam așa: „Avînd în vedere dispozițiile articolului 22 alin. (2) din Legea 373/2004, coroborate cu prevederile art. 28 din Legea 370/2004; în temeiul etc., etc., BEC hotărăște: Articolul 1) Cetățenii cu drept de vot care se vor afla în ziua de 12 decembrie în alte localități decît cele de domiciliu își vor exercita dreptul la vot în secții de votare special organizate în stații de cale ferată, autogări, porturi, aeroporturi“. Mai era vorba și de cămine de bătrîni, spitale, cămine studențești etc.

Am considerat că eu nu mă aflam duminică în localitatea de domiciliu, ci eram doar în trecere prin redacția *Academiei Cațavencu*, așa că am dat telefonul acela de lămurire despre care spuneam la începutul textului. La capătul firului, o voce care s-a recomandat: doamna judecător Veronica Rădulescu. Membru de vază al BEC. Am rugat-o să considere că nu știu nimic despre hotărîrile BEC sau despre legile electorale, ceea ce nu era chiar fals, și să-mi explice de ce un ne-bucureștean aflat în Capitală, de exemplu, nu poate pune ștampila unde i se pune lui pata. Să-i dăm cuvîntul doamnei Rădulescu: „Dar, domnule reporter, sînt o grămadă de locuri! *Doamnă, nu sînt!* Știți, este hotărîrea 105, de interpretare a articolului 22 din Legea 373, care spune… *(spune ce v-am spus eu mai sus). Păi, și articolul 77 din Legea 373 ce rost mai are?“.* Aici voi profita de pauza pe care a făcut-o doamna judecător ca să scriu repede ce spune articolul 77: „Alegătorii care, în ziua votării, se află într-o altă localitate decît aceea în care sînt înscriși în listele electorale permanente pot să-și exercite dreptul de vot la orice secție de vot, urmînd a fi înscriși în lista electorală specială, prin grija președintelui Biroului Electoral al secției“.

Revin la dialogul cu doamna Rădulescu, de la BEC: „…*Păi, hotărîrea 105, care nu zice nimic de articolul 77, nu se cam bate cap în cap cu acesta? Eu nu sînt nici în gară, nici în căminul studențesc, nici în căminul de bătrîni. Sînt în București, dar nu am buletin de București. Pot să votez sau nu pot să votez oriunde în București?* Domnule, **dacă mergeți pe articolul 77 puteți vota oriunde!**“. Așa mi-a spus doamna judecător Veronica Rădulescu, de la BEC. După discuția asta am stat puțin, ca să-mi revin, după care m-am întrebat: „Hîc! Nenică, da' eu unde votez?“.

G.D.

ARE ȘI DL NĂSTASE O SLĂBICIUNE ȘI S-AR SIMȚI MAI CONFORTABIL DACĂ VA FI INTERVIEVAT DE DOAMNA GABRIELA ZGÎIANU PUPINCUREANU
ȘTIREA .
MARDALE.

Luapula de la neam și emigră în Congo

Cînd mă documentam eu despre o eventuală plecare în Congo, uite ce am găsit pe un site uitat de lume:

http://www.congo-pages.org/kinshasa/bombo_lumene.htm

Deci Congo are un parc-rezervație pe care îl cheamă Bombo. Eu zic că e predestinat. Și, în fond, dacă tot n-a cîștigat Năstase, de ce să nu plece el acolo? Să își facă fermă în rezervație și să angajeze niște băștinași la numărat ouă de crocodil. Un lucru aș mai vrea să spun: prin apropierea parcului congolez trece un rîu numit Luapula. Dacă rămîne aici, în România, e mai rău, că nu mai ia nici atît.

Bombo de pe colivă

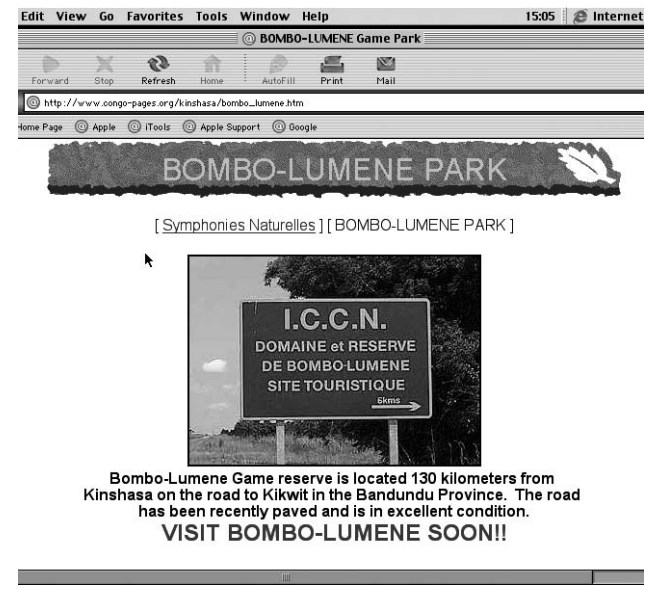
Edit View Go Favorites Tools Window Help 15:05 Internet
BOMBO-LUMENE Game Park
Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
http://www.congo-pages.org/kinshasa/bombo_lumene.htm
Home Page Apple iTools Apple Support Google
BOMBO-LUMENE PARK
[Symphonies Naturelles] [BOMBO-LUMENE PARK]
I.C.C.N.
DOMAINE et RESERVE DE BOMBO-LUMENE
SITE TOURISTIQUE
6kms
Bombo-Lumene Game reserve is located 130 kilometers from Kinshasa on the road to Kikwit in the Bandundu Province. The road has been recently paved and is in excellent condition.
VISIT BOMBO-LUMENE SOON!!

O sinucidere ce dovedește ceva

În București, Maria s-a aruncat de la etajul șapte. A murit după jumătate de oră. Avea 18 ani. Nu mai are șanse să nască un mic Iisus. Adevărul e că fuma în autobuz, se sulemenea, își vopsea părul, își lăsa buricul gol, înjura. Era și orfană. Avusese un pic de noroc în viață. Intrase în grija statului. Acum, guvernul a scăpat de ea. La fel și austriecii, ce-i sponsorizau traiul de fiecare zi prin „S.O.S. Copiii“. Maria fusese înregimentată în programul guvernamental „S.O.S. Copiii României“. Adică, românii oengiști luau banii de la austrieci. Maria avea 18 ani. Locuia la Tineret, adică guvernul a zis că se putea administra singură. Era pregătită spre a fi trimisă în viață, conform legii: orfan majorat, cară-te! „S.O.S. Copiii României“ are însă o politică interesantă pentru administratorul ei, Cristian Neguț: pe românește, i-a tras Logan, i-a lăsat-o de șofer pe nevastă-sa și i-a construit o casă la țară. Nimic mai plăcut. Cum freci computerul zilnic și te joci strategie și Tetris, poți să uiți de serbat Crăciunul și zilele copiilor, să tai numărul de mame pentru orfani, să le îngropi în ședințe și deconturi de morcovi și pătrunjel. Tot guvernamental austriac este un Paul pe drumuri, frate cu unul trimis la părinți și ajuns bine, la stînă și în pușcărie. Copiii, vreo 80, se urăsc, dar îl urăsc și pe Neguț. Asta-i grija guvernamentală. Important e că s-a mai eliberat un loc prin sinuciderea Mariei, e un loc gol la pomana guvernamentală. Care ești, bă, șmecher și îi iei locul Mariei? Hai, orfane, cîștigi cinci minute în *Știrile PRO TV!*

Eugen ISTODOR

Polițiștii dau sfaturi, caravana hoților trece

Stimați cetățeni! Stați liniștiți în casele sau la locurile voastre – sau ale lor – din autobuz, căci urmează un comunicat important pentru țară! Un comunicat de la poliție. Ana are mere. Poezie. *Viața este un tumult.* Tata este la lucru. Nu vă uitați că pare o compunere de clasa a șasea, aceasta este o dovadă a autenticității. Mama spală. Semnat: *Compartimentul Informare și Relații Publice*. Așteptăm, totuși, mai multe comunicate de la Compartimentul Prindere și Băgare la Zdup a Hoților. Acest comunicat este valabil pe tot parcursul zilei. Spălați-vă pe dinți după fiecare masă.

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

INSPECTORATUL DE POLIȚIE AL JUDEȚULUI CONSTANȚA

– Compartimentul Informare și Relații Publice –

09.12.2004

BULETIN INFORMATIV

Atenție la hoții din buzunare!

Viața de zi cu zi este un tumult. Oamenii sunt diferiți atât anatomic cât și intelectual. Unii sunt buni, alții sunt răi. Cei răi se numesc generic infractori. Lupta cu infractorii nu este ușoară. Fără să doriți, buzunarul dumneavoastră poate constitui o tentație pentru ei. Aglomerația este mediul propice de a acționa pentru răufăcători. Observați cu atenție persoanele care fără motiv se înghesuie în apropiere. Este posibil ca în următorul moment să nu mai aveți portofelul cu acte și bani. Dacă veți avea curiozitatea, veți observa că la prima stație, un individ sau corespondența sa feminină, vor coborî grăbiți din mijlocul de transport.

Cu-atât mai mult în această perioadă a anului, când febra cumpărăturilor pentru sărbători pune stăpânire pe noi, așa-numiții șuți vă pot întuneca bucuria momentului.

Un proverb românesc spune că „ziua bună se cunoaște de dimineață". De aceea vă prezentăm câteva recomandări, valabile pe tot parcursul zilei și care vă vor feri de cei ce au făcut din buzunarul dumneavoastră o sursă de existență.

● când plecați de acasă, presați de timp, nu vă uitați actele de identitate;

● dacă le-ați luat cu dumneavoastră, în nici un caz nu le puneți în buzunarul din spate al pantalonului; s-ar putea ca la coborârea din autobuz să nu le mai aveți;

● același lucru este valabil și pentru sumele de bani cu care plecați pentru rezolvarea diferitelor probleme;

● actele și banii trebuie purtați într-un buzunar la piept, care să vă dea siguranța că nimeni nu poate ajunge la ele;

● dacă de bani vă veți putea lipsi, mai greu sau mai ușor, gândiți-vă cât timp veți pierde pentru refacerea actelor sustrase *(asta așa e, dar un amic care vine pe la noi să bea o cafea gratis spune că și le-a făcut destul de repede, cu doar 2 milioane de lei)*; de aceea, este mult mai simplu să țineți cont de sfatul nostru, decât să pierdeți un timp util pe care îl puteți folosi mult mai eficient;

● țineți banii și documentele în buzunarele interioare ale vestimentației;

● evitați să fiți împinși la urcarea și coborârea din mijloacele de transport în comun;

● supravegheați-vă permanent bagajele, iar geanta trebuie să o protejați cu mâna;

● când sunteți înconjurat de persoane dubioase, încercați să vă schimbați locul;

● alegeți trasee bine iluminate și circulate;

● nu vă deplasați singur la ore târzii;

● nu purtați ostentativ bijuterii sau alte lucruri de valoare;

● evitați discuțiile în contradictoriu cu persoanele necunoscute.

Offff, gheața mea!

Băsescu amendat, pentru frigiderul neautorizat!

Săptămîna trecută, cînd tocmai se lustruiau iataganele și se ascuțeau ștampilele de vot, familia Băsescu a avut o mare surpriză. Nu e vorba de Traian, nici de soția sa, nici de fiice, nici de formația Proconsul. Este vorba de fratele Mircea, director al unei firme olandeze ce funcționează în Zona Liberă Constanța Sud – Agigea. Miercuri dimineață, cînd a ajuns la birou, omul a constatat că pe prețul de la ușă se afla deja însuși șeful cel mare al Autorității Naționale Sanitar-Veterinare. Care șef, degrabă și devreme vărsătoriu de amenzi, i-a aplicat una și fratelui de candidat, pe motiv că-i lipseau autorizațiile unui depozit frigorific. Motivul, se pare, era cît se poate de întemeiat. Ceea ce este de mirare e că organul se prezentase la locul faptei, cu lecția deja învățată, la o oră cînd cocoșii abia își strîngeau sculele cu care dăduseră trezirea în ziua respectivă. Probabil că, pentru siguranța misiunii, plecase din București cînd abia se culcau găinile.

Freon (evident!) Iliescu

Din nou la cassă

Lui Năstase îi plac furturile gratuite

Sînt Mahmmur și m-am bucurat, desigur, că luna trecută Adrian Năstase a fost prezent la Tîrgul de carte „Gaudeamus" pentru a-și face și el, ca tot omul politic intelectual la cap, campanie electorală. Din motive tehnice, Mahmmur nu a ajuns anul acesta la „Gaudeamus", dar nu e nici o problemă – dacă a fost Năstase, e ca și cum aș fi fost și eu. Poate nu v-aș fi deranjat cu aceste probleme atît de delicate dacă, în incursiunile sale printre rafturile cu cărți, Năstase nu ar fi ajuns și la standul editurii Humanitas. Ochii săi grăsuți de ursuleț colecționar i-au căzut de-ndată pe cartea lui Tom Gallagher, intitulată *Furtul unei națiuni. România de la comunism încoace.* Furtul unei națiuni? Lui Năstase îi suna foarte cunoscută această expresie atît de des folosită în ultimii ani. Cu emoție în glăsciorul său rubicond, Năstase a cerut cartea. O domnișoară de la Humanitas i-a întins-o, premierul a întins mîna s-o apuce și, în clipa cînd pe *Furtul unei națiuni* se aflau fix două mîini, domnișoara de la Humanitas atît i-a zis lui Năstase: „350.000 de lei!". Auzind care e prețul furtului unei națiuni, Năstase s-a simțit foarte prost, a îngăimat un „A, da!?" stînjenit și și-a luat imediat mîna de pe carte. Apoi a plecat.

O dată vede nașul privatizarea finului

Mahmmur a auzit una mică, dar bună, adică numai bună de dat la gazeta economică de perete. Înainte de orice, aș vrea să vă reamintesc că există pe lume un cetățean cu mustață, carnet de partid și motocicletă Ducatti, pe numele său de fată Ovidiu Tiberiu Mușetescu. A fost președinte al APAPS, dar i-a trecut. Acum este deputat PSD și președinte al Comisiei pentru buget, finanțe, bănci a Camerei Deputaților, ceea ce este bine pentru el & partid, dar rău pentru buget, finanțe și bănci. Să nu ne grăbim, însă, cu dezvăluirea chestiei aceleia mici, dar bune, și să mai spunem că există pe lume un cetățean cu păr alb în cap și ochelari pe nas care răspunde la numele Carol Dina. Momentan este senator PRM și președintele Comisiei pentru privatizare a Senatului (comisia este a Senatului, nu privatizarea!). Din rapoartele SAR pentru un Parlament curat, aflăm că Dina a fost ultimul prim-secretar PCR al județului Galați și ministru în guvernul Dăscălescu. După cîteva luni de arest în Galați, la începutul anului '90, Carol Dina a devenit om de afaceri. Firma lui Carol Dina, DIC GRUP, și-a dezvoltat afacerile pe seama laminatelor din Combinatul Siderurgic SIDEX, fiind cuprinsă la un moment dat într-un sistem de compensări cu trustul de construcții al Combinatului Siderurgic, tranzacție păguboasă pentru firma de stat. Dina a mai făcut și altele la viața lui, dar ceea ce ne interesează acum pe noi este că președintele Comisiei pentru privatizare a Senatului este nașul președintelui Comisiei de buget, finanțe, bănci a Camerei Deputaților. Despre fructuoasa colaborare dintre naș și fin, veți afla mai multe citind cu atenție *Academia Cațavencu.*

O prostie de milioane. De dolari

Și dacă tot l-am pomenit mai sus pe posesorul mustății sale privatizate & motorizate, Mahmmur simte nevoia să spună că prostiile făcute de Ovidiu Mușetescu au cam ajuns la scadență. În procesul intentat statului român de către Noble Ventures, privitor la privatizarea și apoi la naționalizarea Combinatului Siderurgic Reșița, avocații angajați de statul român au costat aproximativ 12 milioane de dolari, după cum urmează: 3 milioane se duc la Mușat & Asociații, iar 9 la casa americană de avocatură White & Case. Interesant este că Fondul Monetar Internațional a cerut insistent guvernului român să specifice clar din ce cont vor fi plătiți acești bani, fiindcă e puțin probabil ca Mușetescu să aibă atîția bani prin casă, după cum e și mai puțin probabil ca Năstase să-i dea lui Mușetescu, cu împrumut, această sumă ridicolă.

Ceaușescu din taxi

Și ca să închei într-o notă ceva mai optimistă, Mahmmur dorește să se consemneze că vineri, 10 decembrie, în jurul orei 10, am luat un taxi din fața Stadionului Național „Lia Manoliu". Nu era un taxi de firmă, dar mă grăbeam, așa că m-am urcat. La volan era un cetățean cu bască, genul care votează cu PRM. I-aș fi dat vreo 65 de ani, dar mi-a spus că n-are decît 55. L-am felicitat și l-am întrebat cu cine votează. Fără să clipească, mi-a spus: „Cu Ceaușescu!". „Și credeți că are vreo șansă?", l-am întrebat. „Da, dacă nu l-ar fi împușcat", a sunat răspunsul. Apoi mi-a povestit ce bine o ducea înainte de '89, avea patru copii și o cămară plină de ulei și zahăr. Din vorbă în vorbă, aparatul de taxat ajunsese la o sumă frumușică, de două ori mai mare decît plăteam de obicei pe aceeași distanță. La coborîre i-am spus că, îmi pare rău, dar eu mă bucur că a murit Ceaușescu. Însă nu cred că m-a auzit, probabil că se bucura că mai dăduse peste un fraier pe care îl taxase așa cum fusese învățat de Ceaușescu. Jos comuniștii din taximetre!

Mahmmur AVAS

Anunț pe bune

Urgent, *loser* să mă ia de nevastă

Am încercat și eu, ca fetele, să-mi fac un credit pentru un computer nou. Am plimbat hîrtii vreo două săptămîni, nu zic de ce, că n-am chef să mă enervez din nou. Într-un final, cînd totul părea OK, am primit telefon de la Credisson: „Nu v-a fost acceptată cererea de credit". „De ceee?" „Pentru că sînteți necăsătorită." Înțeleg că, dacă mă plătea patronatul cu salariul minim pe economie, dar eram măritată, aș fi fost mult mai solvabilă decît nemăritată și cu un salariu decent. Deci caut *loser* să mă ia de nevastă, ca să am dreptul la credit. Condiții: plătesc actele de căsătorie și dau și-o eugenie. El să plătească divorțul.

S.T.

În care îmi urez „Casă de pensii de piatră!"

Săru' mîna, mamă, vreau să-ți comunic prin intermediul revistei care m-a luat de pe capul tău că m-am hotărît să mă însor. Știu că tu ești împotriva acestui act iresponsabil, însă gîndește-te și la mine, în curînd n-o să-mi mai permit nici banalul lux al însurătorii. Să-ți spun ce mi s-a întîmplat: de cîteva săptămîni mă bîzîie cineva pe telefonul mobil să-mi propună să-mi fac pensie privată. I-am ignorat o perioadă tupeul de a face o legătură între mine și pensionari, i-am găsit tot felul de scuze: că persoana e obligată de la serviciu, că o avea copii de crescut pe acasă, de-astea, știi tu. Stai să vezi. Vineri, ca să scap de pacostea asta a telefoanelor, am acceptat o întîlnire. Nu-mi venea să cred: la întîlnire a venit o fată de 20 de ani cu țîțele mari (ai grijă să nu citească tata!), care a început să-mi înșire baliverne despre pensii!!! Mi se pare incredibil! Am ajuns să mă întîlnesc cu fete de 20 de ani care-mi vorbesc de pensie! De-aia, mamă, cred că ar trebui să mă însor cît mai e cineva care vede în viitorul meu altceva decît o pensie. Mă tem că vine ziua în care am să primesc un telefon gen „Bună ziua, sper că nu vă deranjez. Sînt Carmen Electra de la pompe funebre..."

Bunic'su' pe valoarea adăugată

Brașovul nu-ți cere pe mama și pe tata

Port șapcă doar din cînd în cînd, în special la botezuri și tăieri de moț. Fiindcă am o rochie nouă de seară (cu pene) la care n-aveam șapcă, am divorțat impulsiv într-un magazin din Brașov de o căruță de bani pentru una kaștocară, gri, de firmă (Privighetoarea). Din cauza acestui gest regretabil, nu mi-au rămas bani de casetă pentru frigiderul cu casetofon de Dacie inclus. Noroc că am găsit un magazin care vindea casete Sony în 27 de rate a cîte 1.000 lei *(vezi foto).*

P.S. Și îmi fac și firmă ca să-mi deduc TVA-ul, na!

Time is Sony

OPEC dau știre…

Luni am dat o raită pe piața mondială și mi-am zis să mă uit și după un baril, doi de petrol, de-ăia mai rumeniți, că eu am ulcer. Așa că sîntem în măsură să vă furnizăm o știre pompă: barilul înregistrează cel mai mic preț din luna iulie. Din păcate, producătorii români au anunțat că nu se grăbesc să ieftinească benzina. Dar am auzit că bucuria asta n-o să țină mult fiindcă domnii aceia cu turbane din OPEC, întruniți vineri la Cairo, au hotărît să reducă producția cu un milion de barili pe zi, respectînd plafonul oficial de 27 de milioane de barili pe zi. Așa că, dacă vă dă mîna, sfatul nostru este să vă trageți deoparte pe balcon un petrolier, o „Biruință" ceva. Pentru că, pe această piață, lucrurile stau exact invers decît în alegeri: iese haos tocmai atunci cînd arabii își retrag petrolul din Piețe și nu cînd candidații își scot oamenii în stradă.

Barril White

Loc de retrocedat cu capul

O vînzare cusută cu ață Alb

O lecție de istorie adevărată spune că centrul istoric al Clujului a fost luat cu japca de comuniști și renaționalizat după '89. Așa s-au trezit o seamă de personaje proprietari peste superbele apartamente din imobilele „art nouveau" sau din vechile castele ale nobilimii maghiare. De toată povestea asta nu este străin nici Liviu Șipoș. Cine mai e și ăsta?! Deși s-ar putea să nu aibă nici o importanță, Șipoș e fostul coleg de bancă al lui Dinel Staicu din școala de miliție. Huooo Craiova, minus 15 la adevăr! Șipoș a fost omul acoperit al Centrului Zonal pentru Combaterea Crimei Organizate și Antidrog (CZCCOA) Cluj, infiltrat printre interlopii din Oradea. În prezent, Șipoș e dihai ofițer PNA. Tot el a fost băiatul bun la toate al eminenței cenușii, spre negru, numită Toma R., șeful CZCCOA. Ideea e că prin '96 sufletul ăsta de milițian era fără acoperiș deasupra capului. Fapt pentru care primește o chirie de toată frumusețea în buricul tîrgului pe Bdul Ferdinand, la nr. 16. În 1997, caraliul bate palma cu societatea Construct Ardealul care administra imobilul și cumpără apartamentul în chestiune conform Legii 112/95. Numai că, în aceeași lege, scrie negru pe alb că doar chiriașii care au ocupat spațiul în momentul apariției legii (anul 1995) au drept de cumpărare. Aș, un moft, pentru că Șipoș scoate lejer 4 milioane din buzunar și devine (a)propitar. După cîțiva ani, moștenitorii proprietarului de dinainte de 1948, un medic renumit, vin de-și caută dreptatea în instanță. Acolo dau însă de judecătoarea Alb, care, plictisită teribil, enunță: „Chiar dacă în normele metodologice scrie acest lucru (cumpărarea permisă doar acelora care erau chiriași la apariția legii), asta nu are nici o relevanță pentru speța în cauză". Mai relevant pentru speța în cauză, zicem noi, e că soțul judecătoarei Alb, avocat de felul său, e un tip gri-șters și s-a mînjit la un moment dat în zona neagră a unui trafic de influență. În final, avocatul a făcut puțin arest și atît, după care a ieșit mai Alb ca niciodată. De această spălare de dosar s-au ocupat colegii lui Șipoș, milițienii. Desigur, după principiul „o mînă spală pe alta".

Biroul de Investigații

Descopery

Călătoria lui Trotki în România anului 1913

În 1875, Dobrogeanu-Gherea s-a mutat la Ploiești, unde sădește ideile doctrinei socialiste printre muncitorii petroliști. Ceva mai târziu i se va alătura Christian (Hristo) Rakovski, bulgar din Cadrilater, care va ajunge primul lider al Ucrainei Socialiste, după revoluția bolșevică din 1917. Trotki l-a evocat așa pe Rakovski: „A vrut soarta istorică ca Rakovski, bulgar de origină, francez și rus după educația sa politică, cetățean român după pașaport (...) să ajungă în fruntea guvernului sovietic din Ucraina, cu care România este vecină apropiată și are relații neclare". În 1913, Leon Trotki, care era născut în comuna basarabeană Telenești, va ajunge în România la invitația celor doi corifei ai mișcării socialiste autohtone. După vizitarea Capitalei, cei trei vor face o călătorie în Dobrogea, evocată în jurnalul inedit al lui Trotki: „La gară suntem întâmpinați de un potemkinist, Kozlenko, care servea ca vizitiu unui prieten medic bulgar, cu care călătoream împreună. După ce m-am scăldat în mare și am cumpărat pentru drum niște fructe de la un albanez, am plecat pe înserate într-o trăsură mică, care zdruncina teribil. Drumul este cam rusesc, prăfuit întocmai ca cel de lângă Chersonul nostru și chiar găinile fug de sub copitele cailor într-un mod cam rusesc; în jurul gâtului cailor sunt legate mărgele rusești, iar umerii lui Kozlenko tot rusești sunt". Sfârșitul lui Trotki și al lui Rakovski va fi tragic. Apropiat de Lenin, Trotki se opune după 1922 blocului politic al lui Zinoviev-Kamenev-Stalin. În 1928, Trotki va fi deportat în Asia Centrală și, ca să scape de prigoana lui Stalin, fuge în Mexic, unde va fi asasinat de un agent al NKVD, în 1940. Profund decepționat de felul în care partida bolșevică a acaparat puterea în URSS, socialistul de odinioară Rakovski va organiza opoziția de stânga, ca în 1934 să fie radiat din toate funcțiile publice, iar în cursul celui de-al treilea proces politic de la Moscova din 1941 să fie condamnat la moarte și executat prin împușcare.

Chișinău hau

Tratament cu multivotamine

Toate secţiile de vot au fost tapetate duminică cu nişte sisteme antifurt de senzaţie. Adică nişte pagini A4 prin care ni se aducea la cunoştinţă ultimul răcnet al legilor electorale. Cică toţi cei care votează de mai multe ori în ziua alegerilor (de parcă ar putea să voteze şi prin 23 aprilie, să zicem) vor fi condamnaţi penal, iar pedeapsa va însemna închisoare între 6 luni şi 5 ani. Se naşte, astfel, o nouă specie umană, *homo alegătorus*, care o dată la 5 ani iese din închisoare numai ca să voteze cu Partidul în ţ-şpe mii de secţii de votare, apoi intră din nou la mititica. Nu că ar fi o chestie nouă pentru români, care oricum ies numai o dată la juma' de deceniu de la răcoarea apartamentelor şi votează pentru schimbare. Schimbarea temperaturii şi a climei, vezi celebrele răvaşe congoleze.

Temperaturma de vot

Băgîndu-ne mortu-n secţie, PSD a dat încă o dovadă de leşitate

În sfinţa zi de duminică electorală, PSD-ul de la Iaşi a dat buzna în mulţimi şi a împărţit tot ce avea la îndemînă (mai puţin Rolex-urile) cetăţenilor care nu ştiau dacă în turul 2 să-l voteze pe Năstase sau tot pe Iliescu, ca în primul tur. Echipa de împărţit cadouri a ajuns cu darul şi în cimitirul Sfîntul Vasile, unde i-a fericit pe cei prezenţi cu pixuri, brichete şi – atenţie – lame de ras de unică folosinţă. Ce s-or fi gîndit propagandiştii ăştia penali, că dacă le dau lame să-şi taie barba aia de creţe şi după, morţii nu se vor mai ruşina şi vor veni în turul doi în număr şi mai mare la urne. Mă mir că nu le-a trecut prin cap să facă şi puţin turism electoral cu dricul.

Generaţia Prohod

Năstase, un hahalofil campion la stilul muls

Ţara noastră viitor de taur are, sau cel puţin aşa cred fetele aistea mari, membre ale clanului strîngătoarelor din buci, care acţionează sub deviza „Taurina de dar nu se caută la plăsele". Bietul Adrian, ce a trebuit, săracul, să îndure în campania asta electorală, de la cîte a trebuit să se abţină, dacă pînă şi la o expoziţie a taurinelor tot cu electoratul de sex feminin a fost nevoit să se afişeze. Ce tragedie electorală şi personală în acelaşi timp: la ţară, unde ajunge mai greu moda, să sară toate fetele pe tine; iar cînd revii la oraş, unde lumea e mai umblată pe Internet, să pendulezi între fostele lui Iliescu de la APACA şi actualele ziariştilor de la *Evenimentul zilei* şi *Academia Caţavencu.* Ei, dar asta-i politica, o artă a compromisului. Bine că fetele din imagine nu l-au provocat la un concurs de muls – tare ne temem că, neştiind a deosebi taurinele pe sexe, ar fi încurcat tocmai cornul cu laptele.

Vita de vie

La Cotroceni, şi maşinile au suflet

Ce-o fi fost în inima lu' nea Nelu cînd Năstase a pierdut la potou, numai doamna Nina, Corina Creţu şi calculatorul pot povesti! Bătrînul lup de la Ape s-a pus şi a scris un comunicat (poate ultimul). Dar calculatorul prezidenţial, înţelegînd starea sufletească a şefului, i-a făcut pocinogul. După cum se vede, comunicatul începe normal, cu litere prezidenţiale standard. Apoi, cînd a dat de numele marinarului, s-a făcut negru în cerul procesorului şi a micşorat corpul de literă. Să nu citească chiombu', cumva! Iar cînd a ajuns la mulţumirile către arogant, nu l-a mai răbdat placa grafică şi a scris cu litere de-o şchioapă. Bată-te să te bată, bunicuţo, drag îţi mai e nepoţelul! Cine spunea că o să vă bateţi ca chiorii, acum, că sînteţi în aceeaşi bărcuţă neîncăpătoare?!

Loz în click

COMUNICAT DE PRESĂ

Domnul Ion Iliescu, Preşedintele României, salută modul corect în care s-a desfăşurat procesul electoral în cel de-al doilea tur de scrutin al alegerilor prezidenţiale şi apreciază spiritul civic al cetăţenilor români. Votul de duminică, 12 decembrie 2004 este o confirmare a soliditătii şi funcţionalităţii democraţiei româneşti, a intrării în normalitate, după 15 ani de la Revoluţia Română din decembrie 1989.

Domnul Ion Iliescu, Preşedintele României transmite sincerele sale felicitări domnului Traian Băsescu, candidatul Alianţei D.A., PNL ^ PD şi îi urează succes în misiunea sa de mare răspundere pentru a asigura stabilitatea politică şi socială necesară continuării creşterii economice şi finalizării procesului de aderare la Uniunea Europeană.

Domnul Ion Iliescu, Preşedintele României, adresează în acelaşi timp felicitările sale domnului Adrian Năstase, candidatul Uniunii Naţionale PSD+PUR pentru modul responsabil în care a înţeles să îşi transmită mesajul şi să-şi promoveze proiectul său politic.

Domnul Ion Iliescu îi mulţumeşte primului ministru al României pentru colaborarea sa în toţi aceşti patru ani şi apreciază performanţele Guvernului, care au permis României aderarea la Organizaţia Tratatului Atlanticului de Nord şi finalizarea negocierilor de aderare la Uniunea Europeană.

Şeful statului consideră că intrăm într-o nouă etapă a dezvoltării naţiunii române, când toate forţele politice şi toţi cetăţenii trebuie să dea dovadă de responsabilitate şi de spirit civic, de solidaritate socială şi naţională, pentru a continua ceea ce am început în decembrie 1989.

Biroul de Presă

Bezna analiştilor

Au năpădit ecranele cu buruienile lor de ezitare. Nu vă vine să credeţi cum s-au zbenguit douăşpe guri pe un rezultat de egalitate. Era un joc de glezne, de sacouri, de ochelari de analist şi de umeri. Erau ei, analiştii politici. Boda, Ursu şi profesorul de la Metromedia Transilvania pe TVR 1, diriţaţi de Mihai Constantin. Erau Hurezeanu, Cristoiu, Mitroi, şeful de la *Observator,* secţia Politic la Antena 1, bălmăjiţi de Firea. Erau Nistorescu, Tănase, sociologul Mihăilescu, Roşca Stănescu, Pasti, Turcescu, Alexandrescu, Mungiu, cu Culcer şi Tatulici pe post de părtinitori.

Pe primele trei locuri de peste tot au fost: 1) Ursu, pentru întrebarea adresată lui Năstase privind calitatea sa de şef al Guvernului şi dezastrul organizării. Năstase a vorbit cinci minute în pustiu, nu şi-a asumat nimic. Îi jucau ochii de panică. 2) Nistorescu, pentru cele trei intervenţii, nu mai multe, venite de la nivelul său de costum Armani. Cornel, detaşat, a punctat în delirul de la Realitatea TV, legat de lucrurile ce au contat cu adevărat la Năstase: stenogramele, Iacubov şi şmenurile date ţării. Prostovănia CURS-ului de a anunţa diferenţa dintre Năstase şi Băsescu, diferenţa rămasă în marja de eroare. Felul cum i-a tras-o lui Cristian Tudor Popescu, un soi de dezertor cu un fel de dezertare în cîrcă. 3) Stelian Tănase, numai fiindcă era mai clar decît Pasti, lîngă care stătea şi care spunea numai prostii.

Pe primele trei locuri, ca papagali absoluţi: 1) Cristoiu, intrat în panică trei ore, începînd cu declaraţia lui Tăriceanu: să arate comisiile electorale fermitate la secţii. Adică, neică, ce ne dă liberalul ordine, nu, nu se poate lucra aşa, am ajuns să ne dicteze rezultatul liberalii? Şi aşa a ţinut-o Cristoiu toată emisiunea. 2) Horia Alexandrescu. Nu ştia cu cine să ţină, nu a scos o vorbă. 3) Boda, ecou mai transpirat al lui Ursu de la *Adevărul*. Nu a zis nimic interesant. Lungea părerile şi vorbea chior. Îi dădea dreptate Ursului. Greşesc. Gest de mare analist: şi-a scos ceasul greu de la mînă şi l-a pus alături de hîrtia unde nota degeaba ceva.

Fazele cele mai „deştepte" au fost create de: 1) Tatulici. Avea imagini din Piaţa Universităţii şi spunea: reporterul ne-a anunţat că oamenii s-au adunat de bucurie. Bun a fost Turcescu, ce i-a zis-o: vedem steagurile Alianţei, a cui e bucuria, domnule Tatulici? 2) CTP-ul din Roma. Nu auzea nimic din ce vorbeau băieţii din platou, dar l-a lăudat pe Băsescu de ziceai că nu a votat. 3) Parada de costume şi gesturi de analişti. Ochelarii scumpi ai lui Sorin Roşca Stănescu, puşi degeaba pe mijlocul nasului. Ochelarii lui Pasti aşezaţi pe faţa ceva mai grăsuţă, doar suge de la Guvern salariu. Cristoiu cu înaintevăzătorii săi care i-au înroşit vîrful nasului. Ochelarii ce-i încălecau nasul lui Tatulici, prefăcut obiectiv, nonşalant, ironic. Carourile lui Culcer, bună pe radio, inutilă pe televizor. Turcescu, plin de pudră de atîta vehemenţă tînără, făcînd un promo scrisorii sale către CTP, din *Cotidianul*. Carourile pe maro ale Alinei Mungiu vorbind enervată într-o lavalieră ce nu-i prelua vorbele.

Speriaţi de egalitatea din exit-poll-uri, analiştii au avut două impulsuri electrice, şerpii s-au încolăcit pe două idei: discursul dur al lui Tăriceanu (Antena 1) şi fuga BEC-ului de frica alegătorilor nevotaţi (Realitatea). TVR s-a gîndit bine să transmită mult Băsescu şi apoi, repede, mult Năstase agramat.

Eugen ISTODOR

Ouăle lui Năstase lovește din ou

Ouăle lui Năstase au lovit din nou pe ferestrele magazinelor din patria noastră dragă, leagăn de cultură şi civilizaţie, unde a număra e un act mai spiritual decît a citi. Degeaba s-a chinuit Năstase toată campania să pozeze în omul de tip nou. Nu i-a ieşit decît o tristă figură a omului de tip ou. Ce păcat că s-a terminat atît de repede campania electorală, abia ce ne obişnuisem să sărbătorim, împreună cu afişele lui Năstase, Luna cadouălor.

Spitalul Ouă

De câți pesediști e nevoie ca să însurubezi un BEC

Duminică, pe la prânz, pesedeii au avut o paradoxală revelaţie: faţă de precedenta rundă electorală, când au cărat tone de alegători la urne, acum se impunea să împiedice cât mai mulţi alegători să-şi pună ştampila pe buletin. Nu de alta, dar pe măsură ce se însera, tot mai mulţi orăşeni pompau procente în Băsescu. Una dintre soluţiile la îndemână era blocarea celor care votau în secţiile speciale. Ei bine, taman pe când partidul se dumirise, Biroul Electoral Municipal (BEM) lărgea accesul cetăţenilor la vot: constatând că secţiile speciale erau supraaglomerate, a fost emisă o hotărâre normală, prin care se permitea votul şi în alte câteva secţii (ora 18). În timp ce sute de alegători bântuiau năuci prin oraşe, Uniunea PSD+PUR a tras o decizie de contestare a hotărârii BEM. Contestaţia a fost expediată de urgenţă la BEC, unde aberaţia a fost votată cu doar 3 voturi împotrivă (19,20). Bun, dar nu suficient: minutele treceau, iar voturile, of, voturile, săpau o groapă electorală sub trandafiria poponeaţă a lui Bombo. Se impunea ca mesajul să fie trimis şi aplicat rapid, mama lor de alegători. Drept care hotărârea BEC a plecat nu pe traseul normal – de la BEC la BEM şi de aici la secţiile de vot – ci de la sediul PSD direct la secţii. Un asemenea fax se află pe biroul nostru. A fost, sper, ultimul abuz al partidului care s-a crezut însuşi statul timp de 4 ani.

Carabina de vot

La Intercontinental sau la spital

Cine a încercat, ca mine, duminică seară, să ajungă la Universitate a dat de o vînjoasă echipă de geniști și antitero care barau accesul pe trotuarul din faţa Teatrului Naţional. C-o fi, c-o păţi, cică era pericol de bombă. Degeaba am zis eu că dau semnătură că vreau să sar în aer. Degeaba au încercat mai mulţi să-i ocolească. Nu, că e o bombă. Sau ar putea fi o bombă. Sau e o glumă cu bomba. Oricum, pe-aici nu se trece. Şi nu s-a trecut. Măi, să fie, cum s-a găsit Bin Laden să tulbure alegerile din România! Pînă la urmă, o bombă tot a explodat, dar pe celălalt trotuar, şi a împroşcat bulevardul cu confetti portocalii.

Bombănel

Somnoroase pesedele pe la chat-uri se adună

Pe scurt: Serviciul de Interceptări Agaţamente ne-a vîrît pe sub uşa de la ţeava de Internet nişte frînturi de discuţii de pe mIRC, din care am luat nişte frînturi şi mai mici, dar pline de avînt patriotic şi erotism revoluţionar. mIRC-ul este un fel de clacă pe Internet, este gardul ăla de uluci la care vrăjeau personajele lui Rebreanu sau ale lui Slavici. „emMa20" (care nu trebuie neapărat să fie fată) este student/ă, se află într-un sediu PSD şi combate cu tastatura în mînă, cu pieptul dezvelit şi cu 50.000 lei pe oră pentru cauza partidului. Iată cîteva replici. Ţineţi o pungă la îndemînă, pentru urgenţe.

„<emMa20> te duci la vot????<VipBoy> ihi <emMa20> si cu cine votezi? <VipBoy> basescu <emMa20> e un incompetent" (…)

„<emMa20> t duci la vot? <mihhail> cred <emMa20> cu cine votezi? <mihhail> tu? <emMa20> nastase <mihhail> ok <emMa20> u? <mihhail> cred ca la fel" (…)

„<emMa20> si cu cine votezi? <florin27> basescxu <emMa20> de ce cu el? <emMa20> ti se pare bun ca presedinte? <florin27> de ce nu? <emMa20>mie mi se pare un retardat" (…)

„<Dj-Vios> tu de ce votezi cu psd? <emMa20> si fiindca o sa intram in ue si atunci o sa fie mai bine".

mIRC Geoană

Scurtă excursie cu metroul prin aritmetica gherguțiană

Deşi am cîştigat acum vreo săptămînă, cinstit, la un pariu, maşina lui Liviu Mihaiu, am venit şi azi la redacţie tot cu un metrou de-ăla de-al lui Ceauşescu. Dintre toate discuţiile electorale pe care le-am auzit cu această ocazie, cea mai pertinentă mi s-a părut a unor puştoaice de clasa a V-a care dezbăteau ăştia deja au început să predea la gimnaziu aritmetica neeuclidiană după, normal, manualele lui Gherguţ.

cam aşa: „Băăăi, cînd am auzit că Năstase are 59% şi Băsescu are 49%, chiar m-am ofticat, pe bune!" Deci, io cred că

Metroul Electoral Central

Flotare logică

Mircea Geoană a spus, relativ la integrare: „Am trecut deja de punctul de unde nu ne mai putem întoarce".

a) Aşadar, în acel punct nu ne mai puteam întoarce.
b) Dar trecînd de el, în mod logic, reiese că ne mai putem întoarce.
c) Înseamnă că mergem în direcţie inversă!
d) Deci, ne cam întoarcem.

Unde merge mina, merge și suta

Cică fix înainte de alegeri, pentru minerii din Valea Jiului a apărut luminiţa de la capătul abatajului. Au primit primele de Crăciun, alături de un plic cu materiale electorale cu şi despre Năstase. Năstase, băiatul ăla cu geacă şi plovăr… Care a halit piureuţ cu mititei la noi la cantină… Îl ştiţi, ăla de transpira din greu cînd dădea ochii cu Băsescu. Imediat, lumea cu gura pe el, că uite, bagă mesaje subliminale – adică de subteran –, să creadă minerii că prima de Crăciun a venit datorită lui PSD! Nu, nene, nici vorbă de aşa ceva! Omu' a fost la masă, a mîncat, a băut, iar acum a trimis plicu'.

Loz bombon

Cîrna-ți votul!

Sub pretextul unei întîlniri cu pensionarii din Dej, pesedeii locali au făcut gargară pentru Năstase. Nimic nou. Însă la sfîrşitul întîlnirii de ridicare în slăvi a fiului de partid, pensionarii prezenţi au primit en gros piure de cartofi, cîrnaţi şi varză murată. Gest frumos, discreditat doar de insignifiantul amănunt că acei cîrnaţi erau, din spusele celor care au mîncat, mucegăiţi. Evident că băieţii albaştri au demolat orice acuzaţie spunînd că masa a fost prestată din cauze de Moş Nicolae şi că respectivii cîrnaţi erau de cea mai bună calitate. Bine că n-au zis că, de fapt, masa a constat în piure de castane de Barbados, cîrnaţi din lamă de Nepal şi varză crescută la temperatură constantă în serele arhipelagului Seychelles, sau că bătrînii pensionari erau, de fapt, tineri adolescenţi şi tinere fete în floarea vîrstei, cărora le erau căzuţi sînii pentru că nu purtau sutien.

Cartofi cu varză furată

dosarele chiX

Înainte să stingă lumina în redacție, Gabriel Drogeanu vă invită

la cîteva lecturi ce vă vor lumina cu siguranță. Avem o țară minunată, păcat că e guvernată. Textele de mai jos conțin:
– ghid de utilizare a unui pesedist mototol de către colegii săi;
– ghid de fraierire pe față a instanțelor internaționale de către PSD;
– ghid de parvenire a unui fost activist PCR, actual deputat PSD.

Modul de folosință al unui buhai jugănit, la vreme de alegeri castrate

Cine n-are buhai să-și cumpere, iar cine are să-l jugănească măcar de alegeri. Puiu Pașcu are unul gata castrat, pe care l-a umilit din toate pozițiile. Pe buhaiul lui Puiu îl cheamă Ghiță Ciocan, fostul prefect al Sătmarului. Cea mai mare plăcere a lui Ghiță este să ia bice peste bot din cinci în cinci minute, furci peste șale, una la micul dejun, două la prânz și trei la cină, iar la desert, înjurături de prescură, pământuf și anafură. Numai așa se simte bine buhaiul. Ghiță Ciocan s-a înhămat la jugul campaniei electorale, pe gratis, și-a dat demisia din postul de prefect, degeaba, s-a încălțat cu copitele de teren, de-a-mboulea, a frământat toate noroaiele sătmărene și a bătut din poartă în poartă pentru a face campanie electorală în favoarea partidului său de căpătâi și a candidaților săi nepereche. Discursul electoral al buhaiului s-a redus la un muget stins și la niște promisiuni nemaipomenite: dacă votați cu noi, votați pentru prelungirea dreptului de muncă la cules de căpșuni în Spania sau la vândut de ziare în parcările pariziene. Așa se face că, grație spetirii buhaiului electoral, Coaliția PSD a câștigat trei mandate, dintre care două la Cameră, pe ale lui Pașcu și Rusu, și unul la Senat. Pe fericitul senator îl cheamă Sever Șter și este directorul executiv al Direcției Silvice Satu Mare. Numele lui se regăsește pe lista neagră a societății civile pentru un Parlament Curat. Ce-a făcut Șter de-a ajuns unde-a ajuns? La început, Regia Națională a Pădurilor a înființat Direcția Silvică Satu Mare, în condițiile în care suprafața forestieră a județului se reduce la trei boscheți de păducel, o jumătate de plop și o tufă de Veneția. Apoi, fostul șef al Secției SRI Satu Mare i-a susurat în urechi buhaiului Ghiță că e bine ca Șter să fie uns șeful direcției silvice.

Ce-a primit buhaiul Ghiță pentru prestația sa de-a fi câștigat trei parlamentari? Promisiunea că dacă va fi cuminte va primi un adaos de o furcă de fân la masa de prânz, plus un supliment de grijanie de mamă, dimineața și seara.

Cornel IVANCIUC

Lungul și suspectul drum al ordonanței către lege

Pe 1 aprilie 2004, Guvernul Năstase s-a gîndit să le ardă o păcăleală americanilor, în special americanilor de la Noble Ventures. În această haioasă zi din an, guvernul a publicat în *Monitorul Oficial* o mică proză absurdă, intitulată inspirat „Ordonanța nr. 16/2004 pentru finalizarea privatizării Societății Comerciale Combinatul Siderurgic Reșița SA“. Dacă nu ați citit cartea, vă rugăm să urmăriți aici rezumatul acestui film pe acțiuni. Este vorba în această ordonanță despre niște ruși de la holdingul TMK – ăia mari, de le miroseau buzunarele a bani, îi știți! – care au cumpărat CSR cu 1 euro. Asta după ce americanii de la Noble Ventures, foștii proprietari ai CSR, au fost naționalizați cu japca de către APAPS, Guvern & Co. Însă ceea ce vrem noi să vă povestim acum este cum și cînd a devenit această ordonanță o ditamai doamna, adică o lege în toată firea. Marți, 28 septembrie 2004, Parlamentul aprobă Ordonanța nr. 16, transformînd-o în Legea nr. 387/2004. Totul s-a petrecut într-o discreție totală și cu o precipitare brutală. Surse sigure ne-au relatat că această lege nu s-a aflat pe ordinea de zi a Parlamentului. Legea a fost publicată în Monitorul Oficial vineri, 1 octombrie. Să vă spunem de ce aceste detalii sînt importante. Luni, 4 octombrie, la Curtea de Arbitraj Internațional de pe lîngă Banca Mondială de la Washington, începeau audierile în procesul intentat statului român de către Noble Ventures. Vineri, 1 octombrie, tabăra Noble-McNutt se afla deja la Washington și nu știa nimic despre aprobarea acestei ordonanțe. Dacă ar fi știut, altfel ar fi decurs audierile. În schimb, Mușetescu a decolat spre capitala Americii la o zi după, adică sîmbătă, 2 octombrie. Acesta este un exemplu clasic despre cum funcționează instituțiile statului atunci cînd la putere se află un partid-mamut care controlează totul la perfecție, inclusiv limba rusă pentru afaceri proaste.

Biroul de Investigații

Viața, fapta și casa deputatului Vlădoiu

Aurel Vlădoiu a fost ales pe listele de deputați PSD ai județului Vâlcea. Fost activist de partid sub Ceaușescu, apoi primar și prim-secretar de partid la Olănești, apoi administratorul vilei odiosului și a sinistrei-sale-soții de la Olănești și apoi cordac al sinistrei odiosului, Vlădoiu ajunge după revoluție directorul adjunct al Băncii Internaționale a Religiilor, sucursala Vâlcea. Sediul băncii a răsărit ca o baligă de mangaliță în curtea unei biserici monument istoric din centrul orașului, lângă poșta veche, cu binecuvântarea duhnind a vin călugăresc de 15 ani a episcopului Gherasim. În iulie 2003, Vlădoiu a fost numit de PSD prefect al Vâlcei, după ce Mircea Perpelea a fost eliberat din funcție și uns consilier al lui Octav Cozmâncă. În septembrie 2003, Vlădoiu a fost ales membru în Consiliul de Administrație al falimentarei Oltchim, pentru a supraveghea procesul de divizare a societății de așa manieră încât și partidul să se aleagă cu o diviziune de ciolan suculent, pentru nevoile fălcilor sale personale de hienă veșnic nesătulă. Agoniseala lui Vlădoiu constă în două miliarde de mangoți în depozite la CEC și la Banca Carpatica, un intravilan de 400 de metri *pătați* în Râmnicu Vâlcea, de un milion șapte sute de mii de pițule, și o casă de 400 de metri *pătați*, valorând două milioane, că așa declară prefectul aflat, ca de obicei, într-o stare avansată de inconștiență, vecină cu nesimțirea. Căsoiul prefectului a fost făcut din donațiile fostului senator PSD Matei Vintilă, căruia PSD i-a tras covorul sprijinului politic de sub picioare la alegerile din 2004. „I-am făcut acoperișul la casă cu banii mei, cu materialele mele, și să nu uite domnul prefect că i-am ținut unul din băieți patru ani în școală, pe cheltuiala mea“, a mai apucat să zică Vintilă, înainte ca partidul să-i ardă un năpraznic șut în oaie.

Biroul de Investigații

codrul bunelor maniere

Tatăl lui Năstase a salvat România, dar i-a periclitat pădurile

Dacă primești un plic având antetul Guvernului României, ajuns la tine prin curier special, intri la idei. O fi vreo Hotărîre de Guvern care te privește? Ți se cere părerea în probleme ce privesc soarta țării? Sau te pomenești că te-a decorat premierul, nu? Ei, bine, nu! În plicul destul de corpolent se află o carte. Cum, dar acum o lună ai mai primit o carte de-a lui Adrian Năstase, tot prin curier, tot cu antet guvernamental. De data asta e vorba de cartea scrisă de(spre) Marin Gr. Năstase, tatăl premierului, intitulată *Destinul unui militar*. O carte ușor penibilă în conținut (am răsfoit-o consternat!), scoasă în condiții excelente la Monitorul Oficial, îngrijită de sora premierului. Și cum Adrian Năstase avea timp și îi mai rămăseseră niște plicuri pe acolo, a luat decizia. A apelat la slugile din guvern și a difuzat cartea ca și cînd ar fi fost un titlu obligatoriu în bibliografia istorică a României. Norocul nostru cu alegerile de duminică, nu mai sîntem nevoiți să citim toate producțiile familiei Năstase trimise pe banii contribuabililor!

Ioan T. MORAR

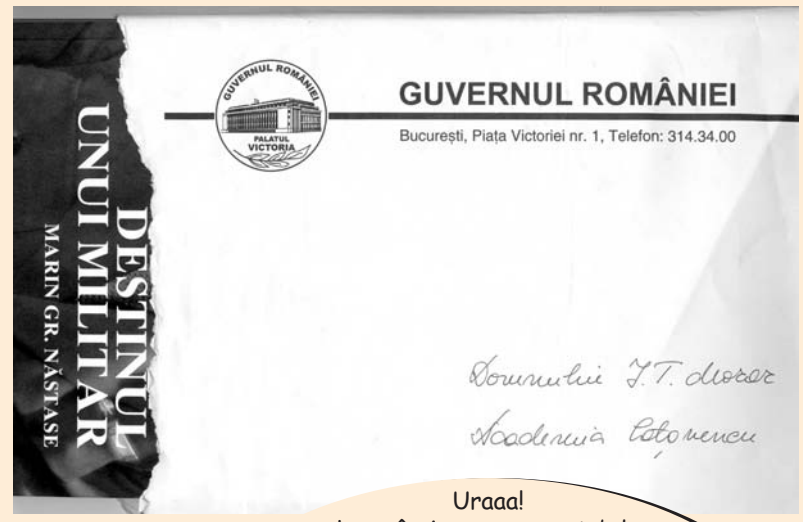

Grup de pesediști, încă colegi de partid, formînd primul lor guvern de coaliție națională din Cișmigiu, ofticați că Voiculescu a revenit la fostul Dialog cu Alianța D.A.

Uraaa! L-am învins pe arogantu' de Năstase! Haideți, dom' profesor doctor Voiculescu, trăgeți-i Uniunea de sub picioare, că nu-i greu deloc! Hai și matale, nea Nelule, arde-l la partid, că n-are față de președinte! Dragi vînători, dați-l și voi jos de la AGVPS, că v-a trădat în confruntarea finală! Fac un apel și către populație: nu-l omorîți! Să-l lăsăm să trăiască la țară, la Cornu, fără credite și fără subvenții agricole! Și cînd vine cu ouăle în piață, să i le ia speculanții pe nimic!

Băsescu și Tăriceanu, o secvență de vis pentru Alianța D.A., desprinsă dintr-un coșmar de-al lui Adrian Năstase

dosarele chi XXL

Alo, Alitalia? Încă două locuri, vă rog, soţ-soţie, pentru azi după-amiază, la un zbor cu decolare de pe sediul guvernului României de la Cornu. E pentru cineva care m-a chemat că va fi preşedinte şi văd că nu mai e nimic. Cum ce funcţie are? Nu contează... Slavă Domnului, sigur are din ce plăti!
SILVIO BERLUSCONI
ADRIAN NĂ

Silvio Berlusconi, premierul Italiei, şi Adrian Năstase, fostul premier al României, căruia nu i-a mai rămas decît să candideze la primăria Capitalei, bineînţeles dacă nu va mai intra Băsescu şi în competiţia asta

Integrarea în Europa a cenzurii din TVR

Dacă aţi crezut că TVR este o televiziune publică a cărei principală misiune a fost îndoparea publicului cu ouăle lui Năstase, subestimaţi subtilitatea agenţilor de propagandă din instituţia pe care o plătim cu toţii. Vă oferim în premieră câteva exemple de cenzură care vorbeşte despre sensibilităţile internaţionale ale stimabililor teveriști. Unul se referă la prietenul lui Adrian Năstase, Silvio Berlusconi. Premierul italian a fost, săracul, victima unei îndelungi hărţuieli în justiţia de acasă de la el. Câteva întâmplări din trecutul său nebulos – în care e vorba despre legături cu mafia, trafic de influenţă, mită etc. – au ajuns în instanţă. În aprilie, când au apărut în presa internaţională ştiri despre unul dintre procese, TVR 1 a fost pe fază şi a făcut o corespondenţă telefonică din Italia. Imediat după, redactorului-şef al departamentului internaţional i-a căzut un telefon în cap de nu s-a mai văzut Berlusconi pe TVR luni în şir. Asta până la finele săptămânii trecute, când prima pagină a presei mondiale a conţinut două ştiri succesive: mai întâi faptul că Berlusconi a fost achitat de Curtea Supremă de Justiţie şi apoi faptul că, într-un alt proces, Marcello del Ultri, mâna dreaptă a premierului italian (cu funcţii în Fininvest, cu funcţii în partidul Forza Italia), a fost condamnat la 9 ani de închisoare. Ştirea cu Berlusconi a fost inclusă în sumarul actualităţilor de vineri seară şi a rezistat acolo, ehehei, aproape o jumate de oră. După care a căzut în jurnalul de noapte. Lupta pentru restaurarea democraţiei în Ucraina a pus şi ea în dificultate cenzorii din Televiziunea Română. Pentru mult aşteptata decizie a Curţii Supreme din Kiev, TVR 1 avea, civilizat, pregătit un duplex. Dar hotărârea judecătorilor ucraineni – invalidarea alegerilor pentru fraude majore – a devenit, brusc, incomodă pentru o ţară în care se discuta despre fraude, aşa că duplexul s-a transformat într-o corespondenţă telefonică, la rândul ei piticizată în grosul ştirilor. În sfârşit, sâmbătă, în preziua alegerilor, cele două subiecte tabu s-au întâlnit. Ceasu' rău a adus două ştiri cap de afiş mondial, care au stricat buna dispoziţie a cenzorilor teveriști. Mai întâi, medicii austrieci au confirmat otrăvirea liderului opoziţiei ucrainene; cealaltă se referea la condamnarea la 9 ani de închisoare administrată lui Marcello del Ultri. N-au fost scoase, că era prea de tot, dar au fost neutralizate prin îngroparea în gunoiştea de informaţii. Ştirea despre Iuşcenko a fost ultima. Pe primul loc s-a calificat o informaţie de mare importanţă pentru o ţară care urma să voteze a doua zi: o turmă de oi a fost luată de ape. Cu toate astea, uite că turma s-a trezit.

Mircea TOMA

Ambasada română la Paris a ales preşedintele

Parte a procesului de integrare europeană, integrarea României în Euronews este un fapt împlinit. De aceea, o emisiune dedicată alegerilor din ţara noastră nu avea cum să lipsească. Iar pentru a garanta prestigiul unui post de asemenea anvergură, cel mai bun produs mediatic ar fi fost un interviu cu câştigătorul alegerilor. Vorbim, aşadar, despre un interviu cu **preşedintele ales,** interviu pe care – atenţie – reporterul trebuia să-l realizeze luni dimineaţă la ora 10. Producţia acestei importante apariţii televizate a fost asigurată de Ambasada României din Franţa încă de săptămâna trecută. Drumul ziaristului de la Euronews a fost, în consecinţă, frumos pavat cu avion, maşină de barosan de la aeroport şi hotel de boier (Capşa). Totul pe banii publici, adică ai **preşedintelui ales**, adică ai lui Adrian Năstase. În holul hotelului, echipa de la Euronews era întâmpinată de vajnica purtătoare de cuvinte frumoase a **preşedintelui ales** Adrian Năstase, domnişoara Despina Neagoe. Femeia ţinea strâns la piept dosarul cu întrebările pe care şi le dorea Adişorul a-i fi puse. Toate bune şi frumoase, cu o mică schimbare: luni, la ora 10, preşedintele ales nu mai era acelaşi. Bine, pentru Euronews asta nu însemna nimic, ziariştii erau gata de interviu. Chestie la care organizatorii locali şi Ambasada de la Paris au dat în bâlbă şi au spus mai întâi că nu se poate. Dar cum nici Euronews nu este TVR, cred că interviul se va fi făcut până la urmă. Aşa cum s-a stabilit, cu preşedintele ales.

Biroul de Investigaţii

Mircea Toma îşi miroase degetul

după ce l-a băgat prin TVR; pute a manipulare aşa cum era să împută Năstase şi Euronews, o televiziune care nu era a lui; şi după ce vedeţi cum se manipulează, uite şi ce se întâmplă când nu se manipulează şi, când te aştepţi mai puţin, apare un articol despre Stolojan.

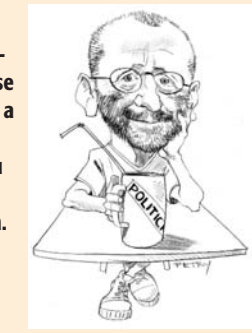

Etiologia bolii lui Stolojan ascunde un ARDAF de surprize

– posibile explicaţii ale retragerii theodoriene –

Înainte de a se îmbolnăvi, Theodor Stolojan a fost sănătos tun. Atât de sănătos, încât Ceauşescu l-a făcut paznic al conturilor partidului şi Securităţii, ca director al Direcţiei Valutare din Ministerul Finanţelor. În decembrie 1989, Stolo ajunge prim-adjunct al ministrului Finanţelor, iar în luna mai 1990, ministrul Finanţelor. Legăturile cu foştii săi tovarăşi se structurează pe mai multe paliere. Unu: în anul 2000, Stolo l-a propus pe Marin Anton, vicepreşedintele grupului Tofan şi fostul director al societăţii Danubiana, pe listele electorale ale PNL; doi: Marin Anton câştigă un mandat de deputat PNL de Ilfov şi un loc în Comisia pentru industrii şi servicii; trei: Stolo este partener de afaceri cu Anton, ca acţionari ai societăţii Unipan, din cadrul grupului Tofan; patru: Anton este acţionar la V&V Trading; cinci: PSD îşi aminteşte că deţine controlul politic al societăţii VGB, care administrează rafinăria RAFO Oneşti; şase: PSD ia în calcul că fostul său subaltern Stolo este coleg cu Anton şi îi cedează firmei lui Anton, V&V Trading, administrarea rafinăriei RAFO; şapte: PSD îl scoate din cutia Pandorei pe Ovidiu Tender, investitorul strategic de serviciu al Puterii; opt: PSD îi dă ca misiune lui Tender să salveze ce se mai poate salva din RAFO Oneşti, ai cărei apropitari sunt megieşi din PSD, prin firma VGB, dar ai cărei arendaşi sunt megieşi din PNL, prin firma V&V; nouă: ca urmare a cârdăşiei dintre PSD şi PNL, RAFO dă faliment, iar Stolo, naşul lui RAFO, se îmbolnăveşte subit şi îşi dă demisia din funcţia de candidat la alegerile prezidenţiale; zece: extrem de generos, Tender, omul PSD, îi aduce aminte lui Stolo că este acţionar minoritar la Ardaf, societatea lui de asigurări; unsprezece: Tender vrea să-i dea o asigurare lui Stolo că-l va numi membru în Consiliul de Administraţie al Ardaf, sau măcar preşedintele ei. Final: ţara dă din coadă, Tender mârâie de fericire, Stolo dă semne clare de însănătoşire, aşa că trăiască şi înflorească prietenia veşnică dintre popoarele PSD şi PNL!

Cornel IVANCIUC

Cum adică de ce l-am retras pe Codruţ Şereş din cursa prezidenţială? Din calcul politic: cîştigam la sigur şi după aia dispărea tot farmecul, nemaiavînd pe cine să trădăm.

Dan Voiculescu semnînd acordul prin care iese din marja de onoare de 3% la care cu atîta cheltuială ajunsese

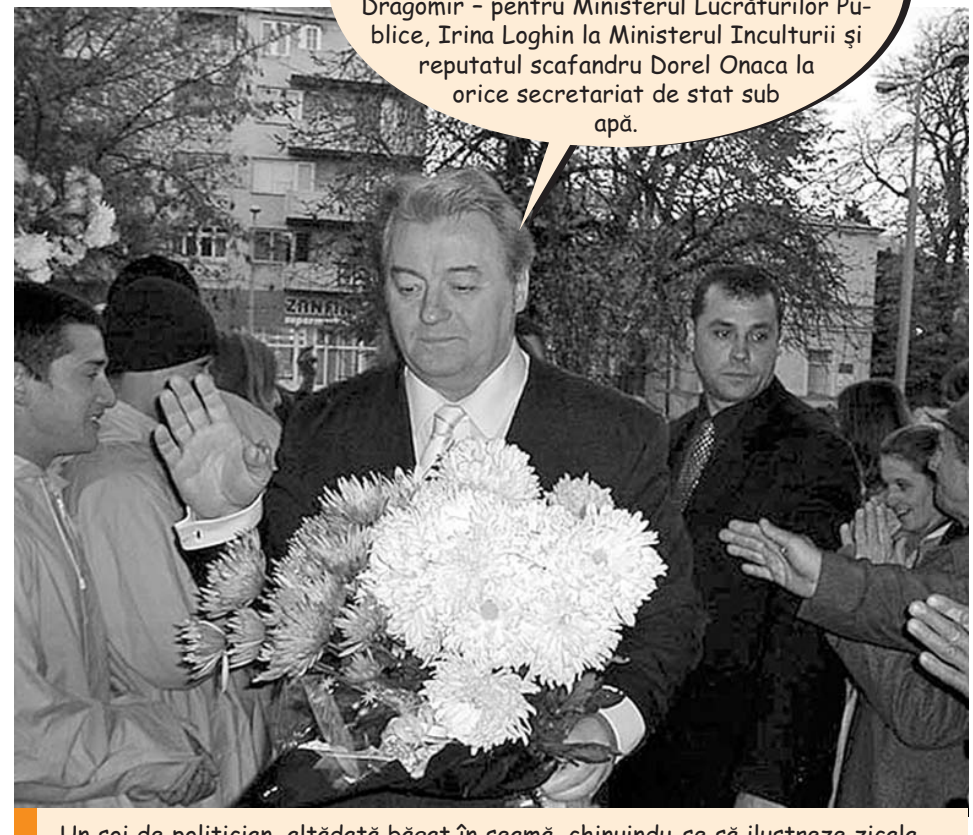
Dacă interesele Ţării o cer, intrăm la guvernare chiar şi cu Alianţa care a jefuit România în perioada 1996-2000 şi cu Băsescu care a furat Flota. Dispunem de o echipă de profesionişti remarcabili: Mitică Dragomir – pentru Ministerul Lucrăturilor Publice, Irina Loghin la Ministerul Inculturii şi reputatul scafandru Dorel Onaca la orice secretariat de stat sub apă.

Un soi de politician, altădată băgat în seamă, chinuindu-se să ilustreze zicala „Schimbarea stăpînilor – bucuria lui Vadim Tudor"

România, țară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Life fucks

Adi Mutu a fost prezent la relansarea clubului său, „Life". Cică barul a împrumutat ceva din personalitatea proprietarului: în parcare – numai mașini de fițe, iar înăuntru toată lumea stă pe bancă și scrie SMS-uri.

Un bar, o stare de „spirits"

În altă ordine de idei, Briliantul va poza într-un calendar sexy. Probabil că vrea să-și arate tatuajul ăla nou de pe piept, ăla cu inima rănită, străpunsă de o seringă însîngerată.

Bani de negri

Minodora (La Maxim) și Cătălin Arabu au cîntat într-un bar de negri din America. Yo! Man! Cool! Cu această ocazie, Minodora i-a învățat pe negrii ăia să arunce cu valori în lăutari: droguri din Harlem și șepci de baschetbalist de-alea scumpe.

Crezi c-o Leskova?

Anna Lesko a mărturisit: „Mi-ar plăcea să fiu gărgăriță". Logic, știți cîntecelul: gărgăriță-riță, unde-o zbura, acolo se va mărita c-un milionar în parai.

Ring-tonul face muzica

O-Zone a intrat, pe locuri fruntașe, în toate topurile pentru sonerii de telefon. Poate că, de-acum, moldovenii noștri n-or să mai facă muzică pe laptop, ci direct pe esemes-ul de la mobil.

Homo, sweet home

Și acum, știri externe: Elton John se mărită cu iubitul său, David. O să-l întreb pe Băsescu ce părere are despre chestia asta. Poate-i invită să-și facă luna de miere în România și poate le arată Năstase niște locuri romantice, numai bune de furat un sărut.

Tatuaj Mahal

muzeul figuranților de ceară

Aniversare și piper

Cea mai neînsemnată bucățică de cadou pe care i-a făcut-o Bobby Păunescu iubitei lui o-fici-a-le, Monica Bîrlădeanu, a constat în una bucată petrecere grandioasă la Hotelul Intercontinental. Duminică, pe 12 decembrie, cînd țara mînca chibrituri de nervi așteptînd rezultatele alegerilor, la Inter se dănțuia cu foc în cinstea celor 26 de anișori împliniți de Monica Bîrlădeanu. „Invităm toți prietenii, dar să nu prind picior de ziarist", a spus Monicuța cu accent american, iar Bobby, dornic să-i facă toate poftele, i-a răspuns la ureche: „Oh, yeah, babe". Și a pupat-o pe lob. La aniversare, Mihaela Rădulescu cea pro-pesedistă a venit ostenită după emisiune și a stat puțin, fiindcă se pregătea să plece nițel în străinătate. Să n-o prindă rezultatele alegerilor în bătaia mișto urilor...

Cinci dintr-o încălțătură

În caz că nu vă întrebați ce mai face Janine la Paris, vă spunem noi: foarte bine mersi, mulțumim. Avem și dovezi în sensul ăsta, deși nu posedăm poze cu domnul acela bine îmbrăcat și potrivit de în vîrstă care are grijă de Janine și o lasă din cînd în cînd singură, ca să iasă la plimbare prin baie cu un manechin de 28 de ani. Whatever. Ideea e că, săptămîna trecută, fosta soție a unui important om de afaceri care, împreună cu Năstase, a pierdut alegerile, a fost zărită într-un magazin Dior, probînd, cu delicatețea femeii care știe ce vrea, o pereche de pantofi de 500 de euro perechea. Drept urmare, și-a cumpărat, scurt, cinci perechi din același model, e drept, de culori diferite (= cam cît a cheltuit Mihai Albu în luna de miere, plus două abonamente de metrou). Se pune deci întrebarea ce face Janine cu atîția pantofi scumpi la fel. Mă gîndesc că poate îi dă la săraci, după ce-i tocește ea purtîndu-i de două-trei ori în pat.

Balet it be

Scouter-ul stelist Țiți Dumitriu a intrat voios în Sala Palatului, în seara spectacolului oferit de Baletul Operei din Viena. Cumpărase din timp bilete, trimisese soția la coafor, era pregătit să petreacă vreo două ore în care să uite de datul la gioale. Doar că, văzînd că exact în fața locurilor lui fusese amplasată o cameră de filmare, buna lui dispoziție a alunecat în afara terenului și s-a prăpădit. „Nu puteți să vă mutați de aici?", l-a întrebat el cît a putut de politicos pe cameramanul înșurubat în post fix, deși unora li s-a părut că a ridicat vocea ca și cum ar fi fost pe teren... Iar cameramanul i-a răspuns fără hîr și fără mîr că numai de acolo poate el să înregistreze cum se cuvine și că nu s-ar putea muta din poziție decît în ruptul contractului de muncă. Antrenorul și-a petrecut seara răsucindu-și gîtul cînd într-o parte, cînd în cealaltă, iar cineva care a stat chiar în spatele lui jură că, la un moment dat, cînd Simona Noja plutea mai diafan, lui Dumitriu i-a ieșit printre dinți o înjurătură cu paști și dumnezei, toți ai mă-sii nu se știe cui.

Ori la bal, ori la Balizza

Marți seară, în timp ce la Marriott avea loc prezentarea de modă a casei Balizza, altundeva în București revista *TV Mania* distribuia premii vedetelor de televiziune. Dan Negru se cocoțase pe podiumul defilării de hăinuțe în calitate de amfitrion și se simțea ca peștele într-o apă răcoroasă. „Nu-ți pare rău că nu te-ai dus la *TV Mania?*", i-a tras un cot un apropiat de-al lui. Iar zgîrcitul (proverbial) de Negru a chicotit pragmatic și a declarat că iese în cîștig, dacă stă să compare banii luați în schimbul prezentării Balizza cu valoarea televizorului cu ecran turtit pe care l-ar fi căpătat dacă ar fi fost premiat dincolo.

Veninul și cînepa

De ani de zile, în mine se dă o luptă de tip *Ciao, Darwin* între Zgîrcit și Generos. Ceva șanse ar avea și Generosul din mine, dar nu se prezintă niciodată la emisiune.

Dan Negru, pe care Mama Natură parcă l-a condamnat să nu mai urce pe scara evoluției mai sus de *Ciao, Darwin*

Malademna, spune drept, cîte salbe ai pe piept?

Mînca-ți-aș Kodaku' tău Super 16 Vision 2, probabil ai văzut și tu niște ursari la televizor, care cîntă din linguri la butoi, într-o orchestrație de club londonez. Belea! Au videoclip (pe bucata „Malademna"), niște DJ cu mult smanes pe spate (DJ Vasile, Matze, Dreamdoktor etc.), un album sugestiv intitulat *Taves Bahtalo* și chiar și un nume de scenă – Sukar Collective (se citește șukar, ca să nu existe discuții). Ei bine, liderul spiritual al grupului este, normal, Napoleon (a.k.a. Napolion), pe care-l vedeți mai sus evoluînd, cu linguri și ciorapi roșii, la tobă multifuncțională de suflagerie (unde nu există taburet).

Despre Napolion ar mai fi cazul să știți că, fiind un virtuoz, cîntă perfect din Louis Armstrong fără să știe engleză și că, deși n-a fost niciodată la furat la Djakarta, pe una dintre fetele sale o cheamă Indonezia. Nu întîmplător, pe ceilalți copii îi cheamă așa: Războinător, Bilclinton, Armando și Lovența. Despre cum a fost cînd a cîntat el la Paris, Napolion a mărturisit, într-un interviu din *Playboy:* „Frumos. Am cîntat la palatul lui Napoleon, că-l cheamă ca pe mine. Am găsit niște butoaie pentru gunoi, de plastic, și am cîntat la ele. Am fost numărul unu." Despre ce-a făcut cu banii cîștigați în străinătate, Tamango, colegul de trupă al lui Napolion, a precizat că să mănîncă și gura lui un cotlet Minneapolis: „Eu mi-am luat un porc".

Iar despre videoclipul care se bagă la MTV, destul să spunem că e regizat de Radu Muntean *(Furia,* „Gogule, probleme, mă?", „Dorele, ia mai fă, mă..."), a costat 8.000 de euro, s-a tras, cum spuneam mai sus, pe o super-peliculă Kodak, în satul lui Napolion, Grația, și are două personaje: Barcelona (care dansează) și Costel (care dă cu pumnu'). Haoleo, s-a mai născut niște staruri! Tamango: „La Bruxelles a fost tare de tot. Am fost asaltați de admiratori. Iar mi-au rupt tricoul. De-acuma lumea e a noastră. Vreau să ajung unde nu mai e pămînt."

DJ Vasile Dinicu

Cu vacanța la păscut

Marele lider penelist Radu Câmpeanu (Doamne, din străfunduri de memorie mă înțeapă gîndul că l-am și votat cîndva???) a venit la aniversarea de 10 ani a *Curierului Național* și mi-a demonstrat că a ajuns la venerabila etate la care nu mai poate să facă legătura între întrebare și răspuns. „Cum vă petreceți sărbătorile?", răcnea la urechea dumisale o jurnalistă dornică să croșeteze un reportaj despre planurile de vacanță ale unor indivizi celebri, iar Radu Câmpeanu răspundea: „PNL-ul este în continuare o forță!". „Nu, nu", se agita fătuca. „De Crăciun, ce faceți de Crăciun?" „Sînt mîndru că am intrat în Parlament. România este pe calea cea bună!", zicea senatorul, iar ziarista era gata-gata să dea cu reportofonul de mocheta de la Inter, dar a zis „Mulțumesc frumos".

Mona Mască

Localul bălan

Paella, paella, pă mama lor!

Sangria este genul de local în care intri și apoi începi să realizezi că hainele tale cele bune, alea de mers la film vineri seară, nu corespund și ți-e jenă. Mai întîi mi-a fost jenă de blugii mei de trei milioane jumate de la Kenvelo, de pantofii sport din piele întoarsă de 300.000 de la Mini Prix și de puloverul la baza gîtului de 750.000 Kenvelo din Mall. Mi-a mai fost jenă cînd am fost pus să-mi dau jos hanoracul Timberland original, luat de la reprezentanță, și să-l las în schimbul unui jeton la garderoba de la parter. Ca să nu mai zic de momentul în care m-am așezat la masă și n-am știut dacă să-mi pun șervetul ăla alb și apretat pe genunchi, la gît, în cap sau pe fața garsonilor ălora îmbrăcați toți la patru ace, care stăteau cu ochii pe noi de parcă urma să fug cu sosul peperroni în buzunar.

Meniul nu este nemaipomenit de voluminos, are cam două pagini, însă simplitatea lui este compensată de diversitatea numerelor cu multe zerouri trecute în dreptul cuvîntului „Preț" din dreapta sus. Degeaba ne-am tot uitat după „Preț mic cu garnitură de cartofi prăjiți", „Ciorbă ieftină cu pîine" sau după „Salată asortată sub 100.000". Cu tot efortul pe care l-am făcut eu și prietenii mei, ne-a fost imposibil să găsim ceva de mîncare sub 200.000. Și vorbesc aici numai de felul principal. Degeaba s-a străduit chelnerița să-mi vîndă la cel mai ieftin Paella luat de mine, ăla de pui de 250.000, și un aperitiv, o supă cremă, salăți, fructe și legume de mare, homari, calamari etc. Cînd a ajuns pe la somon fumé, eu i-am tăiat-o scurt: „Doamnă sau, din contră, domnișoară, să știți că noi sîntem nefumători!". Noroc cu trupa de artiști care, la un moment dat, dat fiind specificul localului, a început să presteze ceva pe spaniolă chiar lîngă masa noastră. Cred că vreo oră am tras de berea aia sub pretextul că sînt atent la profunzimea versurilor „Vamos a bailar! Vamos a cantar!", asta fiind singura soluție pentru a evita privirile întrebătoare ale chelneriței care ne survola masa vînînd farfurii goale sau pahare cu resturi de suc pe fund nepăzite.

Poate tocmai de aceea cel mai mișto m-am simțit la WC. Acolo nu te urmărește nimeni, hîrtia igienică e gratis, suflătorul de aer cald ține cît vrei tu, în plus niște boxe te asigură că nimic din ceea ce se cîntă în local nu pierzi în cele cîteva minute de intimitate, numai tu și *B 24 FUN* citit pe WC, în timp ce calculezi în minte cam cît ar veni nota de plată.

Bursucul gastric

Bucătărie: ✕✕✕; preț: 🚗🚗🚗🚗; WC: 🚽.

LEGENDĂ:

✕✕✕✕✕ *ca la mama acasă;*
✕✕✕✕ *ca la tata acasă;*
✕✕✕ *ca la mine acasă;*
✕ *ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plătește.*

🚽 *poți să și adormi;*
🚽🚽 *curățel;*
🚽🚽🚽 *ai grijă pe unde pășești;*
🚽🚽🚽🚽 *n-ai putea să mai rabzi?*

Dacă vrei, Porsche!

Maria Marinescu, iubita lui Cristi Chivu, are o mică problemă. Mică pentru Bobby Păunescu, fostul ei iubit, dacă ne gîndim că 22.000 de euro în familia Păunescu nu înseamnă nici măcar o țeapă de mărimea unei scobitori din restaurantul de la Intercontinental. Pe scurt, Maria conducea o mașină cam scumpă pentru lipsa ei notorie de profesie (Mercedes SL 500), achiziționată, cum se obișnuiește, în leasing pe firma iubitului (=Bobby). Acum, de toată dragostea s-a ales praful, leasing-ul s-a terminat, iar Bobby s-a oferit să-i dăruiască fostei iubite rodul iubirii lor SL 500, cu condiția să-i achite ea TVA-ul (= 22.000 de euroi). Chestie care Mariei nu-i pică deloc bine la ten, mai ales că este, tehnic, nepoata adoptivă a unui comunist sărac, dar cinstit, Ion Iliescu (Bujor Sion, tatăl ei vitreg = fiu adoptiv al fostului președinte). Soluția a venit, logic, de la cel mai liberal libero al Naționalei, căruia Maria i-a sugerat, finuț, că are urgentă nevoie de un bolid cu care să se ducă la coafor, manichiuristă & bancă. Băiat bine crescut, Chivu a fost de acord cu un Porsche Cayenne delicat (4x4), din ăla din care i-a luat Elan Mihaelei Rădulescu, ca să nu se simtă aia mică nedreptățită. Acum: asta înseamnă că Maria o să fie mai atentă cu Chivu (și-o să facă leasing pe firma ei) sau c-o să vrea cadou de Crăciun și-un inel din aur cu briliante, ca să-l agațe de oglinda retrovizoare?

Jacques Chivu Cousteau

Daniela Györfi ne face marți

Într-un interviu din revista *Story,* Daniela Györfi este întrebată dacă este o femeie credincioasă. Iar vedeta răspunde: „Da, în fiecare marți țin post". Nu știm dacă Daniel@ face parte din vreun cult al lipovenilor de rit vechi iehovisto-adventiști de ziua a 9-a B sau dacă a dat interviul chiar într-o zi de marți, cînd era chiaună de foame și nu se putea concentra. Să știi, dragă Daniel@, că și eu țin post negru în fiecare zi între orele 8-13, 13,30-21,30 și 22-7,45. Și ca să nu fii supărată, o să-ți amintesc o vorbă din Sfînta Scriptură, pe care, ca credincioasă, sigur o cunoști: „Fericiți cei fomiști cu duhul, că a lor va fi Împărăția cerurilor".

Sfînta Vivere

Ceremonie imposibilă 2: Superlativele *VIP*

La ediția de anul trecut a Superlativelor *VIP,* Omul Anului era declarat Adrian Năstase. Exact în timp ce înăuntrul Teatrului Național prezentatorii festivității înmînau, luni seară, același premiu cuplului Mariana Bitang – Octavian Belu (care, culmea tupeului, n-a vrut să intre-n PSD!), afară, în Piața Constituției, românii fericiți că Băsescu e președinte scandau „Bombo, Bombo, acum tu te duci în Congo!". În mod cert, Bombo nu apucase să ajungă atît de departe, dar nici la ceremonia cam vlăguită nu și-a făcut apariția. Deși, desigur, fusese poftit. Noi nu ne-am mirat că pesediștii înfrînți și rușinați au preferat să stea acasă, borînd puțin în saloanele VIP ale veceurilor. Dar n-am prea văzut nici politicieni din gașca învingătoare. Bănuiala că organizatorii vor întoarce, finuț, macazul și-l vor împroprietări pe Traian Băsescu cu diploma de cel mai tare VIP din parcare nu ne-a fost confirmată. Probabil că Bitang și Belu fuseseră deja înștiințați și pînă și celor de la *VIP* li s-a făcut rușine să-și ia vorba înapoi, înainte de definitivarea guvernului.

Ca atare, Marko Bela a fost singurul om politic bine înfipt în jocul alegerilor care a catadicsit să-și ridice diploma cîpătată pentru eleganță (deși, cînd mă gîndesc la UDMR, mie îmi vin în cap niște panarame de rochii foarte scurte, cu decolteuri obraznice, și cîteva felinare roșii în fața sediului central). La aceeași ceremonie, Dorel Onaca a împărțit strîngeri de mînă, iar Piedone cel omniprezent și-a mai făcut o hălcuță de piar, fiindcă a constatat că celebritatea nu-i prinde rău la cura de slăbire. Păcat că n-a venit măcar Dana Năstase, poate era liber premiul pentru eleganță la fermă și „Cea mai populară vedetă de la Teo".

Edith Piar

Daniela Györfi, aici surprinsă într-o ipostază cu totul și cu totul neobișnuită: cu chiloții pe ea

VIP-u' de la cablu

bîrfe din televiziune

● Gina Pistol are o nouă țintă piept no. 1: Mihai Tufan. Dar cine este Gina Pistol? Cum, nu știți? Una dintre prezentatoarele emisiunii *Nu suntem blonde,* de la Național TV (cine este Național TV nu cred că avem timp să lămurim problema). Bun. Dar despre Mihai Tufan ce ne puteți spune? Ei bine, Mihai Tufan este un om de afaceri (super-bazat) despre care a auzit foarte bine Andreea Marin, înainte de Țiriac. Problema lui Tufan e că are o prietenă de vreo șapte ani, de care nici măcar Andreea n-a reușit să-l despartă, ce să mai vorbim despre iepurașa Ginuța, care n-are încărcătoarele Nicoletei Luciu. Asaltul continuă, se trag salve de întîmpinare. Domnule Tufan, vă rugăm frumos, poate totuși vă prefaceți o dată că v-a nimerit! Vă dați puțin mort, iar de restul se ocupă domnișoara Pistol. Aveți grijă să cădeți pe spate.

● După cum vă povesteam, Irinel Columbeanu a pocnit puțin din degete, și-a parcat Rolls-ul la intimidare și și-a făcut iubita Miss România. Umblă vorba că următorul pas e s-o scoată puțin pe numita Gabriela Botezat din casă & baruri pe sticlă, cu destinația B1 TV, ca să nu mai zică lumea că și-a tras manechină plată cu lămîie. În acest scop, se zice că i-a tocmit deja fetei niște lecții de dicție care să scoată din ea, pînă la primăvară, cînd Bobby Păunescu se va dovedi mai dezgheț la grilă, o artistă a prompterului, așa cum a făcut din Anna Lesko o maestră a penelului (de dimensiuni medii, 15-16 cm).

Mister Columbean

Google face *search* în *Group!*

Google
Google Services: Use one of our many services to find what you're looking for.
Google Answers
Ask a question. Set your price. Get your answer.
Google Language Tools
Search Specific Languages or Countries
Translate

Cei care ați intrat săptămîna trecută pe **Google** ați putut observa o oareșice schimbare pe prima pagină. Pe lîngă căutarea obișnuită pe „Web“, „Images“ sau „News“, Google a lansat serviciul „Groups“, care îți permite să cauți, să creezi sau să te alături unui grup de discuții de pe Internet cu privire la subiectul dorit de tine. La momentul la care am intrat eu existau deja

47.270 de grupuri, din care vreo 21 avînd legături și cu România, majoritatea înscrise la topicuri precum „Business and Finances“, „Computers“, „Schools and Universities“.

Odată cu serviciul „Groups“, butonul „more»“ te direcționează către o pagină cu o mulțime de alte servicii și instrumente pe care Google cică le-ar fi avut mai de mult, dar nu știam noi de ele. Așadar, ca **Services** avem așa: „Answers“ – tastezi o întrebare și specialiștii lui Google răspund. Nu vă înghesuiți, că ăsta e contra cost. „Alerts“ – introduci un cuvînt, după care motoarele scotocesc non-stop netul și îți trimit rezultatele pe mail. Ăsta e bun că e gratuit. Se specifică acolo ceva cum că nu poți beneficia, hm-hm… decît de un singur serviciu o dată. Aha, ne lași!... Mai sînt „Special Searches“, „Catalogs“ (acolo o fi doiul ăla al meu pe care mi l-a dat prof. Bătinețu la mate prin clasa a IX-a?), „Labs“ (alo, doamnă profesoară, nu dați copiilor peste mînă, că *lab* nu e ceea ce pare la prima vedere), „Google Local“, „Wireless“ și alte cîteva, pînă la 15 servicii. **Google Tools** sînt numai vreo 9: „Browser Button“ – introduce butonul de căutare Google în toolbar-ul browser-ului tău, „Google Translate“ – un instrument foarte util de traducere din/în diferite limbi a unui text sau chiar a unei pagini întregi de web, „Blogger“, „Google Desktop Search“, „Google in your language“ și alte cîteva scule, dispozitive și verificatoare (in)utile pe la homepage-ul omului.

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **Să uităm pentru o clipă că alegerile au fost furate, să uităm că a trebuit să devenim homofobi doar ca să avem un motiv în plus ca să ținem cu Băsescu, să uităm că dolarul e bolnav, iar euro o ia și el razna spre disperarea salariului meu, să uităm că ucrainezii ne sapă Delta, să uităm de toate acestea și să învățăm să ne sărutăm în 365 de feluri diferite la www.theromantic.com/kissing/365.htm.**

■ **Așa cum nu mai știu cine bine spunea, diferența între băieți și bărbați este prețul jucăriilor pe care și le cumpără. Ei, dacă tot am stabilit că suntem posesori de spirit ludic pentru toată viață, și știind de spiritul aventuros al cititorului de *Academia Cațavencu*, vă propun astăzi 2 link-uri jucăușe, garantate să vă umple o după-amiază de bună dispoziție și distracție alături de prieteni. De la www.physik.uni-augsburg.de/~ubws/nitrogen.html puteți afla 1.001 de lucruri care se pot face cu azotul lichid, iar de la www.everist.org/special/mw_oven aflați cât de haioase pot fi cuptoarele cu microunde.**

■ **Deși foarte rari, există oameni care iubesc șobolanii și îi țin aproape, pe post de animale de companie. Nu, nu, nu e o metaforă despre anumiți membri ai clasei politice, pur și simplu mă refer la marile rozătoare care ne populează subsolurile blocurilor și coșmarurile. În fine, pentru cei care le iubesc, e bine să știe că, din păcate, și șobolanii pot suferi, de exemplu, de indigestie sau otită. Din fericire, există un ghid medical bine dotat și dedicat șobolanilor la http://ratguide.com/health/figures.**

■ **Internetul e un fel de New York, un loc unde există și ți se oferă orice îți trece prin minte. Eu, de exemplu, nu am întâlnit nici un lucru pe care să îl caut și să nu îl găsesc pe www. De exemplu: vrei să te simți așa cum se simte Ion Ion Țiriac? Foarte simplu, te duci la www.beermatsoftware.com/dopewars și îți downloadezi un pui de joc în care ești un mic traficant de droguri care trebuie să strângă cât mai mulți bani și să se ferească de poliție. Aștept și continuarea jocului, în care să trebuiască să o cureșteți pe Ileana între 2 tranzacții cu coca.**

Net plus ultra

single player împotriva tuturor:

CS 2: Puterea Source-ului

Mă folosesc încă o dată de prilej pentru a aduce din nou cele mai călduroase omagii de mamă, de tată, de moaș'sa pe gheață celor de la Valve care nu s-au gîndit că, pe undeva prin lume, mai există și jucători fără conexiune la Internet (că dial-up nu se poate numi conexiune). Care va să zică, eu unul am fost pus în situația imbecilă de a avea jocul Half-Life 2 în original, însă de a juca Counter-Strike 2 în variantă pirat, singura care îmi permitea încărcarea jocului în Offline Mode și apoi accepta comenzi de tip *bot_add* din consolă.

CS2 nu necesită mari resurse, însă cu o placă video potentă (a mea e FX 5900 la 128 MB), cu un RAM suficient (512 MB) și un procesor nu cine știe ce (Athlon XP 2600+) poți să dai lejer aproape toate setările pe High și apoi să urmărești efectul pe care-l produce glonțul la contactul cu diferitele suprafețe: lemnul porților, cartonul cutiilor sau tabla butoaielor (în apa bălților din *de_aztec* e cel mai mișto). Și dacă tot sîntem la calitățile noului **motor grafic Source,** mai trebuie să înșiruim aici așa: umbra jucătorilor (o noutate în cazul CS), sîngele împroșcat în aer, cînd nimerești un oponent în mișcare, sau pe cărămizi cînd îl execuți lîngă un perete, și sclipirile metalice ale lui Desert Eagle, faimosul pistol de 1,8 kg „made in Israel", ale cărui proiectile pot penetra zidul.

Partea de **fizică** a fost și ea mult îmbunătățită: dinamica jucătorilor se apropie mai mult de realitate, pozițiile în care cad au totuși o minimă legătură cu inerția și legile gravitației, iar dacă te prinde explozia bombei prin apropiere poți vedea execuții ce țin de evoluția la trapez a Fraților Bazaniki.

Boții sînt mult mai umani decît versiunile anterioare de PodBot. Dacă cei vechi știau unde ești chiar și dacă le apăreai în spate pe vîrful picioarelor, ăștia de-acum pot trece pe lîngă tine și fără să te vadă dacă ai norocul să se uite tocmai atunci în altă parte. Cît despre situațiile penibile cînd te nimereau în cap cu un Uzi de la un kilometru distanță, acestea au dispărut, *headshot*-urile fiind de regulă precedate de cîteva focuri la piept absolut firești, prin care boții își

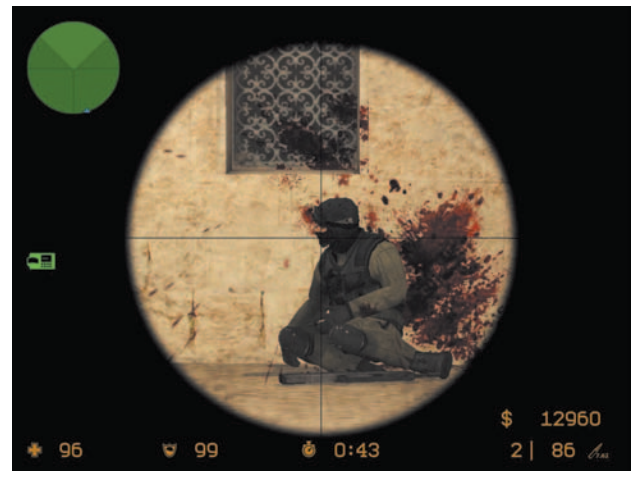

reglează azimutu' spre „cap". Altfel știu să organizeze ambuscade, se ascund prin colțuri în „rescue" sau în „bomb zone", învăluie, răspund la comenzi, ba chiar te pun să vorbești și tu cu ei cerînd tot timpul „Report in, team!". Dacă vreți un băiat cu adevărat bun, coborîți consola și cereți-l pe Gunner. Spuneți-i că veniți din partea mea, o să știe el...

Sistemul de bot-are

hard de nerăbdare

SRI-ți! Năstase – patru farse

Vineri seară, o știre de la *Observator* ne-a zburlit pielea pe noi. Știți mail-ul acela care a circulat săptămîna trecută cu „Pentru a se evita aglomerația, cei care votează cu Băsescu să meargă duminică, iar cei cu Năstase – luni"? Ei, și acum țineți-vă bine: cică SRI-ul însuși anchetează și încearcă să-i identifice pe aceia care au trimis mail-ul în numele Biroului Electoral Central! Tan-ta-naaa! Adică, ce-or să facă agenții lu' Pește-prăjit? Or să meargă pe urma datelor furnizate în header-ele mail-urilor, și alea modificate în SMTP, și or să dea cel mult peste un prăpădit de net-café din Papua Noua Guinee sau, în cel mai bun caz, peste computerul de la ferma piscicolă de crescut hamsii în captivitate din Jurilovca?

Prigoana după aur

Sîmbătă dimineață, site-ul postului Realitatea TV arăta cam așa:

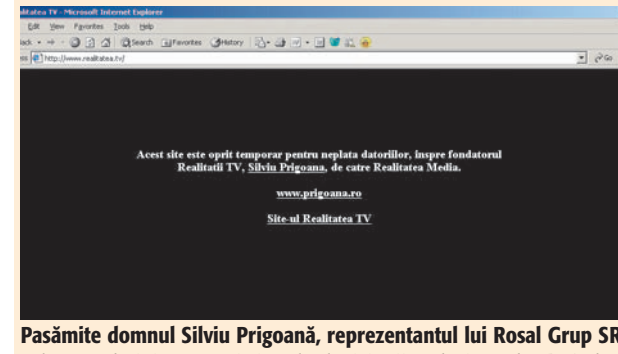
Acest site este oprit temporar pentru neplata datoriilor, înspre fondatorul
Realitatii TV, Silviu Prigoana, de catre Realitatea Media.
www.prigoana.ro
Site-ul Realitatea TV

Pasămite domnul Silviu Prigoană, reprezentantul lui Rosal Grup SRL, cel care administrează și site-ul televiziunii, a decis să dea în judecată Realitatea Media SA și să le oprească temporar site-ul www.realitatea.tv „pentru neplata datoriilor, (vă rog să măturați virgula asta de-aici, dom' Prigoană, că este pusă fix aiurea – n. mea) înspre fondatorul Realității TV, Silviu Prigoană". Ca urmare, cei insistenți puteau vizita totuși site-ul Realității redirecționat la www1.realitatea.tv/realitatea.php. Dragi colegi, puneți mîna și dați omului banii înapoi! Nu de alta, dar fără Realitatea TV mai putem trăi, dar cu gunoiul din ghena din spatele blocului neridicat mai mult de două săptămîni de către Rosal, ba.

Game Ovar

Săptămîna străinilor

● Ne întîlnim din nou cu prietenii noştri de la poşta germană, cei cu recordul la întîrzieri. De data asta, ce s-au gîndit funcţionarii noştri iubiţi? Să facă o campanie împotriva e-mail-urilor. Şi nu oricum, ci cu ajutorul nasului. Împărţind gratuit abţibilduri mirositoare pentru cărţile poştale de Crăciun, aceştia speră să sensibilizeze populaţia în privinţa folosirii căilor poştale convenţionale. Primele mirosuri scoase pe piaţă sînt de brad, de măr copt, de portocală, de scorţişoară, de biscuiţi de sezon şi de miere. La noi, dacă mai pui nişte arome de cîrnaţi, friptură, jumări, salate, pîine proaspătă, deja poţi vorbi de un nou program de Crăciun al Guvernului Adrian Năstase. ● Tot la nevecinii iubitori de ştrudel, bere şi şniţel rămînem. În micuţul orăşel Eschwege, poliţiştii au prins 3 Moşi Crăciuni care fugeau cu un brad furat. Bradul se pare că fusese furat dintr-un club de noapte. Cei trei hoţi trăgeau de zor de pom pe strada principală. Nimic nu e mai frumos decît să vezi că, de fapt, cadoul pe care îl primeşti tu de la „Moşu'" e cap de listă la obiecte furate. ● Ruşii au devotamentul în sînge, şi nu mă refer doar la oameni. Un motan de doi ani a reuşit să ajungă la casa stăpînilor lui după un drum lung prin taigaua siberiană. Stăpînii,

din oraşul Oleniok, se mută în fiecare vară la reşedinţa din Iakuţk. Motanul lor, Kuzia, nu a mai vrut să stea în Iakuţk şi a fugit. După săptămîni de căutări, stăpînii au decis că felina a murit. La sfîrşitul verii, animalul lor de casă apare la uşă, slăbit şi murdar. Parcă-l şi vedem sărind în braţele stăpînului şi strigînd „Niepoateee!".

AgenCIA de presă

Dimineţi cu ferestre aprinse

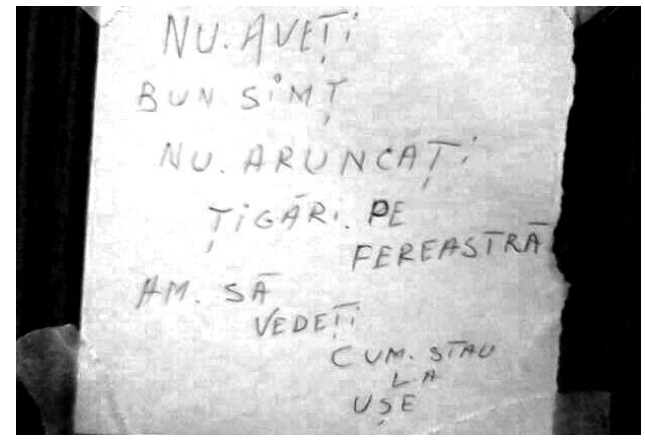

Deloc bun simţ nu aveţi. Să mă vedeţi cînd stau sub uşe, nu vă e ruşine de mine că stau să vă adune ţigările? E una de la doi, studentă, care nesimţita aruncă ţigara de după cu tot cu prezervativ. Şi o dată mi-a căzut în glugă şi m-a prins nevastă-mea şi a divorţat că cică mă duc la amantă şi fumez cu prezervativ. la vedeţi, că poate le scriu la băieţii lui Patapievici de la *Caţavencu* să voteze dacă e bine să se fumează la noi pe scară inculţilor. Că ce, voi nu ştiţi că tutunul dăunează grav sănătăţii? M-aţi nenorocit de şale cu chiştoacele voastre.

Fumar del Plata

Avion cu motor, ia-mă şi pe mine cu nasu' la zbor

TAROM a anunţat că va practica zboruri interne cu doar 10 euro o călătorie. Părerea noastră e că genul ăsta de călătorii nu o să aibă cine ştie ce succes dacă nu se implementează şi facilităţile oferite de trenuri la acelaşi preţ. Adică, să se poată deschidă geamurile ca să se fumeze pe hol, WC-ul să fie o gaură exact ca la tren, navetiştii să fie daţi jos la jumătatea drumului şi verificaţi dacă au bilete, trei reviste *Povestiri adevărate* la 10.000 şi să poţi să dai şpagă stewardesei ca să mergi fără bilet.

Elice în ţara minunilor

Un chinez mic pentru om, un şobolan imens pentru omenire

Cercetătorii chinezi au hotărît să ridice un monument şoarecelui necunoscut. De fapt, nu numai şoarecelui, ci şi porcuşorului de Guineea, iepurilor, maimuţelor şi tuturor animalelor care au fost sacrificate pe altarul ştiinţei. Era şi cazul. După mii şi mii de experimente în care bietele rozătoare au înţeles pe blana lor marile progrese ale medicinei moderne, era cazul să apară şi o mică reparaţie morală. Din păcate, un alt mare erou al experimentelor făcute de cercetătorii chinezi nu va avea un loc al lui pe piedestalul ştiinţei. Este vorba de chinezul mic şi înfometat din specia om, a cărui contribuţie generoasă a revoluţionat temelia ştiinţifică a marxismului.

Shoare Ci Tai

Foamea naşte gastronauţi

Cică doi astronauţi, un american şi un rus, aflaţi pe staţia spaţială internaţională, mor de foame în spaţiu. Eu am impresia că băieţii sînt, de fapt, români ajunşi acolo în containere şi mor de lene, nu de foame. Asta pentru că nici unul din ei n-are chef să meargă la alimentara din colţ, să cumpere o sută de parizer cu graham, şi preferă să stea pe chat cu marţienele alea mişto de pe capota rachetei, corespondentele cosmonaute ale fetelor care se prăjesc vara pe acoperişul de lîngă redacţie.

Foamea culpa

grătar 2004

S&P® vă oferă rubrica:

Nashpa Turizm prezintă noi aventuri în România pitorească:

Azi, Operațiunea „Distrugeți natura!“

Hîrtie igienică. Cutii de cola. Ciorapi tărcați. Sticle de plastic de frutti-fresh. Sticle de plastic de pălincă de Bihor. Frutti-fresh de kiwi, de mere, de pere, de multifructe, de puține fructe, de petrol, de carbohidrați, de orice. Chiloți. Mulți chiloți. Tetra, tanga, danga, langa, murdari, întregi, rupți, în poieni, în copaci. Chiloți de șters la fund, de femei, de bărbați, de copii, lipsesc cei de animale. Chiloți albi, chiloți negri, chiloți roz, chiloți să fie. Pantofi. Pantofi scîlciați, pantofi cu toc, cu tocul rupt, cu tocul întreg. Vomă. De mîncare, de băutură, de fasole cu cîrnați, de ciorbă de burtă, de vin, de țuică, de antigel. Țigări. Bune, proaste, ieftine, românești, străine, lights, Carpați, în rîuri, în poieni, în rîu, în fîntîni sfințite, pe lîngă gunoi, numai pe lîngă gunoi: chișfoace, pachete mototolite, celofane. Și mai e ceva: rahat. Peste tot. Nu s-a născut încă poiana aia în care să nu se fi cîcat un român. Rahat: însoțit de hîrtie igienică (cazul aristocrației de poiană), natural (fără hîrtie), cu frunze, cu ziar, cu batiste și, nu în ultimul rînd, cu chiloți. Ziare: rebus, fata de la pagina 5, ziare locale, ziare de colorat. Hîrtii: de împachetat, de reviste, de ținut sandvișul, de ținut gunoiul, de aruncat gunoiul în natură, de șters la cur. Sau pur și simplu, doar de aruncat: din tren, din mașină, pe marginea drumului, pe autostradă, pe câmp. Ambalaje: de Eugenia, de biscuiți, de sandviș din pîine cu muștar, de semințe. Semințe. Coji de semințe: pe stradă, pe cîmp, pe drum, lîngă drum, în tren, în autobuz. Pet. Mult pet. Alb, roz, verde. Capace: de sticle, de cutii, bere. Bere. Vin. Rom. Vodcă. N-ai unde să calci. Prezervative: scurte, lungi, roz, albe, pline, goale, rupte, întregi, cu gust de banană, cu gust de muștar, cu striații, fără striații, în formă de brăduț, în formă de penis, în formă de orice. Ți-e și rușine să pupi o fată în iarbă. O întinzi pe patul de frunze și, vorba aia, din pămînt, din iarbă verde, îți iese direct în coaste o sticlă de bere, în palmă îți răsare ca un ghiocel un prezervativ proaspăt, reavăn, în talpă ți-a crescut un rahat de toată frumusețea, patinezi pe sticlele de vodcă la plastic. Decedații mă-sii, ăsta nu e romantism, e moartea pasiunii. Ah, urăsc să ies în natură în țara asta! Distrugeți, bă, toată natura, că vouă vi s-au dat rîurile, să vă urinați în ele, de-aia vi s-au dat pădurile, să vă defecați în ele, de-aia vi s-a dat iarbă, s-o călcați cu Dacia, de-aia vi s-au dat stînci, să vă scrieți pe ele „Te iubesc, Dana“, „Și eu, Dorule“. De-aia, bă?!

Și nu uitați, prieteni: scrieți-mi la adresa nashpa-turizm@catavencu.ro și să ne urîm împreună țara asta frumoasă, dar locuită.

Căpitanul Nema

Această rubrică v-a fost oferită de **Semințe Prăjite®** (marcă tradițională de tradiție)

Boilnerul înaintea căruței

Pe lîngă boilner, mai avem așa: bouler, bae cu chiuvacă, termoplane, persane și pat de două persane, carpete pe pereți în loc de pereți, pereți (unde e cazu), femee de serviciu și femee de viciu (reducere pentru grupuri), aer condimentat și multe, multe multele. Vă invităm să petreceți într-un cadru minunat pe cadrul bicicletei din curte, unde puteți face și grătar și să vă întîlniți cu ursu' dacă vă urcați în tren și mergeți la Brașov sau dacă vine el pînă aici. Vă așteptăm cu ușa deschisă, da' să nu întîrziați, că se face curent de la gaura din tavan.

Playboiler

La Întorsura Buzăului se ajunge prin Drumul Taberei

Un grup de 16 turiști bucureșteni sînt cercetați pentru că au fost surprinși la Buzău în timp ce făceau o excursie electorală. Pînă aici nimic deosebit, la urma urmei Buzăul e plin de atracții turistice care merită să fie văzute. Ce e interesant e că oamenii declară că au fost momiți la autocare cu alcool. Chiar așa, băi fraților, e posibil să-și lase omul familia acasă de alegeri doar pentru o sticlă de rachiu? Dacă dădeați și voi cîțiva mititei, o juma' de pîine cu muștar și un copan de pui la desert, era altă treabă. Declarau și oamenii că, de fapt, ei plecaseră pînă la restaurantul din colț, dar s-au trezit într-o mare întorsătură. Acum, că e-a Buzăului, că e-a Bacăului, ce mai contează. Ei voiau s-ajungă-n Drumul Taberei.

Autobuzău

Panoul publicitar de onoare

FELIX TĂTARU (director GMP):

„Nu l-am făcut noi primar și președinte, el singur s-a făcut“

Într-o oarecare măsură, victoria lui Traian Băsescu e și victoria agenției de publicitate GMP, care i-a făcut liderului iute al Alianței D.A. ambele campanii de imagine pentru Primăria Capitalei (în 2000 și în 2004) și, acum, pentru președinție. Laurii lui Băsescu li se cuvin și lor. Băsescu l-a bătut pe Năstase. Felix Tătaru, directorul agenției GMP, se bate cu pumnii în piept.

Felix Tătaru: Nu l-am făcut noi primar și președinte, el singur s-a făcut. Avem și noi un rol, dar nu am fost factorul determinant, nu sîntem noi strategii din spate care fac chestiunile de strategie politică. Noi sîntem pe partea de comunicare. Practic, toată chestia a început în 2000, cînd la Primăria București era propus de PD un alt candidat, George Nistor, și cineva ne-a propus să-i ajutăm. Noi eram atunci patru oameni în toată agenția. La previzionări le-am spus că nu numai că nu vor cîștiga primăria, dar nu vor intra în Parlament în toamnă. Moment în care ei au intrat în vrie, au anunțat mai sus la Organizația de București și au schimbat candidatul și l-au pus pe Băsescu. Care Băsescu a vrut să vadă care sînt ăia care au avut ideea asta năstrușnică și așa ne-a cunoscut. A văzut cum am gîndit, ce putem face și ne-a spus: „Îmi place de voi, hai să lucrăm!“. În 2000, noi am făcut 70% din campanie și Băsescu a cîștigat primăria. Am fost foarte plăcut surprins în 2004, cînd, într-o conferință de presă, Băsescu, întrebat fiind cu cine va lucra, a zis: „Dom'le, cu aceeași echipă“ și îl întreabă pe Videanu: „Cum îi cheamă pe ăștia ai lui Felix… așa, GMP le zice“. Și așa a aflat presa.

Reporter: Ați făcut din Băsescu un brand. Cît e meritul agenției la făurirea mărcii Băsescu?

F.T.: Tratat ca un brand, aici e meritul nostru, fiindcă e pentru prima oară în România cînd un politician e tratat ca un brand, cum am făcut noi. După toate normele comunicării. Am avut și noroc de un „produs“ fantastic, dar am înțeles perfect ce e de făcut. Oamenilor politici nu trebuie să le creezi o imagine falsă, o mască, să pui de la tine lucruri care nu le sînt proprii. Unui om politic trebuie să-i faci o haină care să-i vină bine, să se simtă în primul rînd el bine în ea, să-i placă lui cum îi stă în ea. Intersecția lui Băsescu cu publicitatea, cu noi, a fost benefică pentru ambele părți. Noi nu am încercat să facem lucruri care nu-i sînt proprii lui.

Reporter: Cum se lucrează cu Băsescu? Vă lua la mișto, v-a pus în poziție de „la loc comandă“?

F.T.: Da, noi am fost inspirați de ceea ce este el. Două din lucrurile esențiale ale campaniei au fost, hai să nu zic spuse de el, dar undeva pe acolo. A zis la un moment dat, într-un discurs: „Gata, s-a terminat cu Revoluția, cu tranziția“ și așa s-a născut ideea „Vă chem la evoluție!“. A doua chestie, am văzut o poză cu el cum saluta ca un comandant și așa a apărut salutul Alianței și apoi ne-a venit sloganul „Să trăiți bine“. Deci Băsescu ne-a inspirat, a decurs ca o chestie specifică lui. Toate au legătură însă, dacă vrei, cu acel „Vin la Primărie“ din 2000.

Reporter: Ce părere ai de campania lui Năstase?

F.T.: Campania lui Năstase a fost foarte bună, dar numai strategic. Însă din punct de vedere creativ a fost lamentabilă, i-a creat o mască, cu care nu se simțea în largul lui. S-a văzut și în confruntarea televizată, era ca un actor prost care spunea o poezie, și aia scrisă în limbă de lemn. Promisiunile nu aveau pic de creativitate. Omul e vînător, e aia, e ailaltă. Hai să scoatem, domnule, ceva din felul lui de a fi. Nu, ei s-au mulțumit să-i pună o mască și de aia a și pierdut.

Reporter: Tu cum i-ai fi făcut campania?

F.T.: Noi chiar am făcut așa ceva, dar din perspectiva campaniei noastre. Intră pe basescu.ro și ai să vezi: Băsescu e ardei iute, Năstase e un gogoșar, care vinde gogoși. Vreau să-ți spun ceva. Campania noastră a fost departe de ce ne-am dorit noi, ar fi fost mult mai bună dacă nu am fi avut limitări din partea PSD-ului. Gîndește-te la campania cu Geoană, cu pantoful, cu diplomatul. Domnule, aveai reacție, contrareacție, campaniile Alianței și ale PSD-ului se influențau benefic reciproc. Acum au făcut să nu existe combativitate la nivel creativ. Ne-au blocat canalele mediatice. CNA-ul nu ne-a lăsat să facem ce doream. Aveam o campanie cu „iepurașul“ și „ursulețul“ și nu ne-a dat voie BEC-ul, că nu știu ce încalcă din lege. Pe de altă parte, PSD-ul făcînd chestii dure, a trebuit și noi să facem lucruri pe măsură. Pe cuvîntul meu că nu mi-a plăcut să fac chestia aia cu șapte țepe, dar ei ne-au forțat, cu campania lor murdară. Poate în alte campanii vor înțelege toți politicienii că trebuie să ai o comunicare creativă și nu să te folosești de instituțiile statului, de politica pumnului în gură. Asta e. Mă bucur că în final s-a văzut că Dumnezeu a ținut cu băieții buni!

Alexandru CĂUTIȘ

Condica de sugestii și reclame

Guvernare lungă, moarte sigură

Panourile din imagine au apărut în stațiile de metrou, unul lîngă altul, și trebuie să recunoaștem că împreună transmit un mesaj și mai puternic decît ar face-o separat. Să fie publicitate subliminală sau doar pură coincidență? Oricum, ceva adevăr exprimă asocierea celor două campanii. Dacă din toamnă pînă în iarnă am suferit de gripă, o dată cu încheierea alegerilor am scăpat de un alt risc, și mai mare. Nu vom mai fi loviți, cel puțin cinci ani de acum încolo, de o epidemie de Năstase, transmisă la scară națională, mai ales pe cale orală, pe posturile TV și de radio.

Adrian Năstuse

Un concediu de odihnă de veci

Te-ai întrebat vreodată
unde-ți vei petrece
veșnicia?
Aceasta e mult mai aproape decât crezi! Îți permiți prin dezinteres să o ignori? Riscul e mult prea mare,nu te lăsa înșelat!
De răspunsul acesta depinde soarta ta veșnică.
e-mail:

Clasicele întrebări ale românilor în preajma sărbătorilor de iarnă „tu unde faci Revelionul?“, „voi ați tăiat porcu'?“, „ți s-a acrit vinul?“ sînt pe cale de dispariție. În locul lor a apărut în această iarnă, cel puțin pe majoritatea stîlpilor din Capitală, o întrebare cu mult mai actuală: „Tu unde-ți petreci veșnicia?“. Aviz amatorilor de călătorii nesfîrșite. Nu mai stați pe gînduri și alegeți-vă din timp locul în care, după atîtea zile de muncă și stres, vă veți petrece o binemeritată veșnicie. În oferta de veșnicii, fie că sînt veșnicii tip sejur cu mic dejun inclus, veșnicii pentru pensionari și studenți subvenționate de stat, veșnicii în interes de serviciu sau, Doamne ferește, veșnicii pe caz de boală, puteți găsi ceea ce vi se potrivește. Cei mai mulți amatori de veșnicii se pare însă că optează pentru o veșnicie pe litoral, adorînd să facă plajă, să se prăjească bine pe malurile Styxului.

Rai de Mortfatlar

Aberația de libertate

Știi de ce revii la fete

Probabil că ați remarcat că sloganul acestui lăcaș de relaxare cu finalizare și masaj cu spălături este identic cu cel al unui mare lanț de megamarketuri din țară. Sîntem curioși însă dacă motivul pentru care revii la „Angel's models“ este același pentru care revii și la „Cora“. Părerea noastră este că singurul element comun între „Cora“ și „Angel's“ îl constituie coșurile, cu deosebirea că la „Cora“ ai posibilitatea să le lași la plecare, pe cînd de cele de la „Angel's“ nu scapi vreo 5 zile.

Cocoșul zilnic

ANGELS MODELS
Numărul 1 în calitate
ȘTII DE CE REVII!
MODELE FEMININE, 90-60-90, TE AȘTEAPTĂ PENTRU:
RELAXARE
EROTIC - FULL BODY MASAJ
UN DUȘ ÎMPREUNĂ
800.000 / ORA -
ÎN DECEMBRIE ACELAȘI PREȚ MIC. DIN RESPECT PENTRU TINE.

Comunicare pe care

Extrem de foarte

În primul rând, multă sănătate la toți cumpărătorii care stau cu televizoarele foarte deschise, pentru că nu există un vaccin antisuperofertă. Un tip se bagă sub chiuvetă să mestereasă și, la un moment dat, începe să ciocăne cu capul lui, cu o forță egală cu tâmpenia, în blatul de lemn contrar de deasupra lui. Privire fixă, de la școala ajutătoare de boli psihice, om care ar ucide pentru o reducere. Rămâne sub chiuvetă, bocănind ritmic, în timp ce o voce îl întreabă dacă e foarte nervos. Și este, pentru că a dat mai mult pe mașina de spălat la care se holbează, în loc să profite de superofertă. Numai că în marea bucătărie a dilimandroșilor mai apare unul care vrea să bată un cui, să se mai răcorească. Vede și el ziarul cu marea ofertă și, tot la nervi, cioplește o gaură, mare cât țicneala lui, în inima peretelui. Nu putea să lipsească o damă cu blender. Ea citește o revistă și blenderul blendează. Se transformă și ea într-o Godzilla de clasă mijlocie atunci când vede o superofertă tocmai pentru un blender, că poate că nu s-ar fi enervat dacă dădea peste mașina de spălat sau peste aragazul pickhamerului cu față umană. Hazardul nu știe ce înseamnă pluralitatea, diversitatea, imaginația. Și efectele lui sunt aceleași. Domnișorica asta finuță, așezată într-o bucătărie foarte modernă, utilată peste medie, începe să sfâșie în bucățele mici, mici, pagina de revistă în care a citit incredibilul preț cu care ar fi putut cumpăra nenorocitul de blender. Pe urmă le îndeasă peste maglavaisul plin de vitamine și blendează nemilos. N-o să vă vină să credeți, dar așa se mai întâmplă în publicitate, exact o fâșiuță pe care era scris prețul cel mic rămâne lipită undeva chiar în fața camerei de filmat. Nu e extraordinar ce chestii se petrec sub ochii noștri?! Așa poți înțelege mai ușor de ce nefericita cumpărătoare bea cu o determinare spartană lichidul cu conținut ridicat de tipăritură. De ce, Doamne, lași oamenii să se rătăcească de la dreapta cale a sănătății mintale, de la câteva sute de mii de lei economisite de unii care oricum cheltuie mai ușor milioanele? Răspunsul îl găsiți însă în alt spot, în care doi doctori privesc pe fereastra rezervei de periculoși un bolnav, care se dă și el încontinuu cu capul de pereții capitonați. Și unul spune: e de mult timp aici, a ratat oferta, mă rog, din decembrie 2004. Mi se pare evident acum că toate gesturile extreme de mai sus pot avea o tragică sursă electorală. Iar în acest caz, mai ales când ești și foarte învins, îți cam vine să te dai cu capul de orice. Foarte decis. Deci, se poate.

Răzvan EXARHU

protecția presei

La Sinaia, ziariștii iau bătaia

Săptămîna trecută, în noaptea de joi spre vineri, cînd se-ngîna pumnul cu plexu', patru jurnaliști de la *Banii noștri* au fost atacați în fața unui hotel din Sinaia. Rapid, banii lor au devenit banii agresorilor, care s-au ales cu o pradă constînd într-un aparat foto digital și două laptop-uri. Agresații sînt fotoreporterul Ștefan Micik, redactorii Cristi Niculescu și Vasile Damian și coordonatorul de proiecte al revistei, Dragoș Crudu. Atacatorii, care au luat obiectele și n-au lăsat la schimb decît o rană în spatele lui Vasile Damian și o fractură în mandibula aceluiași, n-au fost identificați, însă despre ei se știe că sînt angajați ai firmei omului de afaceri bucureștean Constantin Mărgărit, care dădea o petrecere la hotelul în fața căruia a avut loc agresiunea. În timp ce jurnaliștii erau jefuiți și înjunghiați în fața hotelului, înăuntru, la restaurant, patronul chefuia împreună cu o formație compusă din Vali Vijelie (voce) și Mădălin Voicu (pahar). Polițiștii veniți cu constatarea au fost ținuți la ușa restaurantului vreo două ore, probabil ca să nu fie agresorii obligați s-o șteargă de la chef așa, în grabă, și să rateze sarmalele.

Preservativ

Reconstituire in integrum

Dublă crimă la Brașov, crimă prin împușcare. Cei de la PRO TV nu și-au dezmințit renumele, așadar au băgat la rînd, zbang-zbang, două reconstituiri, în dulcele lor stil. Prima reconstituire, cu un cetățean care intră într-o farmacie ținînd în mînă o brichetă-pistol, se face că împușcă în cap două tinere îmbrăcate în halat alb, iar una dintre ele e pe cale să pufnească în rîs. A doua reconstituire, pe calculator, cu personaje cam ca în „Doom 3“, „Counterstrike“ sau „Tomb Raider“. Ne-am gîndit că băieții ăștia, care fac simulările la PRO TV, sînt tare talentați și au un potențial, un talent care e păcat să se piardă. Oare de ce n-ar putea realiza ei un joc pe calculator sută la sută românesc, inspirat din știrile de la ora 17,00? Personajul principal ar putea fi un reporter special cu trăsăturile lui Cătălin Radu Tănase; acesta pornește pe urmele unui recidivist beat care a violat o babă din sat, i-a furat găinile și s-a bătut cu niște ciobani la bufetul comunal. În joc, personajul principal trebuie să se mai ferească și de niște aurolaci care vor să-i fure celularul, să scape nebătut de niște bodyguarzi, să se lupte parte-n parte, ca-n *Matrix,* cu urșii gunoieri din Brașov etc. Din cînd în cînd, pe ecran se va ivi figura unei tanti care va da explicații, un fel de eminență cenușie a jocului, căreia personajul principal îi va spune de fiecare dată „Andreea, ai legătura“.

SUNTEȚI NEVASTĂ DE ZIARIST ȘI VREȚI SĂ VĂ REZOLV?
O.K., IRECEȚI PE LA COZMÂNCĂ CĂ EL ESTE PREȘEDINTELE EXECUTIV
FAPTELE SUNT POLITICA MEA!

Graba Counterstrike treaba

Bine ați venit la fast-foot

M-am temut să trec pragul acestui fast-food din Brașov, aflat pe Bdul 15 Noiembrie, deoarece mă temeam de prețuri. Nici nu vreau să mă gîndesc cît o costa ora de hotdogi, cît o fi o pizza toată noaptea sau un pahar de Cola nu mare, nu mediu, ci scurt. Pe de altă parte însă, am și un lucru bun de spus: aici se lucrează cu limba, deci lungimea nu mai contează.

Urna de hot

Fierbințica
Băuturi
Cafea Bellissimo Espresso 18.500 lei
Ceai 7.500 lei
Ciocolată caldă 9.900 lei
Capuccino 13.500 lei
Sucuri Pepsi, Mirinda, 7-Up, Prigat, 0,5 l 22.500 lei
Nectar – Prigat 0.33 l 22.500 lei
Lipton Ice Tea 0,5 l 22.500 lei
Apă minerală carbogazoasă Roua Munților 0,5 l 13.500 lei
Apă minerala plată Perla Spring 0,5 l 10.500 lei
redescopera-ti limba !!
Foto: NEIGHBOR'S GOAT

Răspunsuri la scrisori

Cristian Toader (Alexandria): Textul trimis, neintitulat în vreun fel, este haios. În privința defectelor, însă, iată-le: e prea lung și e prea încifrat.

Iulian Ianculescu (Buzău): Mulțumim pentru cuvintele frumoase. Îmi place cum gîndiți! După cum ați văzut, evenimentul cu Ion Vasile a fost mediatizat.

Marcela Cojocaru (Ploiești): Doamnă Marcela, m-a rugat colegul Eugen Istodor să-i dau numărul dvs. de telefon și am constatat că nu-l am. Mi-l trimiteți? Am observat și eu că autostrada spre Europa trece, din București, numai prin județele Alianței și ale lui Băsescu. Asta spune ceva!

Ioan Păcurar (Victoria): Se vede că ne citiți cu atenție din moment ce ați observat, în reclama D.A., viermișorii de carne care rod frunza în formă de România!

Gigi Burlacu (Iași): Ca să vă convertiți la ardelenism e destul de greu, avînd în vedere de unde sînteți. Încercați să mergeți, precum un ilustru înaintaș, pe jos pînă la Blaj! Cînd ajungeți la Level-ul 2, scrieți din nou.

Sanda B. (Timișoara): La întrebarea „pînă cînd“, răspunsul este: pînă cînd vom merge toți la vot.

Vasilica Carp (Zărnești): Vă mulțumim pentru „aberația“ trimisă.

Un român (Valencia): E foarte bună analiza (cam amplă) făcută societății românești. De la distanță parcă defectele se văd mai clar!

I. Vărădean (Săvîrșin): Am primit scrisoarea și am reținut informațiile.

Ștefan S. (București): Ar fi interesante povestirile căpșunarilor despre care vorbiți, trimiteți un exemplu ca să ne dăm seama dacă ne interesează colaborarea.

Geta Bălan (Brașov): Ne bucurăm că ați descoperit și *Cotidianul*. Aveți dreptate în ceea ce privește cenzura economică de la televiziuni.

Ioan T. MORAR

Coasa lux

Poate v-ați fi așteptat ca subiectul din acest număr al rubricii noastre să fie România. Dar n-o să fie România și nici vreo scroafă moartă-n coteț. Aceasta pentru că „scroafa moare ultima“. Dar și pentru că rolul rubricii noastre nu este să scoată oamenii în stradă, ci să-i bage în pămînt. Odată intrat în groapă, devin posibile orice fel de alianțe post-electorale, așa că nu are rost să ne pierdem în speculații. Singura constantă rămîne prezența UDMR la guvernare. Dar să revenim acum la lucruri serioase precum moartea și să vă povestim ceva despre Cioran. Nu este vorba despre filozoful nihilist, obsedat de moarte, care, în copilărie, juca fotbal cu cranii deshumate. Ci despre Ioan Cioran, de 13 ani, din comuna Pianu de Jos, județul Alba, care a profanat mormîntul unui bătrîn pentru a fura banii aruncați de săteni în groapă. Copilul intenționa să cumpere din milionul adunat astfel un cadou de Moș Nicolae pentru părinții săi. Nu știm dacă prin cimitire există inscripții cu „Aici sînt banii dumneavoastră“; iar despre lichiditățile care trebuie atrase de la populație mai multe vă poate spune Mugur Isărescu. Partea bună este că acest băiețel a învățat să facă bani din pămînt, din iarbă verde, ceea ce ne face optimiști în legătură cu viitorul capitalist al țării. Mai mult decît atît întrevedem o carieră de politician pentru Ionuț, avînd în vedere că, de la o vîrstă fragedă, a început să calce pe cadavre ca să-și ajute familia. Nouă, însă, cel mai grav ni se pare că micuții din ziua de azi nu mai cred în Moș Nicolae.

Sacrul
și profanatorul

Învățați limbistica cu Alexa

Nu mai e un secret că șeful Poliției Iași, comisarul Ștefan Alexa, a fost înaintat la excepțional în grad de lingăușef, după ce a mers cu mașina de serviciu înaintea caravanei electorale PSD, să facă ordine pentru Solcanu. În afară de limbi pur și simplu, Alexa mai dă și limbi-ordine. Iar cînd limba aia umedă care stă mai tot timpul pe mîna lui Solcanu dă ordine în ultima zi de campanie electorală, se întîmplă ca mașinile Alianței D.A., aflate în plin exercițiu de campanie, să dea de obstacole în trafic. Cum ar fi, de exemplu, niște bolovani de la Rutieră, direct subordonați lui Alexa. Care fac și ei ce știu: iau buletine, iau carnete de conducere, duc oameni la secție. După aproape o zi de stat la secție în așteptarea unor explicații, oamenii de la D.A. au primit și ei, o dată cu buletinele și carnetele de conducere, niște limbi. De ceas, care arătau că timpul alocat campaniei electorale tocmai se epuizase.

Limba noastră-i
o camorră

Jurnalul lui Tetelu

3.20. (Nu pot sădorm ș-i urăsc.) rUGăCIUNEA. Doamne, aj vrea săl țin pe mOș Krăciun întro cujcă ș-i săi Dau numai pîine cu apă doar dacă re-cită poezile lui de rahat!

7.30 EAM SCRIS LU PĂVĂLACHE DIN PUȘCĂRIE CE SA MAI ÎNTÎNPLAT PE AFARĂ ÎN LIBSA LUI: „DRAGĂ BOULE, E MIȘTO: AM PERDUT ALEGERILE CU PARTIDUL, DA LEAM CÎȘTIGAT CU MAFIEA. GUVERNURILE TRECE, MAFIEA RĂMÎNE, NU AȘA MĂNVĂTAI TU, LĂBRAULE? DECI. ADELU A PLÎNS 2 ZILE, SA APUCAT DE FUMAT – PLÎNGEA ȘI ȘI AIRINDEA ȚIGARA CU UN MILION DE PARAI. PORMĂ A ÎNCEPUT SĂ SE DROGHEZE: AM CONDAMNAT DOO PORȚII DE MĂRIHUANA CU CARTOFI PRĂJIȚI ȘI DOO DE CANABIS CU MUȘDEI, ȘANCEPUT SĂMI POVESTEASCĂ CĂ DECÎND A INTRAT ÎN CĂMPANIE NU I SA MAI SCULAT DELOC DIN FRICA LUI DE BĂSELU. CĂCÎND CHIȚĂIA ȘI DANA TREBUEA SĂ ORNEZE CAMERA ȘI PATU ROMANTIC CU BANGNOTE DE CÎTE 1000 DE PARAI CUM IE ÎN REVISTELE CU DRAGOSTE ÎN LOC DE PETALE DE TRANDAFIRI ȘI SĂ UNPLE CADA CU LUMÎNĂRI ÎN CARE ARDE BANCNOȚI DE 100 DE EURO DACĂ VROEA SĂ I SE ÎNTĂREASCĂ CÎT DE CÎT. NASOL. PORMĂ AM PLECAT ÎN TETELIA UNDE AM COSTITUIT UN GUVERN-FANTOMAS. ȘI AM ÎNAUGURAT UN RADIO LOCAL, CARE SE NUMEȘTE „E RĂU" ȘI DIFUZEAZĂ NUMAI BALEȚ MODERN. PROGRAMU IE AȘA: ORA 5: DEȘEPTAREA CU TEATRU ABSURD DE LA 5 LA 9, DE ASCULTAT ÎN MAȘINĂ CÎN MERGI LA SERVICIU. ORA 9: PROGRAMU DE DIMINEAȚĂ: „TRAGEDIII CARE NEAU DISTRUS VIAȚA": 2 ORE CU ÎNFIRMI, ORBI ȘI ÎNVALIZI. ORA 11: EMISIUNEA „CÎINELE MEU". (E VORBA DESIRE UN CÎINE DEAL MEU, „JEGU" ÎL CHEMA, CARE A MURIT. ȘI EAM FĂCUT EMISIUNEA „CÎINELE MEU (AL MEU)": MARATON DESPRE „JEGU", 8 ORE ÎN DIRECT CU TELEFOANE DE LA ASCULTĂTORI DESPRE „JEGU" CARE NU LAU CUNOSCUT NICIODATĂ: EU ȘI SUN ÎN DIRECT EAR DACĂ EI NU SÎNT PE RECEBȚIE SÎNT ARESTAȚI ȘI TORTURAȚI. SEARA, DEDICAȚIII PE BALET MODERN, BALET ABSURD ȘI BALET ANTI-CREȘTIN. DELA 10 NOPTEA, EMISIUNEA „2 ORE DESPRE DURERILE DE MĂSELE, CU ȘI DESPRE MĂSELE!" (OAMENI ȘI POVESTESC CUM ȘI DOARE MĂSELELE: MARATON DE DURERI DE MĂSELE: 4 ORE CU DEDICAȚII: ASCULTĂTORIIII ȘI DEDICĂ ZGOMOTU DE FREZĂ ÎNTRE DINȚI PÎNĂ ÎȘI APUCĂ DURERILE ȘI PE-E ĂIA FĂRĂ CARI. DELA 2 NOPTEA 2 ORE DE MUZICĂ COMPUSĂ DE ANIMALE. DE LA 4 DIMINEAȚA EMISIUNE DE BANCURI LA CARE LA NICI UN BANC NU SE ZICE ȘI POANTA. ȘI DE LA 4 LA 5 DIMINEAȚA EMISIUNEA DE DIVERTISMENT „VIAȚA MARIEI TEREZA". POFTĂ BUNĂ, PĂVĂL!"

munca cu cartea
Un poet și mai multe direcții

Era o vreme în care știam, la zi, cam tot ce mișcă în poezia românească, citeam cam toate volumele și grupajele de prin presa culturală. Acum am pierdut ritmul, iar dorința de a citi nume noi s-a mai tocit. Viața mea nu se mai hrănește numai cu versuri. Mă străduiesc să văd doar ce mai scriu poeții consacrați, în ce direcție se îndreaptă, cum evoluează. Din generațiile mai noi am încercat, totuși, să văd numele care ies în față, care se distanțează de plutoanele lirice. Așa am ajuns să-l citesc pe Marius Ianuș care, mărturisesc, mi se pare supraestimat, micile scandaluri în jurul numelui său nereușind să suplinească absența substanței poetice adevărate și personalizate. Nu e obligatoriu, mi-am zis, ca „generația lui Ianuș" să fie reprezentată, la vîrf, doar de Ianuș. Și am avut dreptate, există cîțiva poeți foarte talentați, interesanți, provocatori (în sensul decent al cuvîntului). Unul dintre aceștia este Bogdan Perdivară, debutînd cu volumul *kilometri de pivniță**, o carte închegată, plină, decupîndu-se din universul poetic al congenerilor săi, pe care o văd concurînd pentru premii literare. Alcătuită din trei părți, inegale ca întindere și chiar ca acuitate lirică, cartea cu titlu ce trimite spre *underground* este o demonstrație pe care o face autorul în ceea ce privește direcțiile posibile ale liricii sale. Mie mi-a plăcut cel mai mult ultima secțiune, „dunga albă din creier", care renunță la o recuzită poetică ușor de găsit și la alții și optează pentru o radiografiere a eului poetic și pentru o transcriere a unor istorii personale extrase din cutia neagră a simțurilor. Citez ultimele versuri din carte: („sîngele meu stă ghemuit lîngă mine / sîngele meu ca o pisică bătrînă respiră / de-abia auzit)".

Ioan T. MORAR

*** Bogdan Perdivară, *kilometri de pivniță*, editura Vinea, 2004.**

cronica pe lîngă teatre
Iadul nu-i în altă parte

Vă privește dacă nu o cunoașteți pe Delia! Eu cu ea am fost vineri seară la teatru și foarte bine am făcut, deși..., dar mai bine să vă spun ce s-a întîmplat vineri. Joi, la ședința de sumar a redacției, m-am înscris cu o cronică de teatru. Miercuri primisem o invitație pentru vineri, la ora 15,30, la vizionarea piesei *Top dogs,* regizată de Theo Herghelegiu, cu care vorbisem marți, la telefon, despre cu totul altceva. Joi am fost sigur că vineri după-amiază o să văd piesa lui Theo, despre care urma să scriu sîmbătă, numai că hazardul a hotărît altfel. Vineri dimineață m-a sunat Răzvan (Exarhu) și m-a anunțat că la ora 15,00 avem ședință cu toată redacția Radio Guerrilla, de la care nu puteam lipsi. Prin urmare, m-am dus la ședință. După ședință, care s-a terminat pe la 17, 30, am luat în mînă un *B 24 FUN* și am început să caut o piesă de teatru. Răsfoind *B 24,* ochii mi-au căzut pe *Ce zile frumoase!,* de S. Beckett, de la Teatrul de Comedie. Spectacolul începea la 19,30 și era o variantă convenabilă. Pe Delia am invitat-o așa, într-o doară, nici nu speram că o să accepte invitația, dar a acceptat-o, și la șapte fără un sfert ne aflam în fața casei de bilete de la Comedie. Spectacolul se amînase pentru marți, iar eu trebuia să scriu cronica sîmbătă. Salvarea mea a venit de pe strada Franceză nr. 9, acolo unde se află Studioul Casandra. La ora șapte fix începea spectacolul *Cu ușile închise,* de Jean-Paul Sartre*, o piesă jucată de studenții anului IV Actorie, clasa prof. Gelu Colceag. Am ajuns la timp și am făcut foarte bine pentru că piesa a meritat toți banii, mai ales că intrarea a fost gratis. Acțiunea se petrece în iad și trebuie să vă spun că din atmosfera iadenică nu lipsesc scaunele și veiozele. Răposații sînt în număr de trei și sînt vii. Sînt niște absenți a căror prezență nu este lipsită de cele mai aprige pasiuni. Morții ar fi în stare să se ucidă unii pe alții fără nici o jenă, însă, din fericire, morții sînt nemuritori. Tangoul este un dans periculos și aici, în iad, el se simte foarte bine. Pentru narcisiaci am o veste proastă: în iad nu există oglinzi. Vestea bună este că întotdeauna se va găsi o absență în fustă scurtă care să joace perfect rolul oglinzii. Mi-a plăcut piesa asta, mai mult nu pot să zic.

Iulian TĂNASE

*** *Cu ușile închise*, de Jean-Paul Sartre, regia: Gelu Colceag, cu: Mirela Zeța, Raluca Rusu, Cătălin Babliuc, Anca Cernea, Studioul Casandra.**

rebelle arte
Mărețul măr

Cine vrea să vadă un măr pictat ca un măr uriaș în fața unui gard? Dar cartofi încolțiți desenați ca niște cartofi încolțiți, dar urieșești? Nu ți-e dor de un cap de grindă? Dar de o umbră, pur și simplu? Nu te costă vreun ban, n-ai nevoie nici de excursie de fițe pe la țară. Mergi pe Lipscani, la Galeria de artă contemporană ArTei, Hanul cu Tei*. Vezi merele, cartofii, capetele de grindă, lanul cu in, podul cu fîn, copacul, toate ale lui Ion Dumitriu. Îți blochează mintea obiectele, peisajele astea așa făloase, dar, încet-încet, te gîndești că le-ai mai văzut undeva, apoi ce ai simțit cînd le-ai văzut și uite așa îți revii. Devii banal. De te nimerești după șase seara, fiul lui Ion Dumitriu & Concept Electronics te tratează, ca un banal ce ești, cu filme, vin, dezbateri, cozonac, expuneri multimedia, covrigei, concerte. Ion Dumitriu e tot pe pereți. Să-ți dai cu părerea ta grandioasă.

Eugen ISTODOR

*** Expoziție Ion Dumitriu, Galeria ArTei, Hanul cu Tei, Lipscani, București, decembrie 2004.**

show biz da' culți
Dictatorii de cărți

● Năstase și partidul lui au fost votați, în majoritate, de oameni fără carte. Asta e statistica, asta e situația, voturile de la urnă nu se mai pot întoarce! Dar între cele două tururi de scrutin, și-au imaginat strategii pesediști, încă se mai poate umbla la imagine. Așa că a apărut *„Apelul intelectualilor români pentru demnitatea funcției prezidențiale"*, publicat în ziarul *Adevărul* (tribuna predilectă de manifestare a intelectualului Aurelian Bondrea care se tot întîlnește cu Papa). Apelul e o peltea cam fără idei, se vede că a fost făcut pe genunchi, în mare grabă. Semnatari sînt tot felul de cetățeni cu titluri universitare (dar fără a se specifica și universitățile de la care vin), intelectuali celebri mai ales pe la catedrele lor. Eu cred că inițial fusese *Apelul universitarilor români*, dar probabil că și-a dat seama vreun strateg că votanții pesediști nu sînt toți absolvenți de facultate, deci treaba cu Alma Mater nu ar ține. Așa că au înlocuit în titlu cuvîntul „universitar" cu „intelectual", că așa sună bine și la țară. Că doar și în documentele de partid (pe vechi, adică PCR) era vorba de înfrățirea între țărănime, clasa muncitoare și intelectualitatea progresistă. Așa s-a născut acest apel ridicol fără efect la intelectualii care l-au citit și la cei fără școală, care nu l-au citit. Din toate acestea a avut de cîștigat, fără să facă nimic, doar ziarul *Adevărul.* Și acționarii lui! ● Și tot din complexul ăsta cu intelectuali face parte febra editorială a lui Năstase care continuă, în mod firesc, febra de același tip a lui Iliescu. Despre Emil Constantinescu nu vorbim, la el nu era febră, era grafomanie! Și Ceaușescu, se știe, iubea scrisul, dar îi disprețuia pe scriitori. Se spune că ar fi dorit să publice versuri (că și el s-a născut poet) tocmai în *Secolul 20* și a fost refuzat. Pe vremea aia genialitatea nu fusese recunoscută de toată lumea. De atunci, se spune, i-a scos de la inima lui de cîrmaci pe scriitori. Dar a semnat un volum-fluviu, *România pe drumul construirii socialismului,* și tot felul de alte scrieri din seria de *Opere complete.* Iliescu a fost autor și pe vremea marginalizării, a mai tradus, a fost director de editură, s-a lipit bine de el ideea că e scriitor. De Emil Constantinescu, ce să mai vorbim, sînt în stare să dau un premiu pentru cel care citește toată tetralogia aia greoaie! Cu Năstase e mai complicat. Scrie într-o veselie! Și semnează mai mult decît scrie. Abia ăsta e reflex de dictator! A semnat o antologie de documente ale legislației europene de parcă le-ar fi scris el pe toate. Apoi, pe o carte de interviuri, unde în general se pune, pe copertă, numele celui care întreabă, figurează intervievatul ca autor! Reflexul ăsta narcisic se vede și în modul în care se rostea apăsat numele paranoic al Guvernului Adrian Năstase, nu cel normal, Guvernul României. Ultima ispravă este răspîndirea unei cărți semnate de tatăl său, deși este un fel de volum omagial. Astfel, Năstase nu vrea să fie doar autor, ci și fiu de autor. La ora la care scriu aceste rînduri încă mai e posibil să devină președinte al României unul care nu a scris nici o carte. M-am săturat de dictatorii de cărți! **(I. M.)**

gazeta sporturilor

Selecție pentru votul național

Partida a debutat confuz. Înainte de începerea meciului propriu-zis, cele două echipe erau creditate cu șanse aproximativ egale la casele de pariuri și sondaje electorale. Sigur, formația echipată în albastru și cu maieu roșu pe sub tricou pornea cu niște avantaje deloc neglijabile: sponsori foarte puternici, o mai mare coeziune în fazele de atac la avuția națională și apărare a bogăților proprii. Plus, evident, un mai mult de 5% pe care arbitrii mediatici și judecătorești de pe la noi îl acordă în mod tradițional gazdelor aflate la guvernare. A survenit, însă, accidentarea oarecum neașteptată a conducătorului de joc Stolojan, taman în tunel, la intrarea pe gazon. În lipsa unei alte soluții, conducerea tehnică a Alianței a apelat la jolly-joker-ul Băsescu. Puternic motivat, rapidistul crescut în pepiniera de talente a Farului Constanța s-a echipat rapid și a intrat în joc. O apariție surprinzătoare! Totuși, la startul confruntării, pesemne că și neîncălzit, liderul selecționatei în portocaliu a dat niște lufturi și a comis cîteva erori neprovocate. Dar speculate, normal, de către echipa adversă, îndrumată de la margine de niște antrenori americani foarte bine plătiți. În consecință, pe parcursul primei reprize, în loc să-și vadă doar de joc, Băsescu a trebuit să răspundă huiduielilor orchestrate în urma propriilor gafe: că de ce preferă șuturile pe spate și căsătoriile între fundași, că ce-are cu oamenii în negru de la Biserică și cu Stadionul Mîntuirii Neamului și, previzibil, că ce-i cu prestațiile alea lamentabile din sezonul 1996-2000. Astfel marcat cu strictețe și înghesuit în propriul careu, starul Alianței n-a reușit să facă diferența. La pauză, Năstase și Uniunea dețineau un avantaj aparent liniștitor. Trecem peste faulturile din campania murdară, hențurile de la urne și arbitrajul vizibil părtinitor. Nu înghițim nici gogoașa lansată în mass-media cum că portocaliii vor să transforme România în Ucraina. Baremi de-ar fi fost așa! Să avem și noi un Șevcenko, două echipe în Champions League și să-i batem pe turci cu 3-0… Mai mult ne interesează ce s-a întîmplat la pauză. Culcată pe laurii unei aparente victorii, reprezentativa PSD+PUR a ignorat că 2-0 și aproximativ 41%-34%, pe bune, reprezintă cel mai periculos scor. În același timp, „Portocala Maritimă“ s-a comportat ca orice echipă românească într-un moment de grație: dezmeticită din pumni, s-a mobilizat pe finalul partidei și, în lipsa unei tactici mai rafinate, a aplicat doctrina strămoșească „Pă ei, pă ei, pă ei, pă mama lor!“. Printr-o dăruire exemplară, într-un adevărat iureș ofensiv, cu centrări plouate în careu și toată lumea în jumătatea adversă, Aliații au întors rezultatul în minutul 90. Cum ar veni, și-au dorit mai mult victoria și, iată, au obținut-o. Piața Universității s-a umplut iarăși de suporteri, cum n-a mai fost din vremea cînd România bătea Anglia la Mondialele din 1998 și Europenele din 2000 (3-2, gol Ganea, min. 89, din 11 m).

Așa s-a scris istoria unei partide care, între noi fie vorba, putea fi cîștigată și cu mai puține emoții. După primele momente de euforie, ne pare rău că trebuie să spunem: Haida, la muncă! Urmează un infernal turneu de calificare pentru Europa. Politicieni, vedeți-vă de politică și lăsați-ne pe noi să ne ocupăm, în sfîrșit, doar de sport!

Viorel MOȚOC

Măi
Traiene, tu ești transferat de curînd pe uscat, ești de perspectivă, dar n-ai mai jucat titular pe postul de președinte central-dreapta. Ai nevoie de un băiat de mingi de nădejde, cineva care să nu-și mai fi trădat idealurile cam de 15 ani încoace.

George Copos, un imparțial care, exact cînd și-a dorit să guverneze cu PSD-ul, este nevoit să se bucure de acest privilegiu alături de Alianța D.A.

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● Acum ceva vreme, în timp ce se încălzea pe margine, sperînd să joace și el măcar două procente în meciul prezidențialelor, Gigi B. a spus că, dacă iese Băsescu președinte, el emigrează. S-o fi gîndit totuși la transhumanță, nu știu… În fine… Pe de altă parte, se pare că nici Aliații n-au stat cu ideile în sîn. Sînt semnale că, dacă vor căpăta fluierul de arbitru (lucrul acesta depinde, evident, de negocierile ce se vor ține după stingerea nocturnei), noii dregători ai țării îl vor lua în cătare, printre primii, pe patronul din Ghencea. De exemplu, se știe că acesta nu dă doi bani pe contracte, dar dă în schimb lefuri de zeci de mii de coco, aduși în plic sau în celebrele pungi de un leu.

● Iată și o veste legată de afacerile din curtea rivalului său de la Rapid, George Copos. De fapt, nu chiar din curte, ci de la portul de agrement (iaht-club) pe care acesta l-a inaugurat astă-vară la Eforie Nord. Obiectivul a fost supus dezbaterii publice referitoare la studiul de mediu abia la începutul lui decembrie. În general, studiul de mediu dă naștere acordului de mediu și abia după aceea apare și autorizația de construcție. Se întîmplă cam ca la fotbal: de obicei, nu prea poți să joci întîi în etapa a VII-a și abia apoi în etapa a III-a.

Eva Henţigova

Avem o ţară. Cum procedăm?

Furt din buzunar, pentru ce-i în buzunar

Lăsat la vatră din penitenciar, Norel Cătălin Dinescu a spart un chioşc de ziare din Rîmnicu Vîlcea, de unde a furat 2 reviste porno. Hai, dom'le poliţist, ce mare infracţiune a făcut? A furat de foame!

Dragoste cu de-a silva

Vehicule de la Romsilva Hunedoara au împărţit materiale propagandistice cu Năstase. Le-or fi împărţi la ei, prin păduri, acolo de unde putea să mai apară ceva electorat pentru Năstase, peste ăla din turul I.

Icoană-ntr-un altar s-o pui, la prizat

Doi tineri au fost prinşi vînzînd droguri în biserică. Pentru bătrînul Ion Iliescu, facem cuvenita precizare că nu era vorba de opiumul popoarelor.

Doljenii, vrăjitorii din OZN

***Jurnalul naţional* spune că în Gîngiova, Dolj, sătenii aruncă cu pietre după OZN-urile care le sperie vitele. Săracii extratereştri, or fi ajuns să creadă că oamenii sînt, de fapt, animalele de pază ale vacilor, fiinţele superioare de pe Pămînt. Cred că deja ne suspectează că suferim de boala omului nebun.**

Încă una şi mă gar

Statistici: românii au mîncat 29 de tone de carne de măgar anul acesta. Vedeţi, domnule Băsescu, ce am ajuns să mîncăm din cauză că v-a găsit pe dumneavoastră damblaua să ne luaţi cîinii maidanezi de pe străzi?

Cu poporul la psihiatru

Conform unui sondaj, aproape un sfert din populaţie are nevoie de consiliere sau tratament psihiatric. Dacă vreţi să ştiţi cum stau restul românilor la acest capitol, ar trebui să aflaţi că celălalt sfert suferă de triplă personalitate.

Cine se sperie de umbra iepuraşului

Luni, în jurul orei 14,00, Televiziunea Română a trecut de partea poporului. După ce 4 ani a difuzat încontinuu un fel de teatru cu păpuşi, luni, în jurul orei 14,00, TVR a făcut primul pas spre normalitate şi a dat un desen animat cu iepuraşi.

Cronicarul
Grigore după Ureche

5 0
5 948381 040015

contraeditorial

România proştilor

Pe Năstase l-a votat prostimea. Nu cea protejată de metaforă, ci exact aia exprimată sec de cifre: prostimea fără studii, predispusă la chiul, fugită de la şcoală în copilărie. Prostimea organizată spontan de valorile ignoranţei şi asmuţită eficient de Cozmâncă de două-trei ori pe cincinal. E incredibil, dar o neobosită conspiraţie a proştilor a jucat ani şi ani pe aceeaşi carte, menţinînd la putere o combinaţie profitabilă de hoţie, impostură, golănie şi marxism.

Dintre votanţii fără liceu, 62% l-au preferat pe Adi, iar dintre cei peste 56 de ani, cam 63%. Mediul rural şi-a dat şi el obolul, ca de fiecare dată, masiv: 59%.

Avem, aşadar, în faţă iarăşi o hartă a mulţimilor uşor de dresat, neinstruite, neinformate, puţin nostalgice şi uşor tîmpe, dar numeroase şi sensibile la mita de stat. Un cinism în oglindă, geamăn diluat al cinismului PSD, face aceste puhoaie pavloviene să se ridice la un semn şi, ca sub puterea unui narcotic, să bage imperturbabil în urnă acelaşi şi acelaşi vot.

Reţeaua proştilor nu se rezumă însă la teritoriul ţării. Ea se întinde mult peste fruntarii şi ia în stăpînire întregul glob. În nodurile ei importante, această plasă primitivă adună întreaga energie electorală sugerată de la centru. Printr-o misterioasă telepatie, stupiditatea de la Bucureşti contaminează proştii răspîndiţi pe meridianele lumii. Aşa se face că Năstase a cîştigat la un vot-două în Albania, Angola, Belarus, China, Coreea de Nord, Cuba, Etiopia, Georgia, Irak, Iran, Pakistan, Rusia, Turkmenistan şi Vietnam. Atîta cîtă e, victoria proştilor se instalează acolo unde se simte-n largul ei. În Kazahstan şi Uzbekistan a fost, totuşi, scor egal: securiştii ambasadei au fost pesemne contracaraţi de rudele mai citite sau de inginerii de la oleoduct.

La Paris, Londra, New York, Stockholm, Roma, Madrid, în toată America, Australia şi Europa civilizată, a cîştigat zdrobitor Băsescu. Românii care au experienţa modelelor avansate, cei care trăiesc zilnic în mediul civilizaţiei şi respiră formulele de succes ale democraţiei, l-au votat. Capitalele evoluate au făcut sugestia acestui vot. Exemplul zilnic al inteligenţei sociale a selectat oamenii inteligenţi. Proştii s-au adunat în alte locuri.

România lui Năstase, cea despre care a ţinut să vorbească patetic premierul învins, şi-a trăit, sper, ultimul scrutin. O Românie a omului needucat, rural în sensul rău, bătrîn în cel nostalgic şi nepermis de coruptibil cu subvenţii de la buget. O ţară înapoiată, populată de proşti şi de săraci, pe care un pesedist bogat vrea să-i tîrască, fără să-i întrebe, într-o Europă pe care ei nici măcar n-o înţeleg. Ar fi în interesul tuturor proştilor ca această Românie a lor să dispară. Şi, pînă la anticipate, au timp să se decidă: ori stau acasă, ori se-apucă de citit.

Doru BUŞCU

Săptămîna românilor

De-aia n-are ursu' coadă la secţiile de vot!

Fraţilor, am învins! N-au mai stat românii la coadă să voteze din 1990, cînd a trebuit să-i alungăm pe burghezul ăla de Raţiu şi pe spionul de Cîmpeanu, care nu mîncaseră salam cu soia, în schimb tipăreau dolari falşi, drogau masele de tineri din Piaţa Universităţii şi voiau să vîndă ţara lu' Regele Mihai. ➠ Primele lucruri pe care ar trebui să le facă Traian Băsescu acum, după ce şi-a văzut visul cu ochii, ar fi următoarele: să le ridice o statuie ălora de la *Evenimentul zilei,* să dea o petrecere pentru societatea civilă, să se pupe cu cîteva (puţine) ONG-uri, să construiască o staţie de metrou cu numele „Eroii listelor suplimentare" şi, cînd va avea timp, poate să ne dea şi nouă la redacţii (una din ele, unde nu sună ocupat: *Academia Caţavencu, Cotidianul, Radio Guerrilla, Superbebe, Tabu, Aventuri la pescuit, Bucătăria pentru toţi* etc.) un telefon, să vadă ce mai facem. ➠ Americanul Robert Cristopher Vangoether – ţineţi minte numele ăsta pentru că s-ar putea să nu mai auziţi de el niciodată –, adică puşcaşul marin care a provocat accidentul lui Teo Peter, a fost dus cu avionul în puşcă cu satelitul afară din România, cică pentru a fi anchetat de justiţia americană. E clar, concluzia americanilor o să fie că şoferul lor era nevinovat: dînsul a vrut să se urce în taxiul în care se afla Teo Peter înainte să se dea jos mai întîi din propriul jeep. ➠ *A-nceput de ieri să cadă / Euroii de pe stradă…* Luni, mai precis luni după-amiază, cînd umblam eu bezmetic pe la toate casele de schimb, doar-doar oi mai găsi vreun euro din ăla ieftin – ştiţi, mie îmi place să colecţionez dolari şi euroi ieftini – BNR a sărit în ajutorul valutei. *Leii s-au mai adunat / Dar stau grămadă peste stat…* ➠ Apropo de dolari, Piţurcă este noul selecţioner al Naţionalei pe un salariu de 250.000 de dolari şi primă de 350.000 de dolari dacă ne calificăm la CM 2006-2006, poartă-n casă. ➠ Tot aici avem şi evenimentul cu Mutu nominalizat alături de arbitrul Urs Meier pentru titlul de „personalitatea antisportivă a anului", un premiu decernat de o publicaţie sportivă din Marea Britanie. ➠ Vă enervează numai cînd auziţi numele Urs Meier? Păi, atunci trebuie să-l înţelegeţi pe fostul preşedinte Ion Iliescu… ah, vă rog să mă mai lăsaţi o dată să spun, pentru că mor de plăcere cum sună: *fostul preşedinte Ion Iliescu*… care, atunci cînd aude de Geoană Premier, reacţionează de parcă ar fi văzut Ursul. „Nu este obligatoriu ca Mircea Geoană să fie premier", a declarat fostul preşedinte Ion Iliescu. Sărmanul Geoană… ce-o să se facă el? Primar – nu, premier – nu prea, ministru de Externe – ne pare rău, nu mai avem, ambasador la Washington – hai, lasă!…

Cronică
a lu' Ştefan a Petrei

Un paradox al democraţiei româneşti: alegători din Gara de Nord îndreptîndu-se hotărît spre Vest

Veşti bune

Uniunea PSD + Nimic

➠ „Ăăă, Traian Năstase este noul preşedinte al României." Cam aşa s-a exprimat o domnişoară de la TVR aflînd cu surprindere că nu domnul care trebuia să iasă a ajuns conducătorul României. Adrian Băsescu – iată o surpriză pentru toate televiziunile din România. Haideţi, toate televiziunile în cor, după mine, să învăţăm să pronunţăm: „PNL", „PD", „PNL", „PD", „Traian Băsescu", „Traian Băsescu", „Traian Băsescu"... Hai, că nu e greu, în două luni toată lumea va învăţa să pronunţe corect numele noii puteri. După aia să te ţii cultul personalităţii ăstora noi, începutul e mai greu.

➠ Armata nu a tras, Poliţia nu a arestat, jandarmii nu au bătut decît în limite normale. S-a cîntat ca la Revoluţie, s-au fluturat steaguri, în fine, a fost frumos. În plus, numărul de jeep-uri şi maşini de leasing care s-au perindat la mini-revoluţia din Piaţa Universităţii de duminică seară a fost încurajator. Faţă de singura Dacie-papuc cu steagul PSD-ului, numărul de maşini străine ale Alianţei a mai ridicat nivelul de trai din România, măcar cîteva ore, cît a durat nebunia din Piaţa Universităţii. Clasă de mijloc, să trăieşti bine!

Străbuna Vestire